

ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ αριθ. 16/98

σχετικά με την εκτέλεση των πιστώσεων των διαρθρωτικών δράσεων για την περίοδο προγραμματισμού 1994-1999, συνοδευόμενη από τις απαντήσεις της Επιτροπής

(υποβαλλόμενη δυνάμει του άρθρου 188Γ, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο της συνθήκης ΕΚ)

(98/C 347/02)

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

	<i>Σημεία</i>	<i>Σελίδα</i>
1. Εισαγωγή	1.1	49
2. Περίληψη των κυριότερων παρατηρήσεων	2.1 — 2.9	49
3. Δημοσιονομικός προγραμματισμός και εκτέλεση του προϋπολογισμού των διαρθρωτικών δράσεων	3.1 — 3.12	50
4. Υπάρχουσες πληροφορίες σχετικά με την εκτέλεση των διαρθρωτικών δράσεων	4.1 — 4.7	51
5. Διαδικασίες του προϋπολογισμού των διαρθρωτικών δράσεων	5.1 — 5.9	52
6. Καθυστερήσεις στη χρησιμοποίηση των κοινοτικών πιστώσεων στο επίπεδο ορισμένων μεμονωμένων μορφών παρέμβασης	6.1 — 6.53	54
Γενικές παρατηρήσεις	6.1 — 6.13	54
Προγραμματισμός	6.14 — 6.22	56
Δίαυλοι διοχέτευσης της χρηματοδότησης	6.23 — 6.33	57
Κινητοποίηση των πόρων	6.34 — 6.44	58
Εφαρμογή	6.45 — 6.53	60
7. Συμπέρασμα	7.1 — 7.8	61
ΠΙΝΑΚΕΣ		63
Απαντήσεις της Επιτροπής		83

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1.1. Η παρούσα έκθεση αφορά την εκτέλεση των κοινοτικών πιστώσεων για τις διαρθρωτικές δράσεις της περιόδου προγραμματισμού 1994-1999, κατά τη διάρκεια των οικονομικών ετών 1994 έως 1997. Εξετάζεται ιδιαίτερος η χρησιμοποίηση των πιστώσεων σε σχέση με τη συνολική χρηματοδότηση που χορηγήθηκε στις διαρθρωτικές δράσεις και στα διαρθρωτικά ταμεία για την περίοδο 1994-1999, κατόπιν της αποφάσεως του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου του Εδιμβούργου της 11ης και 12ης Δεκεμβρίου 1992 και των διατάξεων της πράξης προσχώρησης των τριών νέων κρατών μελών. Οι συνέπειες της εν λόγω εκτέλεσης των πιστώσεων στις μελλοντικές χρηματοδοτήσεις αναλύονται σε σχέση με τις δημοσιονομικές προοπτικές. Τα αίτια της υποαπορρόφησης των πιστώσεων, καθώς και των καθυστερήσεων στη χρησιμοποίηση των χρηματοδοτικών συνόλων, αποτέλεσαν αντικείμενο ανάλυσης, η οποία πραγματοποιήθηκε μέσω ερωτηματολογίων που στάλθηκαν στα κράτη μέλη και επιτόπου επισκέψεων.

2. ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΤΩΝ ΚΥΡΙΟΤΕΡΩΝ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ

2.1. Συνολικά, η εκτέλεση του προγραμματισμού των διαρθρωτικών δράσεων, στις 31 Δεκεμβρίου 1997, ανήλθε σε επίπεδο που δεν απείχε πολύ από τις αρχικές προβλέψεις, παρά τις καθυστερήσεις που διαπιστώθηκαν στην αρχή της περιόδου. Ωστόσο, παρουσιάζονται σημαντικές διαφορές ανά τομέα και ανά κράτος μέλος (βλέπε σημεία 3.1-3.4).

2.2. Το 1994 και το 1995 διαπιστώθηκε υποαπορρόφηση των πιστώσεων ανάληψης υποχρεώσεων και των πιστώσεων πληρωμών. Αντιθέτως, το 1996 και το 1997, το ποσοστό απορρόφησης των πιστώσεων των βασικών κονδυλίων, και κυρίως του ΕΤΠΑ, του ΕΚΤ και του Ταμείου Συνοχής, προσέγγιζε το 100 %, ενώ, αντιθέτως, παρέμενε χαμηλό για τις κοινοτικές πρωτοβουλίες (ΚΠ). Το 1997, η έλλειψη πιστώσεων πληρωμών δεν επέτρεψε στην Επιτροπή να δώσει συνέχεια σε αιτήσεις πληρωμής ύψους 1 500 εκατ. Ecu περίπου (βλέπε σημεία 3.5-3.7).

2.3. Προκειμένου να καλυφθούν οι καθυστερήσεις στην απορρόφηση των πιστώσεων ανάληψης υποχρεώσεων των διαρθρωτικών ταμείων (ΔΤ), θα πρέπει να προβλεφθεί στον προϋπολογισμό του 1999 ένα ποσό ύψους 3 171 εκατ. Ecu ως συμπλήρωμα για τις πιστώσεις που είχαν αρχικά προγραμματιστεί στις δημοσιονομικές προοπτικές, ήτοι περίπου 2 % των συνολικών πιστώσεων των ΔΤ. Οι υποαπορροφήσεις που διαπιστώθηκαν στις πιστώσεις πληρωμών, κυρίως στην αρχή της περιόδου, οδήγησαν στην άσκοπη εγγραφή ιδίων πόρων. Σε αυτή οφείλεται ένα μέρος των πλεονασμάτων από τα προηγούμενα οικονομικά έτη (βλέπε σημεία 3.8-3.10).

2.4. Οι στόχοι των διαρθρωτικών δαπανών που καθορίστηκαν από τις δημοσιονομικές προοπτικές εκφράζονται στον κοινοτικό προϋπολογισμό ως ετήσιες αναλήψεις

υποχρεώσεων. Ένα από τα κυριότερα μελήματα της Επιτροπής είναι η επίτευξη, ετησίως, του προβλεπόμενου επιπέδου αναλήψεων υποχρεώσεων. Οι τεχνικές που έχουν αναπτυχθεί προκειμένου να επιχειρηθεί η επίτευξη αυτού του στόχου απαιτούν μεγάλη προσπάθεια εκ μέρους της Επιτροπής και των κρατών μελών, κυρίως όσον αφορά τις τροποποιήσεις των χρηματοδοτικών σχεδίων. Τα σχέδια αυτά έχουν καταρτιστεί και τροποποιηθεί, προκειμένου να χρησιμεύσουν ως βάση για την πραγματοποίηση των απαραίτητων αναλήψεων υποχρεώσεων (βλέπε σημεία 3.11-3.12).

2.5. Η έλλειψη ενημερωμένων και αξιόπιστων πληροφοριών, τόσο φυσικών όσο και δημοσιονομικών, σχετικά με την εκτέλεση των διαρθρωτικών δράσεων σε όλα τα επίπεδα διαχείρισης (κοινοτικό, εθνικό και περιφερειακό) καθιστά δυσχερή την παρακολούθησή τους. Η κατάσταση της πραγματικής προόδου των δράσεων γίνεται γνωστή με μεγάλη καθυστέρηση. Ορισμένες δημοσιονομικές και λογιστικές πρακτικές, καθώς επίσης και το πολύπλοκο σύστημα αυτόματης αναπροσαρμογής που δεν υπόκειται σε ορθή διαχείριση, καθιστούν ακόμα πιο δύσκολη την ακριβή γνώση της κατάστασης. Οι προσπάθειες δημιουργίας κοινών βάσεων δεδομένων απέτυχαν. Ως εκ τούτου, τα δεδομένα που παρουσιάζει η Επιτροπή στο λογαριασμό διαχείρισης και στο δημοσιονομικό της ισολογισμό ως αναλήψεις υποχρεώσεων εκτός ισολογισμού δεν είναι πλήρη (βλέπε σημεία 4.1-4.21).

2.6. Η υποαπορρόφηση ορισμένων κονδυλίων των διαρθρωτικών δράσεων και η έλλειψη πιστώσεων για άλλες, καθώς επίσης και η έκταση των μεταφορών πιστώσεων εντός των εν λόγω κονδυλίων του προϋπολογισμού, αποδεικνύουν την έλλειψη αξιόπιστου προγραμματισμού των δαπανών, καθώς επίσης και τις αδυναμίες των διαδικασιών πρόβλεψης του προϋπολογισμού (βλέπε σημεία 5.1-5.10).

2.7. Το χαμηλό ποσοστό απορρόφησης των πιστώσεων στην αρχή της περιόδου ήταν προβλέψιμο, λαμβανομένων υπόψη των καθυστερήσεων στην έγκριση του κανονιστικού πλαισίου, των ΚΠΣ και των ΕΕΠ, και των μορφών παρέμβασης, καθώς επίσης και των προθεσμιών για την υλοποίηση των δράσεων (βλέπε σημεία 6.4-6.7).

2.8. Από την ανάλυση των μορφών παρέμβασης στις οποίες σημειώθηκαν οι χαμηλότεροι ρυθμοί απορρόφησης των πιστώσεων προέκυψε ότι οι διαπιστωθείσες καθυστερήσεις στην εκτέλεση οφείλονται κυρίως σε ένα ή περισσότερα από τα γεγονότα ή τις καταστάσεις που απαριθμούνται κατωτέρω:

- διαφορά μεταξύ κοινοτικών και εθνικών διαδικασιών όσον αφορά τον προϋπολογισμό και τη χρηματοδοτική εκτέλεση (6.8, 6.10)·
- ουσιώδη στοιχεία της επιλεξιμότητας, όπως η έννοια της νομικής και δημοσιονομικής ανάληψης υποχρεώσεων, η εφαρμογή της οποίας δημιουργεί αβεβαιότητες (6.9)·
- δυσχέρειες στην εφαρμογή της ενιαίας προσέγγισης (6.11, 6.12, 6.15, 6.16, 6.19, 6.20)·

- αδυναμίες στη δημοσιονομική και φυσική παρακολούθηση, καθώς και δυσλειτουργία των επιτροπών παρακολούθησης (6.13, 6.29)·
- κενά στον συντονισμό (6.17, 6.18)·
- αλληλεπικάλυψη των περιόδων προγραμματισμού (6.21)·
- προθεσμίες για την υποβολή και τη διεκπεραίωση των αιτήσεων πληρωμής (6.32, 6.33)·
- αισιόδοξη οπτική των χρηματοδοτικών σχεδίων, ανεπαρκείς εκ των προτέρων εκτιμήσεις των δράσεων, κυρίως όσον αφορά τις ιδιωτικές επενδύσεις, και διάρκεια των διοικητικών διαδικασιών (6.34 — 6.39, 6.42, 6.50 — 6.52)·
- διακυμάνσεις των συναλλαγματικών ισοτιμιών (6.43 — 6.44)·
- άγνοια των κανόνων επιλεξιμότητας από ορισμένους δικαιούχους (6.45)·
- εξαιρετικές περιστάσεις (6.46, 6.53).

2.9. Το Συνέδριο, λαμβάνοντας υπόψη τα περιορισμένα μέσα που διαθέτει η Επιτροπή για την αντιμετώπιση των πολυάριθμων προγραμμάτων, διαπιστώνει ότι η τελευταία κατέβαλε σημαντική προσπάθεια στους τομείς του προγραμματισμού, της διαχείρισης και της αξιολόγησης. Κρίνεται σκόπιμο να αντιμετωπισθεί ευνοϊκά από την Επιτροπή, υποβοηθούμενη από την απλούστευση των κριτηρίων επιλεξιμότητας και τη σαφή κατανομή των αρμοδιοτήτων στο πλαίσιο της εταιρικής σχέσης, η εφαρμογή μιας πραγματικής διαχείρισης κατά στόχο και κατά πρόγραμμα — βασική αρχή της μεταρρύθμισης — σε όλα τα επίπεδα (προγραμματισμός, αξιολόγηση, οργάνωση, παρακολούθηση, έλεγχος). Στο επίπεδο των κρατών μελών, οι προσπάθειες πολλών διαχειριστών είναι επίσης αξιοσημείωτες. Ωστόσο, τα εθνικά συστήματα πρέπει να ενισχυθούν στα επίπεδα που προαναφέρθηκαν. Η λειτουργία ορισμένων επιτροπών παρακολούθησης πρέπει επίσης να βελτιωθεί.

3. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΔΙΑΡΘΡΩΤΙΚΩΝ ΔΡΑΣΕΩΝ

3.1. Το 1992, το Συμβούλιο προέβλεψε ποσό ύψους 141 471 εκατ. Ecu για αναλήψεις υποχρεώσεων στο πλαίσιο των διαρθρωτικών ταμείων για την περίοδο 1994-1999, στο οποίο προστέθηκαν 4 747 εκατ. Ecu το 1995 για τα τρία νέα κράτη μέλη. Επίσης, είχε προβλεφθεί η ετήσια κατανομή των ποσών αυτών (βλέπε πίνακα 1). Η περίπλοκη διαδικασία διάθεσης των πόρων αυτών ανά στόχο, κράτος μέλος και ΚΠ δεν βασιζόταν πάντα σε αντικειμενικά κριτήρια,

κυρίως όσον αφορά τις κοινοτικές πρωτοβουλίες, η διαδικασία για τις οποίες ήταν εξάλλου μακροχρόνια (1).

3.2. Από το σύνολο των 137 634,5 εκατ. Ecu, σε τρέχουσες τιμές, που είχαν προβλεφθεί βάσει των ΚΠΣ των δώδεκα παλαιών κρατών μελών για ολόκληρη την περίοδο 1994-1999, 83 488,2 εκατ. Ecu αναλήφθηκαν μεταξύ του 1994 και του 1997, ήτοι το 60,7 %. Σε σχέση με τις προβλέψεις που είχαν γίνει για τα τέσσερα πρώτα έτη (85 411,4 εκατ. Ecu), το ποσοστό αυτό ανέρχεται στο 97,7 %. Ο όγκος των πληρωμών που πραγματοποιήθηκαν ανέρχεται σε 61 995,3 εκατ. Ecu, ήτοι στο 72,6 % των προβλεπόμενων αναλήψεων υποχρεώσεων (βλέπε πίνακα 2). Αυτό μπορεί να θεωρηθεί φυσιολογικό, λαμβανομένων υπόψη των δυσκολιών κατά το στάδιο της εκκίνησης και της προβλεπόμενης κλιμάκωσης των πληρωμών. Πράγματι, παραχωρείται συνήθως μια συμπληρωματική περίοδος δύο ετών για να πραγματοποιηθούν οι πληρωμές στους δικαιούχους, ενώ οι τελικές εκθέσεις εκτέλεσης πρέπει να υποβληθούν εντός έξι μηνών από τη λήξη της περιόδου αυτής.

3.3. Για την περίοδο 1995-1999 αναλήφθηκε ποσό ύψους 2 285,9 εκατ. Ecu βάσει των ΚΠΣ των τριών νέων κρατών μελών, το οποίο αντιπροσωπεύει το 89,8 % των ποσών που είχαν προγραμματιστεί για τα τρία πρώτα έτη της περιόδου αυτής. Οι πληρωμές ανήλθαν σε 1 636 εκατ. Ecu, ήτοι στο 64,3 % των προβλέψεων για αναλήψεις υποχρεώσεων (βλέπε πίνακα 3). Τα χαμηλότερα αυτά ποσοστά εξηγούνται από το γεγονός ότι τα εν λόγω κράτη χρειάστηκε να θεσπίσουν διαδικασίες για τη διαχείριση των ΔΤ.

3.4. Η εξέλιξη του προγραμματισμού σε σχέση με τις αρχικές προβλέψεις διαφέρει μεταξύ των κρατών μελών. Το ποσοστό ανάληψης υποχρεώσεων κυμαίνεται από 112,6 % έως 71,2 %. Όσον αφορά τις πληρωμές, τα ποσοστά κυμαίνονται από 90,7 % έως 47,4 %. Από την άποψη των στόχων, ο στόχος 1 (Σ1) παρουσιάζει την καλύτερη απόδοση (101,3 % σε αναλήψεις υποχρεώσεων), ενώ οι στόχοι 5α (αλιεία) (75,4 %) και 5β (75,2 %) παρουσιάζουν καθυστέρηση.

3.5. Από το ποσό των 14 471,1 εκατ. Ecu που είχαν προγραμματιστεί βάσει των ΚΠ για την περίοδο 1994-1999 και των 9 078,6 εκατ. Ecu για τα τέσσερα πρώτα έτη, οι αναλήψεις υποχρεώσεων ανήλθαν σε 7 661,5 εκατ. Ecu, ήτοι στο 84,4 % του συνόλου που είχε προβλεφθεί για τα έτη αυτά, και οι πληρωμές ανήλθαν σε 4 165,3 εκατ. Ecu, ήτοι στο 45,9 % (βλέπε πίνακα 4). Τα χαμηλά ποσοστά απορρόφησης που διαπιστώθηκαν, ιδίως στην αρχή της περιόδου, οφείλονται στις καθυστερήσεις κατά την έγκριση των κατευθυντήριων γραμμών και στις δυσχέρειες κατά την εκπόνηση και την έγκριση των πολυάριθμων σχετικών προγραμμάτων. Το Συνέδριο, στις προηγούμενες ετήσιες

(1) Τα αντίστοιχα δεδομένα περιλαμβάνονται σε μια σειρά παρατηρημάτων της παρούσας έκθεσης που διατίθεται, κατόπιν αιτήσεως, από το Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο (βλέπε πίνακα 10).

εκθέσεις του, είχε ήδη επιστήσει την προσοχή στις αδυναμίες της διαχείρισης των εν λόγω ΚΠ ⁽²⁾.

3.6. Τα ποσοστά απορρόφησης των πιστώσεων ανάληψης υποχρεώσεων κυμάνθηκαν μεταξύ 91,1 % το 1994 και 98,4 % το 1996. Όσον αφορά τις πιστώσεις πληρωμών, τα αντίστοιχα ποσοστά αυξήθηκαν από 72,5 % το 1994 και 80,3 % το 1995 σε 98,6 % το 1997. Το χαμηλό ποσοστό χρησιμοποίησης των πιστώσεων πληρωμών το 1994 και το 1995 οδήγησε στην ακύρωση ενός πολύ σημαντικού τμήματός τους (5 330 εκατ. Ecu το 1994 και 4 425 εκατ. Ecu το 1995) (βλέπε *πίνακα 5*). Αντιθέτως, το 1997, οι ανεπαρκείς πιστώσεις σε ορισμένα κονδύλια, κυρίως στα κονδύλια του ΕΚΤ και του ΕΤΠΑ, δεν επέτρεψαν την καταβολή πληρωμών ύψους περίπου 1 500 εκατ. Ecu.

3.7. Στον πίνακα αυτό εκτίθενται οι διαφορές στην εκτέλεση των διαφόρων διαρθρωτικών δράσεων. Για παράδειγμα, η χρησιμοποίηση των πιστώσεων ανάληψης υποχρεώσεων που παρουσιάζει το ΕΤΠΑ και το Ταμείο Συνοχής προσεγγίζει πάντα ποσοστό 100 %, ενώ τα αποτελέσματα των ΚΠ ήταν μέτρια, κυρίως το 1994 και το 1997 (12,9 και 61,4 % αντίστοιχως). Όσον αφορά τις πιστώσεις πληρωμών του Ταμείου Συνοχής, το ποσοστό χρησιμοποίησης ήταν 52,5 % το 1994, ενώ ανήλθε στο 100 % περίπου το 1995, το 1996 και το 1997. Το ΕΤΠΑ και το ΕΚΤ χρησιμοποίησαν σχεδόν το σύνολο των πιστώσεών τους το 1996 και το 1997, ενώ το 1994 και το 1995 αποτελούσαν, μαζί με τις ΚΠ, την αιτία για τις περισσότερες ακυρώσεις πιστώσεων.

3.8. Οι δημοσιονομικές προοπτικές προσαρμόστηκαν στους όρους εκτέλεσης των διαρθρωτικών δράσεων. Οι εν λόγω προσαρμογές οδήγησαν, μη λαμβανομένων υπόψη των ενδεχόμενων υποεκτελέσεων το 1998, σε μεταφορές πιστώσεων για αναλήψεις υποχρεώσεων ύψους περίπου 3 171 και 118 εκατ. Ecu στο οικονομικό έτος 1999, βάσει των ΔΤ και του Ταμείου Συνοχής αντίστοιχως. Όσον αφορά τις πιστώσεις για πληρωμές, τα συνολικά αποτελέσματα είναι της τάξεως των 1 405 εκατ. Ecu για το οικονομικό έτος 1999 (βλέπε *πίνακες 6 και 7*). Λαμβανομένων υπόψη των ανωτάτων ορίων που καθορίστηκαν στο πλαίσιο του συστήματος των ιδίων πόρων και της διοργανικής συμφωνίας για τη δημοσιονομική πειθαρχία, οι απαιτούμενες πιστώσεις θα μπορέσουν να εγγραφούν στον προϋπολογισμό του 1999.

3.9. Για το σύνολο των στόχων των ΔΤ, η αναλογία των πληρωμών σε σχέση με τις αναλήψεις υποχρεώσεων αντιπροσωπεύει το 74,2 %, ενώ για τις ΚΠ ανέρχεται μόνο στο 54,4 %. Η αναλογία αυτή ποικίλλει μεταξύ των κρατών μελών και κυμαίνεται, για το σύνολο των ΔΤ, από 88,4 % για την Ιρλανδία σε 57,4 % για την Ιταλία ⁽¹⁾.

3.10. Η συγκριτική ανάλυση της εκτέλεσης του προϋπολογισμού και των ετησίων προβλέψεων φανερώνει την έλλειψη αναλήψεων υποχρεώσεων και πληρωμών το 1994 για

⁽²⁾ Βλέπε ετήσια έκθεση του Ευρωπαϊκού Ελεγκτικού Συνεδρίου για το οικονομικό έτος 1995 MME, Leader και Adapt' ετήσια έκθεση του Ευρωπαϊκού Ελεγκτικού Συνεδρίου για το οικονομικό έτος 1994 — Interreg.

ορισμένες χώρες και στόχους, η οποία οφείλεται στο γεγονός ότι καμία παρέμβαση δεν είχε ακόμα εγκριθεί. Αυτό συνέβη κυρίως με το στόχο 2 (Σ2) στην Ισπανία, τη μόνη χώρα που δεν είχε επιλέξει τη μέθοδο των ΕΕΠ, ή με το στόχο 5β (Σ5β) στο Βέλγιο. Οι καθυστερήσεις που διαπιστώθηκαν στις πληρωμές στην αρχή της περιόδου μπόρεσαν να αναπληρωθούν το 1996 και το 1997. Έτσι, για παράδειγμα, οι συνολικές πληρωμές σε σχέση με τις προβλέψεις αυξήθηκαν από 51,7 % το 1994 σε 77 % το 1997 για το Σ1, από 44,7 % σε 65,6 % για το Σ2 και από 34,5 % σε 55 % για το Σ5β. Όσον αφορά την Ιταλία και για το Σ1, το ποσοστό αυτό αυξήθηκε από 18,6 % σε 55,5 % ⁽¹⁾.

3.11. Για το σύνολο των παρεμβάσεων του Σ2 της περιόδου 1994-1996, ο αρχικός προγραμματισμός υπέστη αλλαγές λόγω αναπροσαρμογής των χρηματοδοτικών σχεδίων, γεγονός που οδήγησε στη συσσώρευσή τους στο τελευταίο έτος (βλέπε *πίνακα 8*), καθώς επίσης και στη μεταφορά σημαντικών ποσών των διαρθρωτικών ταμείων στην περίοδο 1997-1999 ⁽¹⁾.

3.12. Οι κοινοτικοί κανόνες δημοσιονομικής διαχείρισης δεν τέθηκαν με σκοπό να συνδεθούν κατά τρόπο άμεσο και ακριβή οι αναλήψεις υποχρεώσεων και οι πληρωμές, αφενός, με την πρόοδο των παρεμβάσεων, αφετέρου, σε επίπεδο είτε διαχειριστών, είτε τελικών δικαιούχων, είτε τελευταίων δικαιούχων ⁽³⁾. Από τη μια πλευρά, όταν η χορηγούμενη κοινοτική συνδρομή δεν υπερβαίνει τα 40 εκατ. Ecu, η ανάληψη υποχρεώσεων για όλη την περίοδο μπορεί να πραγματοποιηθεί τη στιγμή της έγκρισης της απόφασης. Από την άλλη, η σχέση μεταξύ των δαπανών που έχουν πραγματοποιηθεί και των κοινοτικών πιστώσεων που έχουν καταβληθεί καθίσταται όλο και πιο ασήμαντη. Η αναπροσαρμογή των χρηματοδοτικών σχεδίων οδηγεί στην καταβολή νέων πληρωμών, παρά το γεγονός ότι οι παρεμβάσεις δεν σημειώνουν ιδιαίτερη πρόοδο. Όσον αφορά ορισμένες παρεμβάσεις, οι αναλήψεις υποχρεώσεων ή ακόμα και οι πληρωμές μπορεί να υπερβούν προσωρινώς τις προβλέψεις, επειδή οι αντίστοιχες προσαρμογές δεν πραγματοποιούνται παρά μόνο κατά την πρώτη οικονομική πράξη μετά από μια τροποποίηση. Τέλος, οι υπερβολικές καθυστερήσεις στη ροή των δημοσιονομικών πληροφοριών μειώνουν περισσότερο την αξία τους όσον αφορά την πραγματική κατάσταση των παρεμβάσεων. Όσον αφορά την κατάσταση, στις 31 Δεκεμβρίου 1997, των πληρωμών που καταβλήθηκαν σε εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο στους τελικούς δικαιούχους, δεν μπορεί να δοθεί καμία ακριβής πληροφορία, λαμβανομένων υπόψη των αδυναμιών και των καθυστερήσεων των συστημάτων παρακολούθησης των πληροφοριών.

4. ΥΠΑΡΧΟΥΣΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΤΩΝ ΔΙΑΡΘΡΩΤΙΚΩΝ ΔΡΑΣΕΩΝ

4.1. Η ανάλυση των διαρθρωτικών δράσεων παρεμποδίζεται από τα κενά στην ενημέρωση και την αξιοπιστία των

⁽³⁾ Πρόκειται, π.χ., για υπεύθυνους επιστασίας σε δράσεις που αφορούν τελικούς δικαιούχους ή επιχειρήσεις που είναι δικαιούχοι καθεστώτων ενίσχυσης.

απαραίτητων για τον σκοπό αυτό πληροφοριών. Τα κενά που παρατηρούνται σε διάφορα επίπεδα (κοινοτικό, εθνικό, περιφερειακό) αφορούν ιδίως την εξέλιξη του προγραμματισμού και τη γνώση της επιτόπιας εκτέλεσης των παρεμβάσεων. Δεν υπάρχει συνολική θεώρηση της κατάστασης του προγραμματισμού των διαρθρωτικών δράσεων για μια δεδομένη περίοδο.

4.2. Όπως είχε ζητηθεί από το Συνέδριο ⁽⁴⁾, η Επιτροπή άρχισε να παρουσιάζει το 1996 στο λογαριασμό διαχείρισης και στο δημοσιονομικό της ισολογισμό πληροφορίες σχετικά με πολυετείς υποχρεώσεις που συνδέονται με τις διαρθρωτικές δράσεις ως αναλήψεις υποχρεώσεων εκτός ισολογισμού. Τα υποβληθέντα στοιχεία για το οικονομικό έτος 1997 είναι ακόμη ελλιπή ⁽⁵⁾. Πράγματι, οι υπηρεσίες της Επιτροπής καταρτίζουν πίνακα που παρουσιάζει τις αναλήψεις υποχρεώσεων εκτός ισολογισμού βάσει της χρηματοδότησης στα ΔΤ, σύμφωνα με τις δημοσιονομικές προοπτικές, αφαιρώντας τις συνολικές αναλήψεις υποχρεώσεων. Αυτή η διαδικασία δεν επιτρέπει τη διάκριση των ποσών που αντιστοιχούν σε ήδη υπάρχουσες νομικές υποχρεώσεις, προερχόμενες από αποφάσεις που έχουν ήδη ληφθεί, από τα ποσά που απομένει να χορηγηθούν. Πληροφορίες σχετικά με το Ταμείο Συνοχής παρουσιάστηκαν για πρώτη φορά το 1998.

4.3. Οι πρακτικές της Επιτροπής, όσον αφορά τις αναλήψεις υποχρεώσεων σε ετήσιες δόσεις, ποικίλλουν σε συνάρτηση με τις σχετικές υπηρεσίες. Οι πρακτικές αυτές συνίστανται κυρίως στη μη προσαρμογή των αναλήψεων υποχρεώσεων μετά τον επαναπρογραμματισμό και στον καταλογισμό των πληρωμών στις παλαιότερες αναλήψεις υποχρεώσεων ⁽⁶⁾. Καθιστούν την παρακολούθηση δύσκολη και οδηγούν σε μια κατάσταση κατά την οποία οι παρεμβάσεις κατατέμνονται τεχνητά σε ετήσια ποσά, ενώ στη συνέχεια, κατά την εκτέλεσή τους, αγνοείται η χρονική αυτή σχέση.

4.4. Στη γνωμοδότησή του αριθ. 4/97 ⁽⁷⁾, το Συνέδριο συνέστησε να εγκαταλειφθεί η μέθοδος της ανάληψης υποχρεώσεων των διαρθρωτικών δράσεων σε ετήσιες δόσεις, επειδή «αποτελεί ανωμαλία και παράλειψη του γεγονότος ότι, για τις πολυετείς ενέργειες που χρηματοδοτούνται από διαχωριζόμενες πιστώσεις, οι πιστώσεις πληρωμών πρέπει να επιτρέπουν να εξασφαλιστεί η τήρηση του ενιασίου του προϋπολογισμού καθώς και η τακτικότητα, από οικονομικό έτος σε οικονομικό έτος, των ποσών που δαπανώνται».

⁽⁴⁾ Βλέπε ετήσια έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου για το οικονομικό έτος 1994, σημεία 5.7 και 5.113.

⁽⁵⁾ Βλέπε ετήσια έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου για το οικονομικό έτος 1997, κεφάλαιο 8 σχετικά με τη δήλωση αξιοπιστίας-DAS, σημείο 8.58.

⁽⁶⁾ Βλέπε ετήσια έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου για το οικονομικό έτος 1996, κεφάλαιο 21, σημείο 21.4. Έκθεση προς υποστήριξη της δήλωσης αξιοπιστίας 1995, τόμος I, σημεία 3.34-3.35.

⁽⁷⁾ Γνωμοδότηση αριθ. 4/97 του Ευρωπαϊκού Ελεγκτικού Συνεδρίου σχετικά με πρόταση κανονισμού (Ευρατόμ, ΕΚΑΧ, ΕΚ) του Συμβουλίου για την τροποποίηση του δημοσιονομικού κανονισμού της 21ης Δεκεμβρίου 1977 που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, σημείο 2.15 του παραρτήματος.

4.5. Η ανάληψη υποχρεώσεων με δόσεις, που προβλέπεται από τις κανονιστικές ρυθμίσεις των διαρθρωτικών ταμείων, αποτελεί εσκεμμένη εξαίρεση στις γενικές διατάξεις που προβλέπονται στο δημοσιονομικό κανονισμό. Λόγω της ανάληψης υποχρεώσεων με δόσεις εξακολουθεί να υφίσταται η παράδοξη κατάσταση, κατά την οποία ο στόχος των δαπανών καθορίζεται βάσει ετησίων αναλήψεων υποχρεώσεων του κοινοτικού προϋπολογισμού. Στην πραγματικότητα, οι στόχοι που καθορίζονται κατ' αυτόν τον τρόπο υπονομεύονται εκ των πραγμάτων από την αρχή της περιόδου, όταν εγκρίνονται τα προγράμματα, εφόσον η έγκριση αυτή καθορίζει το συνολικό κόστος των νομικών υποχρεώσεων που έχουν συναφθεί από την Κοινότητα, και το οποίο έχει προκαθοριστεί στα πλαίσια των δημοσιονομικών προοπτικών και του κανονισμού-πλαισίου. Ο ρόλος των υπηρεσιών διαχείρισης συνίσταται, ως εκ τούτου, στην τυποποίηση της κατάστασης αυτής μέσω της δημοσιονομικής ανάληψης υποχρέωσης, που περιορίζεται επομένως στην απλή πραγματοποίηση λογιστικών εγγραφών. Παρόλα αυτά, ο αριθμός των ενεργειών, η πολυπλοκότητα των υπολογισμών που απαιτεί η κατανομή των πράξεων σε ετήσια βάση και η βραδύτητα των διαδικασιών τροποποίησης των χρηματοδοτικών σχεδίων των δράσεων έχουν ως αποτέλεσμα οι σχετικές υπηρεσίες της Επιτροπής και των κρατών μελών να πρέπει να διαθέσουν σχετικά σημαντικό μέρος των πόρων τους.

4.6. Οι πράξεις αυτές εκτελούνται καθόλη τη διάρκεια των προγραμμάτων, αλλά αποκτούν αυξημένη σπουδαιότητα με τη λήξη της κάθε περιόδου προγραμματισμού, όταν το μεγαλύτερο μέρος των χρηματοδοτικών σχεδίων πρέπει να αποτελέσει αντικείμενο αναπροσαρμογής. Το φαινόμενο αυτό, το οποίο παρατηρήθηκε κατά την περίοδο 1994-1996 του στόχου 2, θα επαναληφθεί το 1999, με μόνο σκοπό να καταστεί δυνατή η ανάληψη του συνολικού ποσού των προβλεπόμενων χρηματοδοτικών συνόλων.

4.7. Ο επιμερισμός της διαχείρισης των διαρθρωτικών δράσεων σε διάφορες υπηρεσίες της Επιτροπής καθιστά δύσκολη τη γνώση της συνολικής τους κατάστασης. Σε κάθε υπηρεσία δημιουργήθηκαν βάσεις δεδομένων, χωρίς να έχουν προβλεφθεί σύνδεσμοι που θα επέτρεπαν τη διασταύρωση και τη σύγκριση των πληροφοριών. Βασικός τους σκοπός είναι η παρακολούθηση της εκτέλεσης του προϋπολογισμού που αφορά το τμήμα των παρεμβάσεων, το οποίο διαχειρίζεται η κάθε υπηρεσία. Η χρησιμότητά τους για μια συνολική παρακολούθηση είναι πολύ σχετική. Η βάση ARINCO έχει το πλεονέκτημα ότι είναι κοινή για το σύνολο των ΔΤ, αλλά η έλλειψη βασικών πληροφοριών, η κακή ποιότητα των διαθέσιμων δεδομένων, καθώς επίσης το γεγονός ότι τα δεδομένα δεν ενημερώνονται τακτικά έχουν καταστήσει το εργαλείο αυτό αναποτελεσματικό.

5. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΤΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΔΙΑΡΘΡΩΤΙΚΩΝ ΔΡΑΣΕΩΝ

5.1. Πραγματοποιήθηκε ανάλυση των λεπτομερειών της εκτέλεσης του προϋπολογισμού όσον αφορά τις πιστώσεις αναλήψεων υποχρεώσεων και τις πιστώσεις πληρωμών ⁽¹⁾. Δεν ελήφθησαν υπόψη μόνο οι μεταφορές με τη στενή έννοια του όρου, αλλά και οι «μετακινήσεις» των πιστώσε-

ων που πραγματοποιήθηκαν στο εσωτερικό μιας θέσης του προϋπολογισμού. Στην περίπτωση των ΚΠ, δημιουργήθηκε μία μόνο θέση στον προϋπολογισμό για κάθε μία από αυτές ή για κάθε πτυχή τους. Ωστόσο, οι ενισχύσεις χορηγούνται βάσει του ΕΤΠΑ, του ΕΚΤ, του ΕΓΤΠΕ-Προσανατολισμός ή του ΧΜΠΑ, χωρίς η πραγματικότητα αυτή να αντικατοπτρίζεται στον προϋπολογισμό. Κατά την εκτέλεση των θέσεων τις οποίες αφορούν οι ΚΠ, η εσωτερική διάθεση ποσών διεξάγεται από το διατάκτη που είναι αρμόδιος για τη διαχείριση του κάθε Ταμείου. Οι «μετακινήσεις» συνίστανται στην εκ νέου διάθεση ποσών μεταξύ των διαφόρων ΔΤ εντός των ΚΠ.

5.2. Η έκταση των μεταφορών και των «μετακινήσεων» των πιστώσεων, οι οποίες αντιπροσωπεύουν πολλά δεκάτομμυρια Ecu ετησίως, τόσο σε αναλήψεις υποχρεώσεων όσο και σε πληρωμές, και αφορούν σχεδόν το σύνολο των θέσεων, αποδεικνύει την έλλειψη ακρίβειας στις προβλέψεις του προϋπολογισμού. Σημαντικές περιπτώσεις περιορισμένης απορρόφησης πιστώσεων μπόρεσαν να αντισταθμιστούν από υψηλό ποσοστό απορρόφησης πιστώσεων σε άλλες περιπτώσεις. Για παράδειγμα, όσον αφορά τις πιστώσεις πληρωμών του ΕΤΠΑ Σ2, σημειώθηκε αρνητική μεταφορά ύψους 584,5 εκατ. Ecu το 1996 (33 %) και θετική μεταφορά ύψους 874,6 εκατ. Ecu το 1997 (48 %).

5.3. Πολλές περιστάσεις εξηγούν την κατάσταση αυτή. Στις προβλέψεις των πιστώσεων ανάληψης υποχρεώσεων επαναλαμβάνονται στο σύνολό τους οι ετήσιοι στόχοι που καθορίζονται στο πλαίσιο των δημοσιονομικών προοπτικών. Η κατανομή των εν λόγω πιστώσεων ανά κονδύλιο του προϋπολογισμού πραγματοποιείται βάσει των χρηματοδοτικών σχεδίων των ΚΠΣ και των ΕΕΠ.

5.4. Οι προβλέψεις σχετικά με τις πιστώσεις πληρωμών καταρτίζονται με την εφαρμογή ποσοστών, τα οποία υπολογίζονται σε συνάρτηση με τη θεωρητική και ιστορική εξέλιξη των πληρωμών, επί των πιστώσεων αναλήψεων υποχρεώσεων του έτους και επί των προς εκκαθάριση ποσών.

5.5. Οι προβλέψεις σχετικά με τις πιστώσεις καταρτίζονται από τις υπηρεσίες της Επιτροπής στις αρχές του προηγούμενου οικονομικού έτους, ενώ οι αρχικές εγγραφές πιστώσεων στον προϋπολογισμό, καθώς και η κατανομή τους στις διάφορες θέσεις, πραγματοποιούνται κατά προσέγγιση εν γνώσει, από την έναρξη κιόλας της διαδικασίας του προϋπολογισμού, του ότι είναι ελάχιστα ρεαλιστικές. Μέχρι το 1998, δεν έχουν καταρτιστεί διορθωτικές επιστολές, ούτε προσχέδια του διορθωτικού και του συμπληρωματικού προϋπολογισμού, ώστε να ληφθεί υπόψη η πραγματική εξέλιξη των παρεμβάσεων και οι συνεχείς τροποποιήσεις των χρηματοδοτικών σχεδίων. Η Επιτροπή αντιμετώπιζει αυτή την κατάσταση προβαίνοντας σε μεταφορές.

5.6. Το 1994, δεδομένης της καθυστερημένης έγκρισης από την Επιτροπή των κατευθύνσεων σχετικά με τις ΚΠ, κατέστη εμφανές ότι η πλειονότητα των προγραμμαμάτων δεν μπορούσαν να εγκριθούν κατά τη διάρκεια του έτους. Ωστόσο, πραγματοποιήθηκαν μεταφορές υπέρ θέσεων του προϋπολογισμού των ΚΠ από το αποθεματικό (κεφάλαιο Β0-4 0 του προϋπολογισμού). Αποδείχτηκαν περιττές εφό-

σον, στο τέλος του οικονομικού έτους 1994, τα ποσοστά εκτέλεσης ανέρχονταν μόνο στο 12,9 % για τις αναλήψεις υποχρεώσεων και στο 41,2 % για τις πληρωμές. Η αναγκαιότητα εγγραφής στον προϋπολογισμό των ποσών αυτών, για τα οποία ήταν γνωστό εκ των προτέρων ότι δεν θα μπορούσαν να κινητοποιηθούν, δικαιολογήθηκε από την Επιτροπή ως απαραίτητο στάδιο για τη μεταφορά των μη χρησιμοποιηθεισών χορηγήσεων σε μεταγενέστερα έτη, κατά την ερμηνεία του σημείου 10.2 της διοργανικής συμφωνίας για τη δημοσιονομική πειθαρχία και τη βελτίωση της διαδικασίας του προϋπολογισμού.

5.7. Τα χρηματοδοτικά σχέδια των παρεμβάσεων, τα οποία καταρτίζονται ετησίως, συγκεντρώνουν τις δαπάνες που προβλέπονται για το σύνολο της περιόδου επιλεξιμότητας των αναλήψεων υποχρεώσεων. Επομένως, μπορεί να θεωρηθεί ότι τα αριθμητικά στοιχεία που παρουσιάζονται στα σχέδια αυτά αντιπροσωπεύουν προβλέψεις σχετικά με τις αναλήψεις υποχρεώσεων για τις σχετικές δράσεις. Ωστόσο, όταν πραγματοποιούνται τροποποιήσεις, τα αναθεωρημένα σχέδια περιλαμβάνουν τις πραγματικά εκτελεσθείσες δαπάνες των προηγούμενων ετών, καθώς επίσης και νέες προβλέψεις για τα προσεχή έτη. Ως εκ τούτου, αποκτούν χαρακτήρα υβριδικό και στην πραγματικότητα δεν αποτελούνται ούτε από αναλήψεις υποχρεώσεων ούτε από πληρωμές, αλλά από ένα συνδυασμό των δύο αυτών κατηγοριών πράξεων. Έτσι, τα τελευταία έτη της περιόδου επιλεξιμότητας των αναλήψεων υποχρεώσεων διογκώνονται τεχνητός, επειδή περιλαμβάνουν προβλέψεις πληρωμών που μπορούν να πραγματοποιηθούν στο κράτος μέλος κατά τη διάρκεια δύο συμπληρωματικών ετών που δεν περιλαμβάνονται στα χρηματοδοτικά σχέδια. Έτσι, η χρησιμότητα των εν λόγω σχεδίων εμφανίζεται μειωμένη. Ωστόσο, συνιστούν βασικό στοιχείο για την κατάρτιση του προσχεδίου του προϋπολογισμού.

5.8. Η μέθοδος αυτόματης αναπροσαρμογής των πόρων των ΔΤ κατέστη πιο ευέλικτη για την περίοδο 1994-1999⁽⁸⁾. Οι πρόσθετοι πόροι που προκύπτουν από την αναπροσαρμογή των πόρων του κάθε ΚΠΣ, ΕΕΠ και ΚΠ πρέπει να υπολογίζονται από τις υπηρεσίες της Επιτροπής, το αργότερο στην αρχή κάθε έτους, εφαρμόζοντας το ποσοστό της αυτόματης αναπροσαρμογής για το εν λόγω έτος επί των ετησίων δόσεων που αναφέρονται στο ίδιο αυτό έτος και στα επόμενα έτη. Οι πόροι αυτοί μπορούν να χρησιμοποιηθούν προκειμένου να αυξηθεί η κοινοτική συνδρομή στις υπάρχουσες παρεμβάσεις και/ή να χρηματοδοτηθούν νέες δράσεις. Οι επιτροπές παρακολούθησης προτείνουν την εν λόγω διάθεση ποσών, για την οποία λαμβάνει απόφαση η Επιτροπή.

5.9. Στην πράξη, και λαμβανομένων υπόψη των καθυστερήσεων σε κάθε φάση της διαδικασίας αυτής, πόροι που προέρχονταν από την αυτόματη αναπροσαρμογή δεν κινητοποιήθηκαν, παραμένοντας επομένως ειρηνικοί, εν αναμονή επίσημης απόφασης από την Επιτροπή, και μη έχοντας καταχωρηθεί. Για παράδειγμα, οι πόροι που μεταφέρθηκαν από την περίοδο 1994-1996 στην περίοδο 1997-1999 στα

⁽⁸⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 402/94 της Επιτροπής της 23ης Φεβρουαρίου 1994 για τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1866/90 περί ρυθμίσεων σχετικά με τη χρησιμοποίηση του Ecu στην εκτέλεση του προϋπολογισμού των διορθωτικών ταμείων.

πλαίσια του Σ2 δεν κινητοποιήθηκαν παρά μόνο μετά τις αποφάσεις χορήγησης ενισχύσεων που ελήφθησαν το 1997 και το 1998. Αυτή η κατάσταση καθιστά ακόμα δυσκολότερη τη γνώση της κατάστασης του προγραμματισμού.

6. ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΕΙΣ ΣΤΗ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΙΚΩΝ ΠΙΣΤΩΣΕΩΝ ΣΤΟ ΕΠΙΠΕΔΟ ΟΡΙΣΜΕΝΩΝ ΜΕΜΟΝΩΜΕΝΩΝ ΜΟΡΦΩΝ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗΣ

Γενικές παρατηρήσεις

6.1. Στο πλαίσιο της παρούσας έρευνας, οι διάφοροι λόγοι στους οποίους μπορεί να οφείλονται οι καθυστερήσεις στη χρησιμοποίηση των κοινοτικών πιστώσεων-ταξινομημένοι κατωτέρω σε τέσσερις κατηγορίες: προγραμματισμός, διάλυλοι διοχέτευσης της χρηματοδότησης, συγκέντρωση των πόρων και εφαρμογή — αποτέλεσαν αντικείμενο ανάλυσης βάσει των διαθέσιμων εγγράφων, και κυρίως των εκθέσεων εκτέλεσης και αξιολόγησης, καθώς επίσης και των πρακτικών των επιτροπών παρακολούθησης. Οι αναλύσεις αυτές συμπληρώθηκαν με αποστολές στα κράτη μέλη και με ένα ερωτηματολόγιο που απευθυνόταν σε επιλεγμένους διαχειριστές — στον πίνακα 9 παρουσιάζονται συνοπτικά οι απαντήσεις που ελήφθησαν. Για τη σύνταξη αυτού του ερωτηματολογίου καταρτίστηκε ένας κατάλογος όπου απαριθμούνται οι λόγοι στους οποίους οφείλεται πραγματικά η υποαπορρόφηση των πιστώσεων. Επιλέχθηκαν σαράντα διαφορετικοί λόγοι, εξαιρουμένων των αιτιών διαρθρωτικού χαρακτήρα, όπως είναι για παράδειγμα ο μεγάλος αριθμός των παρεμβάσεων ή οι καθυστερήσεις στην έγκριση των ΚΠ. Το ερωτηματολόγιο εστάλη στους διαχειριστές 31 μορφών παρέμβασης που συγχρηματοδοτούνται από το ΕΤΠΑ και αφορούν τους στόχους 1 και 6, οι οποίες στις 31 Δεκεμβρίου 1996 (στο μέσον της περιόδου εφαρμογής) εμφάνιζαν τη χαμηλότερη απορρόφηση πιστώσεων από όλες τις παρεμβάσεις των ΔΤ⁽⁹⁾. Είναι σκόπιμο να υπογραμμιστεί ότι το ερωτηματολόγιο απευθύνεται επομένως σε ένα ιδιαίτερο υποσύνολο του πληθυσμού και ότι οι απαντήσεις δεν μπορούν να παρακταθούν στο σύνολο των παρεμβάσεων. Μολονότι κατ' αυτό τον τρόπο το δείγμα των προγραμμάτων που εξετάζονται δεν είναι αντιπροσωπευτικό αυτού του συνόλου, τα αποτελέσματα της έρευνας αποδεικνύονται ωστόσο χρήσιμα, καθώς συμβάλλουν στην κατάδειξη των προβλημάτων που σχετίζονται με τη χρησιμοποίηση των πιστώσεων.

6.2. Η πλειοψηφία των διαχειριστών που απάντησαν στο ερωτηματολόγιο θεώρησε τις καθυστερήσεις στην έγκριση των ΚΠΣ και των ΕΕΠ ως βασικό λόγο των χαμηλών ποσοστών απορρόφησης των κοινοτικών πιστώσεων. Τα κανονιστικά κείμενα σχετικά με τα ΔΤ για την περίοδο

προγραμματισμού 1994-1999 εγκρίθηκαν μόλις τον Ιούλιο του 1993⁽¹⁰⁾, γεγονός που δυσχέρανε την έναρξη των παρεμβάσεων από την 1η Ιανουαρίου 1994. Πράγματι, έμεναν μόνο πέντε μήνες για να δημιουργηθεί η εταιρική σχέση, να εκπονηθούν και να υποβληθούν στην Επιτροπή τα προγράμματα στο πλαίσιο των διαφόρων στόχων⁽¹¹⁾, να καταρτιστούν και να εγκριθούν οι αποφάσεις σχετικά με τα ΚΠΣ ή ενδεχομένως τα ΕΕΠ, να πραγματοποιηθούν οι αμούζουσες εκ των προτέρων εκτιμήσεις, να υποβληθούν και να εγκριθούν οι αιτήσεις συνδρομής. Εξάλλου, τα σχέδια στα πλαίσια των Σ2 και Σ5β δεν μπορούσαν να εκπονηθούν πριν από την κατάρτιση των καταστάσεων των επιλέξιμων ζωνών, στην οποία προέβη η Επιτροπή μόλις στις 20 και στις 26 Ιανουαρίου 1994 αντιστοίχως⁽¹²⁾.

6.3. Ο συντονιστικός κανονισμός προέβλεπε, εκτός διαφορετικής συμφωνίας με το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, προθεσμία τριών μηνών, μετά την έναρξη ισχύος του κανονισμού (3 Αυγούστου 1993) ή την κατάρτιση των καταστάσεων με τις επιλέξιμες ζώνες, για την υποβολή των αντίστοιχων σχεδίων και προθεσμία έξι μηνών, μετά την παραλαβή των εν λόγω σχεδίων, για τη λήψη των αποφάσεων από την Επιτροπή, με τις οποίες εγκρίνονται τα ΚΠΣ. Τελικά, τα ΚΠΣ και τα ΕΕΠ του Σ1 εγκρίθηκαν το καλοκαίρι του 1994 και αυτά που αφορούσαν το Σ2 το Δεκέμβριο του 1994. Αργότερα, τα ΚΠΣ χρειάστηκε να συγκεκρμενοποιηθούν μέσω της έγκρισης των ΕΠ, των συνολικών επιδοτήσεων και των μεμονωμένων σχεδίων. Η διαδικασία αυτή δεν μπόρεσε να ολοκληρωθεί το 1994, όπως ήταν επιθυμητό.

6.4. Επιπλέον, ο ίδιος συντονιστικός κανονισμός⁽¹³⁾ απαιτούσε από την Επιτροπή και από τα κράτη μέλη να μερμνήσουν, ώστε οι δράσεις που αντιπροσώπευαν τουλάχιστον τα δύο τρίτα της συνδρομής των Ταμείων για το πρώτο έτος του ΚΠΣ να εγκριθούν από την Επιτροπή εντός δύο μηνών από την έγκριση της απόφασης σχετικά με το ΚΠΣ. Αυτό δεν πραγματοποιήθηκε, κυρίως όσον αφορά το Σ1 στην Ιταλία και το Σ2 στην Ισπανία.

6.5. Εξάλλου, στις 31 Δεκεμβρίου 1997, δεν είχαν ακόμα διανεμηθεί σημαντικά ποσά των προβλεπόμενων χρηματοδοτήσεων, στα οποία προστίθεντο τα αποτελέσματα της αυτόματης αναπροσαρμογής. Όσον αφορά την περίοδο 1997-1999 του Σ2, για την οποία οι καθυστερήσεις στην έγκριση των κανονισμών δεν μπορούν να αποτελέσουν δικαιολογία, πολλές αποφάσεις χορήγησης ενίσχυσης εγκρίθηκαν μόλις το 1998.

⁽⁹⁾ Ελήφθησαν 54 απαντήσεις στο ερωτηματολόγιο. Ο αριθμός αυτός υπερβαίνει τις 31 παρεμβάσεις που είχαν επιλεγθεί επειδή, για ορισμένες παρεμβάσεις, πολλοί εταίροι απάντησαν χωριστά. Ο Σ1 επιλέχθηκε λόγω της σπουδαιότητάς του (αντιπροσωπεύει πάνω από τα δύο τρίτα της συνολικής χρηματοδότησης των ΔΤ) και της συμμετοχής όλων των Ταμείων. Ο Σ6 επιλέχθηκε λόγω της αναλογίας του με τον Σ1. Η ανάλυση του Σ2 πραγματοποιήθηκε βάσει φακέλων.

⁽¹⁰⁾ Κανονισμοί (ΕΟΚ) αριθ. 2080/93, (ΕΟΚ) αριθ. 2081/93, (ΕΟΚ) αριθ. 2082/93, (ΕΟΚ) αριθ. 2083/93, (ΕΟΚ) αριθ. 2084/93, (ΕΟΚ) αριθ. 2085/93 της 20ής Ιουλίου 1993 (ΕΕ L 193 της 31.7.1993).

⁽¹¹⁾ Σχέδια περιφερειακής ανάπτυξης (Σ1): σχέδια περιφερειακής και κοινωνικής μετατροπής (Σ2): σχέδια αγροτικής ανάπτυξης (Σ5β): σχέδια βάσει των στόχων 3 και 4.

⁽¹²⁾ Αποφάσεις 94/169/ΕΚ και 94/197/ΕΚ της Επιτροπής.

⁽¹³⁾ Άρθρο 10, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4253/88.

6.6. Η βραδύτητα των κοινοτικών αλλά και των εθνικών διαδικασιών που έχουν θεσπιστεί προκειμένου να εξασφαλιστεί η τήρηση των κοινοτικών κανόνων θεωρείται από τους περισσότερους διαχειριστές ως άλλος βασικός λόγος στον οποίο οφείλονται οι καθυστερήσεις στη χρησιμοποίηση των κοινοτικών πιστώσεων.

6.7. Η ενοποίηση των εθνικών διαδικασιών εκτέλεσης του προϋπολογισμού με τη διαχείριση των κοινοτικών πιστώσεων που έχουν σχέση με την εκτέλεση των πολυετών προγραμμάτων μπορεί να αποτελεί αιτία συμπληρωματικών καθυστερήσεων. Έτσι, όταν η διαχείριση των δαπανών είναι ανεξάρτητη από την προέλευση των κεφαλαίων, η βραδύτητα των διαδικασιών εκτέλεσης του προϋπολογισμού που συνδέονται με την ύπαρξη κοινοτικής συγχρηματοδότησης δεν θεωρείται σημαντική όσον αφορά τις καθυστερήσεις. Αντιθέτως, όταν πρέπει να προστεθούν νέες διαδικασίες, ή ακόμα να καταρτιστούν χωριστοί φάκελοι για τη διαχείριση των πιστώσεων κοινοτικής προέλευσης και των αντίστοιχων εθνικών πιστώσεων, οι διαχειριστές θεωρούν τον παράγοντα αυτό σημαντικό ή πολύ σημαντικό. Συχνά, η ενσωμάτωση των κοινοτικών πιστώσεων στις εθνικές διαδικασίες εκτέλεσης του προϋπολογισμού έρχεται αντιμέτωπη με μακροχρόνιες διοικητικές διαδικασίες, γεγονός που δεν ευνοεί την ταχεία και εύκολη πρόοδο των παρεμβάσεων. Όταν η ενσωμάτωση αυτή πραγματοποιείται κατά σχέδιο, κατά την εφαρμογή της πρέπει να διεξαχθούν πολυάριθμες μεμονωμένες δημοσιονομικές και λογιστικές πράξεις.

6.8. Οι διατάξεις της δημοσιονομικής εκτέλεσης των πολυετών παρεμβάσεων των ΔΤ βασίζονται στις κοινοτικές διαδικασίες εκτέλεσης του προϋπολογισμού για τις διαχωριζόμενες πιστώσεις. Τόσο σε κοινοτικό όσο και σε εθνικό επίπεδο συνυπάρχουν δύο διαφορετικές περιόδους: η μία για την πραγματοποίηση των αναλήψεων υποχρεώσεων και η άλλη για τη διεξαγωγή των πληρωμών. Ωστόσο, η έννοια αυτή της πολυετούς ανάληψης υποχρεώσεων είναι πολύ συχνά ξένη προς τις διαδικασίες του προϋπολογισμού που εφαρμόζονται από τις δημόσιες διοικήσεις και τις επιχειρήσεις στα κράτη μέλη.

6.9. Η έννοια της νομικής και δημοσιονομικής ανάληψης υποχρεώσεων σε εθνικό επίπεδο, καθώς και ο προσδιορισμός της χρονικής στιγμής κατά την οποία αυτή πραγματοποιήθηκε, αποτελούν ουσιώδη στοιχεία για τον καθορισμό της επιλεξιμότητας της δαπάνης⁽¹⁴⁾. Ο εν λόγω καθορισμός αποτελεί σημαντικότατο πρόβλημα για τους διαχειριστές, το οποίο είναι δύσκολο να επιλυθεί πρακτικά και δημιουργεί αβεβαιότητες. Σε ορισμένες περιπτώσεις, και προκειμένου να μην υπάρχουν αμφιβολίες σχετικά με την

ημερομηνία της ανάληψης των υποχρεώσεων, καθιερώθηκαν νέες διαδικασίες. Σε άλλες περιπτώσεις, διαιωνίζονται οι συζητήσεις εντός του κράτους μέλους και με την Επιτροπή. Η κατάσταση αυτή καταλήγει ενίοτε σε αντιφατικές λύσεις, οι οποίες τελικά εξαρτώνται περισσότερο από τους ενδιαφερόμενους διαχειριστές παρά από σαφώς καθορισμένες διαδικασίες: ορισμένοι απορρίπτουν τις δαπάνες που έχουν πραγματοποιηθεί όταν υπάρχει η παραμικρή αμφιβολία ως προς την επιλεξιμότητά τους· άλλοι δέχονται όλες τις δαπάνες, αφήνοντας σε ενδεχόμενους μεταγενέστερους ελέγχους τη μέριμνα για το διαχωρισμό μεταξύ των επιλέξιμων και των μη επιλέξιμων δαπανών.

6.10. Η αργή της περιόδου επιλεξιμότητας ενός προγράμματος αναφέρεται στην ημερομηνία μετά την οποία μπορούν να πραγματοποιηθούν οι πρώτες πληρωμές. Όμως, αυτό που θα επέτρεπε να εξασφαλιστεί ότι η συγχρηματοδότηση αφορά νέες δράσεις και όχι σχέδια που βρίσκονται ήδη υπό εκτέλεση, και μάλιστα έχουν ολοκληρωθεί, είναι ο καθορισμός μιας αρχικής ημερομηνίας ανάληψης δαπανών. Για τις αναλήψεις δαπανών, ορίστηκε μόνο τελική ημερομηνία, διευκολύνοντας κατ' αυτόν τον τρόπο την πραγματοποίηση των δαπανών, η οποία λαμβάνει χώρα εσπευσμένα, στο τέλος της περιόδου. Οι διατάξεις δημοσιονομικής εκτέλεσης θα έπρεπε να προσεγγίζουν περισσότερο τις διαδικασίες των κρατών μελών και να μην απομακρύνονται από τους στόχους της προσέγγισης κατά πρόγραμμα.

6.11. Η συγχρηματοδότηση διαρθρωτικών δράσεων ανάλογα με το εάν πρόκειται για υφιστάμενες ή νέες δράσεις δεν είναι ουδέτερη από την άποψη της ικανότητας απορρόφησης των κοινοτικών πιστώσεων. Όταν τα ΔΤ συγχρηματοδοτούν ήδη υπάρχουσες δράσεις, η πρόοδος είναι ταχεία· τυγχάνει μάλιστα τα ΔΤ να προβαίνουν στην επιστροφή των δαπανών που έχουν ήδη πραγματοποιηθεί. Αντιθέτως, όταν τα ΔΤ συγχρηματοδοτούν νέες δράσεις, η πρόοδος πραγματοποιείται με πολύ βραδύτερο ρυθμό, λαμβανομένης υπόψη της αναγκαιότητας έναρξης του συνόλου των διαδικασιών εφαρμογής.

6.12. Οι δυσκολίες συντονισμού του μεγάλου αριθμού διαχειριστών, σε κοινοτικό και εθνικό επίπεδο, προκαλούν καθυστερήσεις εφαρμογής, κυρίως στις περιπτώσεις των πολυταμειακών προγραμμάτων. Η ενιαία προσέγγιση η οποία, όσον αφορά τις διαρθρωτικές ενισχύσεις, θα έπρεπε να αποκτήσει ισχυρότερο ρόλο, βασίζεται στην απόψη ότι οι επιπτώσεις των διαφόρων μέτρων θα είναι σπουδαιότερες αν το αποτέλεσμά τους συνδυαστεί, παρά αν τεθούν σε εφαρμογή χωριστά. Ωστόσο, τα πολυταμειακά προγράμματα προέρχονται συχνά από παράθεση μονοταμειακών υποπρογραμμάτων, τα οποία υπόκεινται σε ανεξάρτητη διαχείριση το ένα από το άλλο και μάλιστα σε όρους εκτέλεσης διαφορετικούς για κάθε Ταμείο. Αυτό ισχύει επίσης για πολυάριθμα προγράμματα ΚΠ, στα οποία παρεμβαίνουν πολλά Ταμεία με πολύ χαμηλά ποσά. Οι καταστάσεις αυτές επιβαρύνουν τις διαδικασίες, χωρίς να επιφέρουν πραγματική προστιθέμενη αξία. Ορισμένα κράτη μέλη, έχοντας διαπιστώσει τις αδυναμίες της πολυταμειακής προσέγγισης κατά την προηγούμενη περίοδο, περιόρισαν την υποβολή προγραμμάτων αυτού του τύπου.

⁽¹⁴⁾ Η έννοια της ανάληψης υποχρεώσεων διευκρινίστηκε εκ νέου στα δελτία (αριθ. 3) επιλεξιμότητας τον Απρίλιο του 1997. Οι «δεσμευτικές νομικές διατάξεις» και οι «δεσμεύσεις των απαραίτητων χρηματοδοτικών μέσων» ορίστηκαν ως οι αποφάσεις που λαμβάνονται από τους τελικούς δικαιούχους όσον αφορά την εκτέλεση των επιλέξιμων πράξεων και τη διάθεση των αντίστοιχων δημόσιων κονδυλίων (ΕΕ L 146 της 5.6. 1997, σ. 1).

6.13. Οι επιτροπές παρακολούθησης πρέπει να αποτελούν ουσιαστικό μέσο στο πλαίσιο της εταιρικής σχέσης, προκειμένου να μεριμνούν για την εφαρμογή των παρεμβάσεων. Το Συνέδριο έχει ήδη διαπιστώσει την ανάγκη να βελτιωθεί η αποτελεσματικότητά τους⁽¹⁵⁾. Η όψιμη σύστασή τους, ο ανεπαρκής αριθμός συνεδριάσεων, οι μακροχρόνιες διαδικασίες λήψης αποφάσεων ή η ακατάλληλη οργάνωση (διατίθεται ελάχιστος χρόνος για να εξεταστούν τα έγγραφα ή για να επιτραπεί η παρέμβαση μεγάλου αριθμού συμμετεχόντων) αποτελούν αίτια των δυσλειτουργιών. Εξάλλου, οι αποφάσεις των επιτροπών παρακολούθησης συνίστανται, γενικώς, μόνο σε προτάσεις που έχουν υποβληθεί στις εθνικές αρχές και στην Επιτροπή και οι οποίες απαιτούν ρητή επιβεβαίωση, γεγονός που κινεί εκ νέου μακροχρόνιες διαδικασίες.

Προγραμματισμός

6.14. Οι διαδικασίες για την έγκριση των εγγράφων που αποτελούν τμήμα του προγραμματισμού είναι βραδείες, τόσο σε κοινοτικό επίπεδο (το οποίο αφορά την πλειοψηφία των ΓΔ), όσο και σε εθνικό (όπου πρέπει να εξασφαλιστούν εντατικές διαβουλεύσεις μεταξύ των διαφόρων εταίρων). Οι προθεσμίες μπορεί να επηρεαστούν από τις θεσμικές και διοικητικές δομές των κρατών μελών, καθώς επίσης και από την αποτελεσματικότητα της εταιρικής σχέσης.

6.15. Οι καθυστερήσεις στη Ιταλία μπορούν να αιτιολογηθούν από τις δυσκολίες προσαρμογής των εθνικών και περιφερειακών δομών διαχείρισης, οι οποίες ήταν περισσότερο προσαρμοσμένες σε διαχείριση κατά σχέδιο και όχι κατά πρόγραμμα, στη μεταρρύθμιση των ΔΤ. Οι εν λόγω φορείς και οι αρμοδιότητές τους αποτέλεσαν αντικείμενο σημαντικών αλλαγών, γεγονός που δεν διευκόλυνε την εδραίωση μιας αποτελεσματικής εταιρικής σχέσης, ικανής να επιλύσει ταχέως τις δυσχέρειες που παρουσιάζονται στις διάφορες φάσεις του προγραμματισμού. Οι κοινοτικές διαδικασίες σχεδιάστηκαν για τη διαχείριση των προγραμματιών και δεν ενδείκνυνται για την ταχεία επίλυση των προβλημάτων που τίθενται στα μεμονωμένα σχέδια.

6.16. Οι αδυναμίες ορισμένων προγραμμάτων που έχουν υποβληθεί στην Επιτροπή και οι προσπάθειες που καταβάλλει αυτή προκειμένου να βελτιώσει την ποιότητά τους είχαν ως συνέπεια καθυστερήσεις στην έγκρισή τους. Ωστόσο, σε πολλές περιπτώσεις, οι καθυστερήσεις αυτές είναι δυσανάλογες σε σχέση με τις βελτιώσεις που απαιτούνταν. Οφείλονται μάλλον στις δυσκολίες που αντιμετωπίζει η Επιτροπή στη διαχείριση της πληθώρας των προτεινόμενων μορφών παρέμβασης, στο συντονισμό των υπηρεσιών της και στην ανάπτυξη μιας φιλοσοφίας για μια αποτελεσματική εταιρική σχέση με τα κράτη μέλη. Σε ορισμένες περιπτώσεις, χρειάστηκαν πολλοί μήνες, ή ακόμα και χρόνια, για να διευκρινιστούν οι όροι εφαρμογής μεμονωμένων δράσε-

ων, κατόπιν ανταλλαγών επιστολών και συζητήσεων που δεν ήταν ιδιαίτερα αποδοτικές. Για παράδειγμα, όσον αφορά την Ιταλία, στις 31 Δεκεμβρίου 1994, από το προβλεπόμενο σύνολο των 14 860 εκατ. Ecu είχε εγκριθεί συνδρομή ύψους 5 130,3 εκατ. Ecu μόνο, ενώ τα προγράμματα που παρουσιάστηκαν το 1994 εγκρίθηκαν μόλις το 1997.

6.17. Η συνολική επιδότηση για την Ανδαλουσία, η οποία υποβλήθηκε τον Απρίλιο του 1994, εγκρίθηκε το Σεπτέμβριο του 1995 και η σχετική σύμβαση υπογράφηκε τον Ιανουάριο του 1996. Επιπλέον, η άρση της αναβλητικής ρήτηρας σχετικά με τις δράσεις «επιχειρησιακών κεφαλαίων» που συμπεριλαμβανόταν στην απόφαση, έλαβε χώρα μόλις τον Νοέμβριο του 1997.

6.18. Συχνά, οι αναβλητικές ρήτηρες θα μπορούσαν να είχαν αποφευχθεί ή αρθεί νωρίτερα, μέσω του καλύτερου συντονισμού εντός της Επιτροπής και μεταξύ της Επιτροπής και των κρατών μελών. Επίσης, τυγχάνει να θεσπίζονται αναβλητικές ρήτηρες έπειτα από καθαρά τυπικές δυσκολίες, όπως για παράδειγμα το μη σαφή καθορισμό ενός καθεστώτος ενισχύσεων που, στην πραγματικότητα, έχει ήδη εγκριθεί από την Επιτροπή. Φάκελοι που αφορούν τις εν λόγω ρήτηρες παρέμειναν σε εκκρεμότητα για πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα (μερικές φορές για ολόκληρα έτη), χωρίς να σημειώνεται σημαντική πρόοδος, κυρίως στην περίπτωση των πιο καινοτόμων μέτρων. Συχνά, οι καθυστερήσεις στην επίλυση των εν λόγω προβλημάτων, κυρίως στα πλαίσια των παρεμβάσεων του Σ2 1994-1996, κατέληξαν στην αντικατάσταση των σχετικών δράσεων με πιο παραδοσιακά μέτρα.

6.19. Η κατάρτιση στο πλαίσιο των ΕΕΠ/ΕΠ, ετήσιων χρηματοδοτικών σχεδίων, που δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα συνέβαλε επίσης στα χαμηλά ποσοστά απορρόφησης των πιστώσεων. Κατά γενικό κανόνα, τα σχέδια αυτά καταρτίστηκαν σύμφωνα με την προβλεπόμενη στις δημοσιονομικές προοπτικές εξέλιξη των ετήσιων αναλήψεων υποχρεώσεων και χωρίς να ληφθεί υπόψη το κατά πόσο οι παρεμβάσεις είναι εφικτές στην πράξη. Ήδη, από τη στιγμή που καταρτίστηκαν τα σχέδια, οι διαχειριστές των προγραμμάτων είχαν επίγνωση του γεγονότος ότι δεν ήταν δυνατό να τηρηθεί η ετήσια κατανομή που είχε προβλεφθεί στα χρηματοδοτικά σχέδια. Η κατάσταση αυτή επιβεβαιώνεται από τις τροποποιήσεις που επήλθαν στα εν λόγω σχέδια και από την ευρύτητά τους.

6.20. Εξάλλου, δύο πτυχές που είχαν σημαντική επίδραση στη διεξαγωγή των παρεμβάσεων στην αρχή της περιόδου αγνοήθηκαν κατά τη διάρκεια του προγραμματισμού. Η πρώτη είναι η καθυστέρηση στην έγκριση των παρεμβάσεων. Βέβαια, η επιλεξιμότητα των δαπανών άρχισε την 1η Ιανουαρίου 1994 για τις αιτήσεις που είχαν υποβληθεί στην Επιτροπή πριν από τα τέλη του Απριλίου 1994, όμως η διαδικασία επιλογής των μεμονωμένων δράσεων δεν μπόρεσε να ξεκινήσει πραγματικά, στις περισσότερες περιπτώσεις, παρά μόνο μετά την έγκριση των προγραμμάτων. Μόνο στις περιπτώσεις όπου κατέστη δυνατή η προχρηματοδότηση των παρεμβάσεων, οι δράσεις μπόρεσαν να ξεκι-

⁽¹⁵⁾ Προσφάτως, στην ετήσια έκθεση για το οικονομικό έτος 1996, σημεία 7.15-7.19 και 7.59.

νήσουν την επιθυμητή περίοδο. Ωστόσο, στο πλαίσιο του συστήματος πληρωμής προκαταβολών των διαρθρωτικών ταμείων και της αντίληψης του προγράμματος η προχρηματοδότηση από τα ΔΤ θεωρείται φυσιολογική κατάσταση.

6.21. Η δεύτερη πτυχή συνδέεται με την ολοκλήρωση των παρεμβάσεων των προηγούμενων περιόδων και με τις αλληλεπικαλύψεις στις περιόδους αναλήψεων υποχρεώσεων και πληρωμών σε εθνικό επίπεδο. Έτσι, κατά τη διάρκεια των πρώτων ετών της νέας γενεάς, δαπάνες που θα μπορούσαν να είναι επιλέξιμες και στις δύο περιόδους αποδόθηκαν στην περίοδο 1989-1993, προκειμένου να εξαντληθούν οι συνδρομές που δεν είχαν ακόμα χρησιμοποιηθεί. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα τη μείωση των ενδεχόμενων δαπανών της γενεάς 1994-1999. Η πτυχή αυτή είχε ισχυρή επίπτωση στα κράτη μέλη και στις περιφέρειες που παρουσίαζαν τις πιο σημαντικές καθυστερήσεις κατά τη λήξη των προηγούμενων παρεμβάσεων.

6.22. Οι διαδικασίες τροποποίησης των ΕΕΠ και των παρεμβάσεων της νέας γενεάς απλοποιούσαν στην απλούστευση, μέσω της αύξησης των αρμοδιοτήτων των επιτροπών παρακολούθησης. Ωστόσο, στην πράξη, η διαδικασία που ακολουθήθηκε συνίστατο στην επίσημη έγκριση από την Επιτροπή νέων αποφάσεων, διαδικασία δυσκίνητη που απαιτούσε τη διοργάνωση διυπηρεσιακών διαβουλεύσεων και παρουσίαζε τις ίδιες δυσκολίες με εκείνες που συνδέονταν με την έγκριση των ΚΠΑ/ΕΕΠ/ΕΠ. Ορισμένες φορές, λαμβανομένων υπόψη των καθυστερήσεων, προτάσεις τροποποιήσεων κατέστησαν ανεπίκαιρες, πριν ακόμα αποτελέσουν αντικείμενο απόφασης.

Διεύλωση διοχέτευσης της χρηματοδότησης

6.23. Ο σύνθετος χαρακτήρας των διάλων διοχέτευσης της χρηματοδότησης σε όλα τα επίπεδα (κοινοτικό, εθνικό, τραπεζικό), οι αναγκαίες προθεσμίες για κάθε διαδικασία εντολής και ο μεγάλος αριθμός συμμετεχόντων καθιστούν τις προθεσμίες μεταβίβασης των κοινοτικών κεφαλαίων στους τελικούς δικαιούχους ιδιαίτερα μακροχρόνιες. Επιπλέον, αυτή η σύνθετη φύση καθιστά δύσκολη την παρακολούθηση της πορείας των κεφαλαίων. Το Συνέδριο έχει αναφερθεί επανειλημμένα σε δυσκολίες που συνδέονται με τη διάκριση και την πολυμορφία των χρηματοδοτικών διάλων⁽¹⁶⁾.

6.24. Για την άφιξη των κεφαλαίων στους δικαιούχους, ο συντονιστικός κανονισμός προβλέπει ότι οι δικαιούχοι λαμβάνουν τα ποσά των προκαταβολών και των πληρωμών το συντομότερο δυνατόν, εντός χρονικού διαστήματος που δεν υπερβαίνει, κατά κανόνα, τους τρεις μήνες μετά τη λήψη των πιστώσεων από το κράτος μέλος, με την επιφύλαξη ότι οι αιτήσεις των δικαιούχων πληρούν τις απαραίτητες προϋποθέσεις για την εκτέλεση της πληρωμής⁽¹⁾.

⁽¹⁶⁾ Για παράδειγμα, στην ετήσια έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου για το οικονομικό έτος 1993, σημείο 6.5..

⁽¹⁷⁾ Άρθρο 21, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4253/88.

Καθώς αυτές οι προϋποθέσεις δεν έχουν οριστεί επαρκώς, και δεδομένων των υφισταμένων διαδικασιών, οι προθεσμίες διαβίβασης των ενισχύσεων στο δικαιούχο είναι μάλλον τυχαίες. Κατά κανόνα, οι πληρωμές στους δικαιούχους εκτελούνται από τις εθνικές αρχές ανάλογα με τη λήψη των κοινοτικών πληρωμών, αλλά τα κριτήρια και οι προθεσμίες αυτών των πληρωμών εξαρτώνται από συνθήκες που ο δικαιούχος δεν μπορεί να ελέγξει, όπως η υπέρβαση των ορίων δαπανών που απαιτούνται για την ενεργοποίηση της κοινοτικής πληρωμής. Σε κάθε περίπτωση, η κατάσταση προόδου των σχετικών μέτρων δεν αποτελεί το κύριο κριτήριο. Υπό αυτές τις συνθήκες, η κατάρτιση ταμειακών προβλέψεων για τους δικαιούχους καθίσταται δυσχερής.

6.25. Δύο φαινόμενα παρουσιάζονται ταυτόχρονα στις περιπτώσεις καθυστέρησης στην εκτέλεση της παρέμβασης. Για τα μέτρα που εκτυλίσσονται κανονικά, οι δικαιούχοι ζημιώνονται λόγω των καθυστερήσεων των άλλων μέτρων και πρέπει να τα προχρηματοδοτήσουν, αν επιθυμούν τη συνέχισή τους. Στην περίπτωση μέτρων που παρουσιάζουν πολύ αργή ή και καμία εξέλιξη, οι δικαιούχοι τους λαμβάνουν προκαταβολές τις οποίες δεν χρειάζονται ακόμη απαιτητήτως. Το ζήτημα της χρησιμοποίησης των τόκων που μπορούν να παραχθούν από τα κεφάλαια που καταβάλλονται κατά τέτοιο τρόπο στους τελικούς δικαιούχους συζητήθηκε από την Επιτροπή στο πλαίσιο του SEM 2000⁽¹⁸⁾ και στο πλαίσιο της πρότασης νέου κανονισμού σχετικά με τα διαρθρωτικά ταμεία. Προτείνεται οι τόκοι που ενδεχομένως παράγονται από τις προκαταβολές να διατίθενται στη σχετική παρέμβαση, ώστε να εξασφαλίζεται η χρησιμοποίησή τους σύμφωνα με τους στόχους της κοινοτικής δράσης.

6.26. Στην περίπτωση των καθεστώτων ενισχύσεων, όπου ο οργανισμός που χορηγεί τις ενισχύσεις θεωρείται ως τελικός δικαιούχος, οι ισχύουσες διαδικασίες, ιδίως σε ορισμένες χώρες (όπως η Σουηδία ή η Φινλανδία), επιτρέπουν την πληρωμή προκαταβολών στους τελικούς δικαιούχους μόνο υπό ορισμένες συνθήκες. Εξαιτίας αυτού, οι κοινοτικές προκαταβολές παραμένουν στον οργανισμό διαχείρισης, εν αναμονή της ολοκλήρωσης των εργασιών ή των επενδύσεων. Στην περίπτωση που τα καθεστάτα ενισχύσεων αποτελούν σημαντικό μέρος των παρεμβάσεων και δεδομένης της κατάρτισης ετήσιων χρηματοδοτικών σχεδίων που δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα, αυτές οι παρεμβάσεις μπορούν να εκτυλιχθούν σύμφωνα με τις προβλέψεις των διαχειριστών όσον αφορά τις αποφάσεις χορήγησης ενισχύσεων στις επιχειρήσεις, αλλά η απορρόφηση των κοινοτικών πιστώσεων θα εξακολουθήσει να είναι μικρή έως το πέρας των επενδύσεων και την καταβολή των ενισχύσεων.

6.27. Η ανάλυση της κατάστασης, στις 31 Δεκεμβρίου 1996, του ΕΠ Σαξωνία-Άνχαλτ δείχνει ότι οι δημόσιες δαπάνες αυξήθηκαν από 10 % περίπου το 1994 σε 82 % το 1996 σε σχέση με τα αρχικά σχέδια, γεγονός που αντιπρο-

⁽¹⁸⁾ Βλέπε δελτίο επιλεξιμότητας 8 (SEM 2000).

σώπευε περίπου το 47 % του συνόλου των ετών 1994-1996 και το 21 % του συνόλου του προγράμματος⁽¹⁹⁾. Ωστόσο, αν εξεταστούν οι αποφάσεις χορήγησης των ενισχύσεων, η εκτέλεση του προγράμματος, στο σύνολό του, είχε ήδη σχεδόν ολοκληρωθεί (84 %). Επομένως, οι καθυστερήσεις στην εκτέλεση του προγράμματος δεν οφείλονται στην έλλειψη σχεδίων προς χρηματοδότηση, αλλά μάλλον σε προγραμματισμό κατά τον οποίο δεν ελήφθησαν υπόψη οι προθεσμίες υλοποίησης των σχεδίων και τα χαρακτηριστικά του τύπου της συγχρηματοδοτούμενης δράσης. Πρέπει να σημειωθεί ότι η σημαντική αύξηση των ποσοστών των ενισχύσεων το 1995 κατέστησε δυνατή την ταχύτερη διάθεση των κεφαλαίων.

6.28. Η συγκέντρωση των κοινοτικών και εθνικών πληρωμών στο τέλος του οικονομικού έτους, καθώς και η έγκριση των αρχικών ή τροποποιητικών αποφάσεων που αφορούν τις παρεμβάσεις στο τέλος του έτους, έχει αρνητικές συνέπειες για τους δικαιούχους οι οποίοι υπόκεινται σε ετήσιους προϋπολογισμούς και των οποίων, κατά συνέπεια, οι προβλέψεις καθίστανται δύσκολες ή αλλοιώνονται. Αν τα κεφάλαια φθάσουν κατά το επόμενο οικονομικό έτος, συχνά είναι αναγκαίες χρονοβόρες διαδικασίες για την ενσωμάτωση αυτών των κεφαλαίων στους προϋπολογισμούς τους. Σε ορισμένα κράτη μέλη, η ενσωμάτωση αυτών των κεφαλαίων στον προϋπολογισμό και η χρησιμοποίησή τους επιτρέπονται μόνο εάν η άφιξή τους είναι εγγυημένη. Σε άλλες περιπτώσεις, οι μη χρησιμοποιηθείσες πιστώσεις στο τέλος του οικονομικού έτους δεν αποτελούν αντικείμενο αυτόματης μεταφοράς.

6.29. Ένα από τα πιο αδύναμα σημεία της διαχείρισης των παρεμβάσεων είναι η δημοσιονομική και φυσική παρακολούθηση των δράσεων. Καθώς οι δράσεις αυτές είναι πολυάριθμες και οι δικαιούχοι διεσπαρμένοι, είναι αναγκαία η καθιέρωση αποτελεσματικών διαδικασιών για την παρακολούθηση των δράσεων και των δαπανών τους κατά δικαιούχο και κατά συγχρηματοδοτούμενη δράση. Αυτές οι διαδικασίες θα πρέπει να διευκολύνουν την κατάρτιση των δηλώσεων δαπανών, οι οποίες πρέπει εξάλλου να καταρτίζονται βάσει κατάλληλης λογιστικής⁽²⁰⁾. Το Συνέδριο διαπίστωσε⁽²¹⁾, ιδίως στο πλαίσιο της δήλωσης αξιοπιστίας, ότι αυτές οι δηλώσεις δαπανών δεν είναι πάντοτε αξιόπιστες, δεδομένης της ακαταλληλότητας των διαδικασιών που έχουν καθιερωθεί για την κατάρτιση και την επαλήθευσή τους⁽²²⁾.

⁽¹⁹⁾ Βλέπε «Zwischenbewertung des Einsatzes der EU-Strukturfonds in Sachsen-Anhalt für den Zeitraum 1994 bis 1996» (Συγκριτική αξιολόγηση της παρέμβασης των διαρθρωτικών ταμείων της ΕΕ στη Σαξωνία-Άνχαλτ για την περίοδο 1994-1996) — Ministerium für Wirtschaft, Technologie und Europaangelegenheiten — Sachsen-Anhalt (Υπουργείο Οικονομίας, Τεχνολογίας και Ευρωπαϊκών Υποθέσεων της Σαξωνίας-Άνχαλτ).

⁽²⁰⁾ Οι διατάξεις δημοσιονομικής εκτέλεσης που εφαρμόζονται στις παρεμβάσεις στο πλαίσιο των ΚΠΣ και των ΕΕΠ προβλέπουν τη χρησιμοποίηση συστημάτων χωριστής λογιστικής.

⁽²¹⁾ Ετήσια έκθεση του Ευρωπαϊκού Ελεγκτικού Συνεδρίου για το οικονομικό έτος 1996, σημείο 6.25. Έκθεση DAS του Ευρωπαϊκού Ελεγκτικού Συνεδρίου σχετικά με τα οικονομικά έτη 1996, 1995 και 1996.

⁽²²⁾ Ο νέος κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2064/97 της 15ης Οκτωβρίου 1997 αποσκοπεί στην καλύτερη πλαισίωση του δημοσιονομικού ελέγχου που διενεργούν τα κράτη μέλη όσον αφορά τις ενέργειες που συγχρηματοδοτούνται από τα ΔΤ (ΕΕ L 290 της 23.10.1997, σ. 1).

6.30. Τα περισσότερα κράτη μέλη επισημαίνουν τις δυσκολίες συγκέντρωσης των δημοσιονομικών πληροφοριών από τους δικαιούχους ως σημαντικό παράγοντα των καθυστερήσεων στην απορρόφηση των πιστώσεων. Το αποτέλεσμα αυτών των δυσκολιών, εκτός από τα σφάλματα στις δηλώσεις δαπανών, είναι η καθυστέρηση στην κατάρτισή τους και, κατά συνέπεια, στη λήψη των κεφαλαίων. Αυτές οι ίδιες δυσκολίες, καθώς και η έκταση των διαύλων διαπίβασης των πληροφοριών, εμποδίζουν την καθιέρωση διαδικασιών που να επιτρέπουν την κατάρτιση δήλωσης δαπανών από τη στιγμή που επιτυγχάνεται το όριο ενεργοποίησης των πληρωμών.

6.31. Οι εθνικοί διαχειριστές δεν γνωρίζουν πάντοτε τα όρια ενεργοποίησης των κοινοτικών πληρωμών. Επιπλέον, πρόσθετες προθεσμίες παραχωρούνται μετά τη συγκέντρωση των πληροφοριών λόγω της επεξεργασίας, της πιστοποίησης και διαπίβασής τους. Στη Σαρδηνία, δεν υποβλήθηκαν αιτήσεις πληρωμής, μολονότι είχαν ξεπεραστεί κατά πολύ τα όρια ενεργοποίησης των πληρωμών. Οι πραγματοποιηθείσες δαπάνες στις 31 Μαρτίου 1997 είχαν φθάσει σε επίπεδο που θα καθιστούσε δυνατή την πληρωμή του υπολοίπου του 1994 και των δύο πρώτων προκαταβολών του 1995, ήτοι 68,8 εκατ. Ecu, αλλά μόλις τον Οκτώβριο του 1997 απεστάλη πρόσθετη δήλωση δαπανών στην Επιτροπή.

6.32. Ο αριθμός περιπτώσεων κατά τις οποίες, βάσει της ίδιας δήλωσης δαπανών, ζητείται η καταβολή πολλών πληρωμών επιβεβαιώνει την ανάγκη να εξασφαλίζεται κατά καλύτερο τρόπο ότι τα κράτη μέλη υποβάλλουν τις αιτήσεις τους σύμφωνα με πρόγραμμα καταναμημένο καθ' όλη τη διάρκεια του έτους, όπως προβλέπεται στο άρθρο 19, παράγραφος 3, του συντονιστικού κανονισμού. Εξάλλου, οι προθεσμίες για την εξέταση των δηλώσεων και για την εντολή της πληρωμής από την Επιτροπή δεν θα πρέπει να υπερβαίνουν τους δύο μήνες από τη λήψη παραδεκτής αίτησης, αλλά αυτές οι προθεσμίες δεν τηρούνται πάντοτε, ιδίως όσον αφορά τις πληρωμές υπολοίπων⁽¹⁾.

6.33. Το σύνολο των προθεσμιών διεκπεραίωσης και επεξεργασίας των πληροφοριών καθυστερεί την καταβολή των κοινοτικών πιστώσεων. Το επίπεδο χρησιμοποίησής τους δεν είναι αντιπροσωπευτικό της πραγματικής προόδου της παρέμβασης, η οποία είναι γνωστή μόνο εν μέρει κατά την εκπόνηση των ετησίων εκθέσεων ή κατά τη διάρκεια των συνεδριάσεων των επιτροπών παρακολούθησης.

Κινητοποίηση των πόρων

6.34. Παρουσιάζονται δυσκολίες για την κινητοποίηση των εθνικών, περιφερειακών και ιδιωτικών αντίστοιχων πληρωμών σύμφωνα με το προβλεπόμενο χρονοδιάγραμμα, ιδίως όταν οι εκ των προτέρων εκτιμήσεις των δράσεων είναι ανεπαρκείς ή σε περιπτώσεις έλλειψης προηγούμενων

⁽²³⁾ Βλέπε ειδική έκθεση σχετικά με το κλείσιμο των μορφών παρέμβασης του ΕΤΠΑ.

μελετών σκοπιμότητας όπου λαμβάνονται υπόψη οι διαδικαστικές προθεσμίες. Η αισιοδοξία των σχεδίων χρηματοδότησης των δράσεων φαίνεται κατά το στάδιο της πραγματικής προπαρασκευής της εκτέλεσης ορισμένων δράσεων, καθώς και στα πρώτα στάδια της κινητοποίησης των αντίστοιχων πληρωμών.

6.35. Η κινητοποίηση των δημόσιων πόρων απαιτεί χρονικό διάστημα που συχνά υποεκτιμάται. Έτσι, είναι σχεδόν αναπόφευκτο να παρουσιαστούν καθυστερήσεις, ακόμα και «πάγωμα» των διαδικασιών, κυρίως στην περίπτωση φακέλων που αφορούν μεγάλα έργα ή καινοτόμα μέτρα, οι οποίοι είναι κατά κανόνα σύνθετοι. Όταν οι περιφερειακές και τοπικές διοικήσεις δικαιούχοι δεν διαθέτουν σημαντικό βαθμό χρηματικής αυτονομίας, οι καθυστερήσεις στην καταβολή των εθνικών αντίστοιχων πληρωμών έχουν συνέπειες στην εκτέλεση των δράσεων, όπως έχει ήδη διαπιστώσει το Συνέδριο ⁽²⁴⁾.

6.36. Το ΕΕΠ για την Κορσική βασιζόταν σε μεγάλες δημόσιες υποδομές και ιδίως στον οδικό άξονα Ajaccio-Bastia, την εξυγίανση ακάθαρτων υδάτων, την επεξεργασία αποβλήτων και τα έργα κατασκευής δικτύων για τα ύδατα. Διαπιστώνεται ότι σε περιπτώσεις σημαντικών έργων δεν έχει ακόμη προκύψει συμφωνία όσον αφορά την υλοποίησή τους (έργο οδοποιίας), ή ότι ήταν δύσκολη η εξεύρεση των αντίστοιχων κεφαλαίων της συγχρηματοδότησης (δημόσιο κτήριο). Αυτό είχε ως αποτέλεσμα καθυστερήσεις στην ολοκλήρωση των χρηματοδοτικών σχεδίων, ή ακόμη και στην εγκατάλειψη ενός σχεδίου που είχε προταθεί αρχικά.

6.37. Έτσι, για τις δράσεις που αφορούν την επεξεργασία αποβλήτων στο πλαίσιο αυτού του ΕΕΠ, ελλείπει επαρκών αντίστοιχων κρατικών κεφαλαίων για τη χρηματοδότηση των δύο αποτεφρωτών, επιχειρήθηκε η κινητοποίηση ιδιωτικών κεφαλαίων μέσω «παράχωρησης έργου παροχής υπηρεσιών δημόσιου χαρακτήρα», με την οποία ο ιδιωτικός τομέας πραγματοποιεί και εισπράττει τα έσοδα από σχέδιο κοινής ωφέλειας μέσω παράχωρησης εκμετάλλευσης. Ωστόσο, η μεγάλη διάρκεια των διαπραγματεύσεων με την Επιτροπή με στόχο τον επαναπροσδιορισμό της έννοιας της επιλέξιμης δαπάνης (πάνω από 15 μήνες) και διάφορες δυσκολίες νομικής φύσης δεν άφησαν πλέον περιθώρια για την ένταξη της υλοποίησης αυτών των δράσεων στο πλαίσιο του ΕΕΠ.

6.38. Η κινητοποίηση των ιδιωτικών αντίστοιχων πληρωμών δεν μπορεί να ελεγχθεί εύκολα, επειδή εξαρτάται από πολυάριθμους παράγοντες. Για να πραγματοποιηθεί αυτή η κινητοποίηση, οι φάκελοι πρέπει να είναι αρκετά προχωρημένοι και η αποδοτικότητα των σχετικών παρεμβάσεων να είναι σαφώς ορισμένη. Στο πλαίσιο των παρεμβάσεων όπου η ιδιωτική συμμετοχή είναι ουσιαστική, οι επενδύσεις επηρεάζονται από την οικονομική συγκυρία και η πρόοδός τους καθίστανται λιγότερο προβλέψιμη. Αυτό ισχύει για τα προγράμματα του Σ2, τα οποία απευθύνονται σε περιφέρειες που χαρακτηρίζονται από βιομηχανική παρακμή.

6.39. Αυτό ισχύει επίσης για τα ΕΠ στα νέα ομόσπονδα γερμανικά κρατίδια, τα οποία βασίζονται στις ιδιωτικές επενδύσεις. Μια ανάλυση των συγχρηματοδοτούμενων σχεδίων που πραγματοποιήθηκε κατά τη διαδικασία αξιολόγησης του ΕΠ για τη Σαξωνία-Ανχαλτ, έδειξε ότι το 30 % των σχεδίων παρουσίαζαν καθυστερήσεις περίπου δύο ετών. Το ποσό των επενδύσεων τροποποιήθηκε σημαντικά στο 41 % των σχεδίων (27 % για την αύξηση και 14 % για τη μείωση των επενδύσεων). Η έκταση αυτών των τροποποιήσεων και των καθυστερήσεων φανερώνει επίσης τις ανεπάρκειες κατά τις εκ των προτέρων εκτιμήσεις των σχεδίων. Μεταξύ των κυριότερων αιτιών που επικαλούνται οι δικαιούχοι για να εξηγήσουν τις βασικές καθυστερήσεις στις επενδύσεις ή τη μείωσή τους κατά τη διάρκεια της εκτέλεσης εμφανίζονται, εκτός από τη μεγάλη διάρκεια των διαδικασιών που απαιτούνται πριν από την έναρξη των εργασιών, η οικονομική συγκυρία στο σχετικό τομέα, η εξέλιξη των επιχειρήσεών τους, προβλήματα χρηματοδότησης και ρευστότητας, καθώς και καθυστερήσεις που οφείλονται στους προμηθευτές και τους φορείς παροχής υπηρεσιών.

6.40. Οι περιορισμοί του προϋπολογισμού που συνδέονται κυρίως με την εξυγίανση των δημόσιων οικονομικών ενόψει της υλοποίησης της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης δεν λαμβάνονται υπόψη από τις αρχές που απάντησαν στο ερωτηματολόγιο ως σημαντικός παράγοντας για την περιορισμένη απορρόφηση των πιστώσεων. Δεν μπόρεσε να διαπιστωθεί καμία σχέση μεταξύ των περιορισμών και του επιπέδου απορρόφησης των κοινοτικών πιστώσεων, το οποίο παρουσιάζει συνεχή αύξηση από το 1994. Στο πλαίσιο μελέτης που εκπονήθηκε για λογαριασμό του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με το θέμα αυτό, εξάγεται το συμπέρασμα ότι αυτή η εξέλιξη δεν έχει άμεση επίδραση στην απορρόφηση των πιστώσεων στις διάφορες περιπτώσεις τις οποίες μελέτησαν οι συγγραφείς ⁽²⁵⁾.

6.41. Πολλά αίτια μπορούν να αναφερθούν προκειμένου να ερμηνευθεί αυτή η κατάσταση. Αφενός, οι αρχές των κρατών μελών προσπάθησαν να μη μειώσουν τη δημοσιονομική τους συνδρομή στις συγχρηματοδοτούμενες δράσεις, ώστε να μην σημειωθεί καθυστέρηση στην άφιξη των κοινοτικών κεφαλαίων. Αφετέρου, οι τροποποιήσεις των προγραμμάτων καθιστούν δυνατή, μέσω της αντικατάστασης δράσεων, την επιλογή σχεδίων για τα οποία διατίθενται τα αντίστοιχα εθνικά κεφάλαια.

6.42. Νέα σχέδια που βρίσκονται ακόμη σε στάδιο εκπόνησης ενσωματώθηκαν στο ΕΠ για τη Σαρδηνία. Αυτή η πολιτική, η οποία είναι εξάλλου η πλέον σύμφωνη με το πνεύμα των κανονισμών, θα έπρεπε να είχε συνοδευτεί από την κατάρτιση χρηματοδοτικών σχεδίων όπου να λαμβάνεται υπόψη η διάρκεια των διαδικασιών. Αυτές οι διαδικασίες έχουν συχνά ως συνέπεια την έναρξη των σχεδίων μόνο μερικά έτη μετά τη λήψη της σχετικής απόφασης.

⁽²⁴⁾ Για παράδειγμα, βλέπε την ετήσια έκθεση για το οικονομικό έτος 1996, σημεία 7.52-7.57.

⁽²⁵⁾ Παράγοντες που επηρεάζουν τη χρησιμοποίηση των πιστώσεων των διαρθρωτικών ταμείων. Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Γενική Διεύθυνση Μελετών. Ιούνιος 1997.

Πρέπει να σημειωθεί ότι οι δυσκολίες απορρόφησης των κοινοτικών πιστώσεων δεν οφείλονται στην έλλειψη εθνικών κρατικών πιστώσεων υπέρ της περιφερειακής ανάπτυξης της Σαρδηνίας. Ο περιφερειακός προϋπολογισμός προέβλεπε για το 1997 όγκο δαπανών ενδεχομένως επιλέξιμων για συγχρηματοδότηση, συγκρίσιμο με τον όγκο των δημοσίων δαπανών που έχουν προβλεφθεί στο πλαίσιο του προγράμματος για το σύνολο της περιόδου 1994-1999.

6.43. Οι διακυμάνσεις της συναλλαγματικής ισοτιμίας εθνικού νομίσματος/Ecu έχουν αρνητικές συνέπειες στη χρησιμοποίηση των κοινοτικών πιστώσεων. Αυτές οι συνέπειες πηγάζουν από το γεγονός ότι τα μέτρα εκτελούνται σε εθνικό νόμισμα, ενώ η λογιστική καταχώρηση των παρεμβάσεων και το χρηματοδοτικό τους σχέδιο καταρτίζονται σε Ecu. Σε περίπτωση υποτίμησης, είναι αναγκαία η αύξηση της δαπάνης σε εθνικό νόμισμα, ώστε να αντιστοιχεί στα ποσά που προβλέπονται σε Ecu. Η ανατίμηση έχει ως αποτέλεσμα τη σχετική μείωση της κοινοτικής συνδρομής, η οποία πρέπει να καλυφθεί από εθνικές δαπάνες.

6.44. Και στις δύο περιπτώσεις, ο προγραμματισμός αλλοιώνεται και, ελλείψει ταχείας αντίδρασης, οι συνέπειες μπορεί να είναι σημαντικές, ιδίως αν οι μεταβολές της συναλλαγματικής ισοτιμίας πραγματοποιούνται κατά το τέλος της περιόδου. Στην Ιταλία, η έλλειψη αποτελεσματικής αντίδρασης είχε αρνητικές συνέπειες στο κλείσιμο της προηγούμενης περιόδου. Σε άλλα κράτη μέλη, είχαν προβλεφθεί μέτρα για την αντιμετώπιση των συνεπειών αυτού του φαινομένου, όπως για παράδειγμα η δήλωση των δαπανών σε Ecu, η δήλωση των δαπανών σε εθνικό νόμισμα με ταχύτερο ρυθμό ή η δημιουργία αποθεμάτων σχεδίων («υπεράριθμες εγκρίσεις»).

Εφαρμογή

6.45. Παρά το χρονικό διάστημα που έχει παρέλθει από τη μεταρρύθμιση των ΔΤ το 1988, οι δικαιούχοι εξακολουθούν να μην έχουν επαρκή γνώση των κοινοτικών κανόνων και διαδικασιών. Οι δυσκολίες που παρατηρήθηκαν στη Σαρδηνία όσον αφορά βασικά στοιχεία της παρέμβασης, όπως οι έννοιες της ανάληψης υποχρέωσης, του τελικού δικαιούχου και της επιλεξιμότητας των δαπανών, θα μπορούσαν να είχαν περιοριστεί αν τα στοιχεία αυτά είχαν διασαφηνιστεί στο πλαίσιο της εταιρικής σχέσης. Οι παρανοήσεις που αφορούν τον προσδιορισμό της επιλέξιμης δαπάνης, οι οποίες είχαν ως αποτέλεσμα να ληφθεί υπόψη το συνολικό κόστος αντί για τη δημόσια δαπάνη, προκάλεσαν καθυστερήσεις στην απορρόφηση κοινοτικών πιστώσεων ύψους 38,3 εκατ. Ecu.

6.46. Σε πολλές περιπτώσεις, οι καθυστερήσεις εξηγούνται λόγω εξαιρετικών περιστάσεων, όπως για παράδειγμα η αναδιοργάνωση υπηρεσιών, οι πολιτικές μεταβολές, οι φυσικές καταστροφές ή οι τροποποιήσεις του διοικητικού πλαισίου. Ενώ ορισμένες από αυτές τις περιστάσεις είναι

απρόβλεπτες από τη φύση τους, άλλες θα έπρεπε να έχουν ληφθεί υπόψη κατά τον προγραμματισμό. Για παράδειγμα, τα νέα κράτη μέλη χρειάστηκε να πραγματοποιήσουν σημαντικές τροποποιήσεις στις διαδικασίες και τις υπηρεσίες τους, ώστε να προσαρμοστούν στους μηχανισμούς διαχείρισης των κοινοτικών προγραμμάτων, γεγονός που προκάλεσε σημαντικές καθυστερήσεις σε σχέση με προγραμματισμό που εκπονήθηκε ως εάν οι διαχειριστές και οι διαδικασίες να ήταν ήδη λειτουργικές από την έναρξη της περιόδου. Στην Ελλάδα, για την η εκτέλεση του ΕΠ για τη βιομηχανία χρειάστηκε να θεσπιστούν 21 νέα νομοθετικά ή κανονιστικά κείμενα.

6.47. Η εφαρμογή, αν και όχι πολύ συχνή, του άρθρου 24 του κανονισμού αριθ. 4253/88 σχετικά με τη μείωση, αναστολή και ακύρωση της κοινοτικής συνδρομής μπορεί να έχει συνέπειες, έστω και έμμεσες, στην πρόοδο των προγραμμάτων. Για παράδειγμα, ένα από τα ισπανικά προγράμματα (Cantabria) που παρουσίαζε καθυστερήσεις επηρεάστηκε από την επιστροφή μη χρησιμοποιηθέντων ποσών για την εκτέλεση μεγάλου έργου κατά την περίοδο 1989-1991⁽²⁶⁾. Εξάλλου, άλλες καθυστερήσεις στο πρόγραμμα αυτό οφείλονταν επίσης στο γεγονός ότι ο περιφερειακός προϋπολογισμός του 1994 εγκρίθηκε μόλις το Μάρτιο του 1995. Η δόση του 1994 χρειάστηκε τελικά να ακυρωθεί, ενώ η δόση του 1995 χρειάστηκε να μειωθεί σημαντικά. Τυχαίνει επίσης, πιο συχνά, η Επιτροπή να αναστέλλει «de facto» τις πληρωμές για πολλούς μήνες, ακόμη και για πολλά έτη, αναμένοντας την επίλυση των διαφορών της με το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος⁽²⁷⁾.

6.48. Πολλοί διαχειριστές παρουσιάζουν παραδείγματα καθυστερήσεων που συνδέονται με την έλλειψη κατάλληλου συντονισμού εντός της Επιτροπής. Οι διαφορές ερμηνείας μεταξύ των υπηρεσιών έχουν αρνητικές συνέπειες στη διαχείριση των παρεμβάσεων, χωρίς τα κράτη μέλη να κατανοούν πάντα τα αίτια αυτών των καθυστερήσεων. Μια από τις σημαντικότερες δυσκολίες που αντιμετώπισαν οι διαχειριστές του πολυταμειακού ΕΕΠ για το Hainaut συνδεόταν με τον καταλογισμό τριών σχεδίων στο ΕΚΤ και όχι στο ΕΤΠΑ, γεγονός που απαιτούσε τη μεταφορά των αντίστοιχων κεφαλαίων, καθώς και με τα διαφορετικά συστήματα δημοσιονομικής διαχείρισης των ταμείων (πολυετής για το ΕΤΠΑ και το ΕΓΤΠΕ, ετήσια για το ΕΚΤ). Σύμφωνα με τους ενδιαφερόμενους διαχειριστές, αυτή η κατάσταση προκάλεσε καθυστέρηση πολλών μηνών όσον αφορά τις πληρωμές του ΕΚΤ.

6.49. Η πληρωμή του υπολοίπου κάθε ανάληψης υποχρέωσης εξαρτάται από την εκπόνηση, τη διαβίβαση στην Επιτροπή και την έγκριση από αυτή της ετήσιας έκθεσης εκτέλεσης. Αυτά τα στάδια εξακολουθούν να προκαλούν

⁽²⁶⁾ Βλέπε ετήσια έκθεση του Ευρωπαϊκού Ελεγκτικού Συνεδρίου για το οικονομικό έτος 1994, σημείο 4.74.

⁽²⁷⁾ Βλέπε ετήσιες εκθέσεις του Ελεγκτικού Συνεδρίου για τα οικονομικά έτη 1994 και 1995, σημεία 5.42 5.44 και σημεία 6.16-6.19 αντίστοιχα.

καθυστερήσεις. Μερικές φορές, η πληρωμή του υπολοίπου δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί γιατί οι αντίστοιχες αρχές δεν υπέβαλαν την αναγκαία ετήσια έκθεση, ή επειδή η ποιότητα της εν λόγω έκθεσης δεν είναι επαρκής.

6.50. Συχνά, καθυστερήσεις ή αποτυχίες όσον αφορά κάποιο μέτρο ή σχέδιο που αποτελεί σημαντικό, από πλευρά χρηματοδότησης, μέρος του ΕΠ, θέτουν σε κίνδυνο το σύνολο της παρέμβασης. Η χρηματοδοτική πρόοδος της τελευταίας παρουσιάζει καθυστέρηση, εν αναμονή της ολοκλήρωσης των διαδικασιών τροποποίησης. Στη Σαρδηνία, η εκτέλεση δύο σχεδίων που αντιπροσώπευαν το 28 % και το 35 % του συνολικού κόστους δεν είχε ακόμη ξεκινήσει κατά τα μέσα της περιόδου. Το πρόγραμμα τροποποιήθηκε τελικά μόλις το Δεκέμβριο του 1997, ενώ η ανάγκη τροποποίησής του είχε ήδη διαπιστωθεί από τους διαφόρους εταίρους από την έναρξη της υλοποίησής του.

6.51. Οι μεμονωμένες δράσεις και τα σχέδια αντιμετωπίζουν συχνά δυσκολίες που έχουν ως αποτέλεσμα την καθυστερημένη έναρξή τους σε σχέση με τις προβλέψεις των δικαιούχων. Η έλλειψη μελετών σκοπιμότητας και το γεγονός ότι οι διαχειριστές αποδέχονται αυτές τις προβλέψεις, χωρίς να επαληθεύουν την αληθοφάνειά τους, αποτελούν παράγοντες που ευνοούν αυτή την αισιοδοξία. Είναι σπάνιο να μη σημειωθούν καθυστερήσεις κατά τη διάρκεια διαδικασιών απαλλοτρίωσης, διαγωνισμών δημοσίων συμβάσεων ή αξιολόγησης των περιβαλλοντικών επιπτώσεων.

6.52. Η λεπτομερής ανάλυση των ΕΠ για τη Σαρδηνία και την Κορσική επέτρεψε να διαπιστωθεί ότι οι καθυστερήσεις στην εκτέλεση οφείλονταν σε εγγενείς προθεσμίες των διαδικασιών ή στην ανάγκη επίτευξης συμφωνίας μεταξύ των διαφόρων εταίρων. Στην περίπτωση του πιο σημαντικού μέτρου του ΕΠ για τη Σαρδηνία, της «μονάδας αεριοποίησης», οι τεχνικές δυσκολίες για την υλοποίηση του σχεδίου και οι δυσκολίες που συνδέονταν με την επίτευξη συμφωνίας με τους εταίρους από τον τραπεζικό τομέα όσον αφορά την οριστικοποίηση του χρηματοδοτικού σχεδίου δεν είχαν καταστήσει ακόμη δυνατή την ολοκλήρωση της κατάρτισης του σχεδίου. Το μέτρο τελικά ακυρώθηκε κατά την τροποποίηση του προγράμματος το Δεκέμβριο του 1997.

6.53. Εξάλλου, άλλες περιστάσεις που προκαλούν καθυστερήσεις ή αύξηση του κόστους είναι συχνές, όπως η εμφάνιση απρόβλεπτων τεχνικών δυσκολιών, η πτώχευση των επιχειρηματιών, η ανάγκη εκτέλεσης συμπληρωματικών έργων, κ.λπ. Η βραδύτητα των διαδικασιών τροποποίησης των σχετικών μέτρων, δεδομένων αυτών των περιστάσεων ή των μεταβολών προτεραιοτήτων, συντελεί στην αύξηση των καθυστερήσεων. Οι παράτυπες δαπάνες που διαπιστώθηκαν κατά τη διάρκεια των ελέγχων μπορούν επίσης να προκαλέσουν καθυστερήσεις, δεδομένου ότι αυτές οι δαπάνες πρέπει να αποσυρθούν από τις δηλώσεις δαπανών και να αντικατασταθούν από τις δαπάνες εναλλακτικών σχεδίων. Αυτό παρατηρήθηκε στη Σαξωνία-Άνχαλτ όπου ένα μεγάλο επενδυτικό σχέδιο, αξίας 12 εκατ.

Ευρ περίπου, χρειάστηκε να αντικατασταθεί έπειτα από έλεγχο του Συνεδρίου.

7. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

7.1. Αποδεικνύεται αναγκαία η βελτίωση της διενέργειας δημοσιονομικών προβλέψεων, προκειμένου να αποφευχθεί η υποαπορρόφηση των πιστώσεων και να περιοριστεί η έκταση των μεταφορών.

7.2. Οι διατάξεις εκτέλεσης του προϋπολογισμού των διαρθρωτικών δράσεων, ιδίως αυτές που αφορούν την ανάληψη υποχρεώσεων με ετήσιες δόσεις, θα πρέπει να αναθεωρηθούν, ώστε να εξασφαλιστεί η συνοχή με τον δημοσιονομικό κανονισμό και το σύνολο των δημοσιονομικών διατάξεων.

7.3. Η αναθεώρηση των διατάξεων εκτέλεσης του προϋπολογισμού και δημοσιονομικής εκτέλεσης των διαρθρωτικών δράσεων θα πρέπει να έχει ως στόχο την απλούστευση αυτών των διατάξεων και την επίτευξη μεγαλύτερης διαφάνειας και ευελιξίας. Οι προτάσεις σχετικά με τους νέους κανονισμούς των διαρθρωτικών ταμείων που υπέβαλε η Επιτροπή στις 18 Μαρτίου 1998 περιλαμβάνουν απλούστευση σε αυτόν τον τομέα, ιδίως με τη θέσπιση νέων όρων ανάληψης υποχρεώσεων με δόσεις και αυτόματης αναπροσαρμογής.

7.4. Προς το παρόν, ο χρηματοδοτικός προγραμματισμός των ΚΠΣ και των μορφών παρέμβασης των διαρθρωτικών δράσεων πραγματοποιείται με την αναπαραγωγή του σχήματος ετήσιων δαπανών που παρουσιάζεται στις δημοσιονομικές προοπτικές. Στο πλαίσιο αυτής της προσέγγισης πολύ δύσκολα μπορεί να ληφθεί υπόψη το κατά πόσο η παρέμβαση είναι εφικτή στην πράξη και έχει ως αποτέλεσμα μια συγκεχυμένη εικόνα της εκτέλεσης των παρεμβάσεων. Τα χρηματοδοτικά σχέδια έχουν ελάχιστη πρακτική χρησιμότητα και υποβάλλονται σε πολυάριθμες τροποποιήσεις, χωρίς ωστόσο να αντανακλούν καλύτερα τις πραγματικές προβλέψεις εκτέλεσης των δράσεων. Η συγκέντρωση των ποσών που έχουν προβλεφθεί για το κάθε έτος στα τελευταία έτη της περιόδου προγραμματισμού θα μπορούσε να έχει ως συνέπεια δυσκολίες κατά το κλείσιμο των παρεμβάσεων της περιόδου 1994-1999, καθώς θα επανεμφανίζονταν η κατάσταση που διαπιστώθηκε κατά το κλείσιμο των παρεμβάσεων των προηγούμενων περιόδων⁽²⁸⁾. Ενόψει της νέας περιόδου 2000-2006, πρέπει να καταβληθεί σημαντική προσπάθεια, ώστε να εξασφαλιστεί ότι ο προγραμματισμός έχει αληθινό νόημα και αποτελεί αντικείμενο χρονοδιαγράμματος που ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα.

7.5. Η βελτίωση των συστημάτων πληροφόρησης στην Επιτροπή και στα κράτη μέλη πρέπει να εξασφαλίζει ότι όλοι οι εταίροι διαθέτουν, ανά πάσα στιγμή, αξιόπιστα και ενημερωμένα στοιχεία όσον αφορά την κατάσταση των

⁽²⁸⁾ Ειδικές εκθέσεις σχετικά με το κλείσιμο των παρεμβάσεων του ΕΠΠΑ και του στόχου 5β.

παρεμβάσεων και των δράσεων που αποτελούν αντικείμενο κοινοτικής συγχρηματοδότησης⁽²⁹⁾. Η υποχρέωση εκπόνησης εκθέσεων εκτέλεσης κάθε ημερολογιακό έτος και όχι για κάθε δόση, η οποία περιλαμβάνεται στις πρόσφατες προτάσεις κανονισμού των ΔΤ, αποτελεί θετικό στοιχείο, αλλά όχι επαρκές αν οι πληροφορίες που παρέχονται σε αυτές τις εκθέσεις δεν αναλύονται και δεν χρησιμοποιούνται καλύτερα. Η αύξηση της διαφάνειας των χρηματοδοτήσεων των ΔΤ θα πρέπει να αποτελέσει στόχο προτεραιότητας και, για αυτό το σκοπό, οι τεχνικές πληροφορικής θα πρέπει να αξιοποιηθούν σε μεγαλύτερο βαθμό.

7.6. Προκειμένου να καταστούν πιο διαφανείς οι όροι καταβολής των κεφαλαίων στους δικαιούχους, η Επιτροπή θα πρέπει να καταρτίσει μαζί με τα κράτη μέλη μέτρα για τη βελτίωση των δημοσιονομικών κυκλωμάτων και τον περιορισμό των προθεσμιών των πληρωμών σε όλα τα επίπεδα, όπως έχει ήδη συστήσει ο δημοσιονομικός ελεγκτής στην έκθεσή του για το θέμα αυτό, η οποία καταρτίστηκε το 1992⁽³⁰⁾. Η συχνότερη χρησιμοποίηση του λογαριασμού που έχει ανοιχθεί στο όνομα της Επιτροπής στα εθνικά Δημόσια Ταμεία για τη διάθεση των ιδίων πόρων⁽³¹⁾ θα έχει ως αποτέλεσμα τη μείωση του αριθμού των πράξεων και των μεσολαβούντων στο πλαίσιο των εμβασμάτων μεταξύ της Επιτροπής και των κρατών μελών.

7.7. Τα αίτια των καθυστερήσεων που διαπιστώθηκαν στη χρησιμοποίηση των κοινοτικών πιστώσεων δείχνουν ότι τα συστήματα διαχείρισης των ΔΤ μπορούν ακόμη να βελτιωθούν. Ο προγραμματισμός, καθώς και η εκ των προτέρων αξιολόγηση και η ανάλυση της σκοπιμότητας των παρεμβάσεων και των δράσεων και σχεδίων τους εξακολουθούν να παρουσιάζουν αδυναμίες. Η επεξεργασία των δημοσιονομικών δεδομένων σε όλα τα επίπεδα της διαχείρισης εξακολουθεί να είναι μακροχρόνια. Κατά τη σύλληψη των δράσεων, οι προθεσμίες εκτέλεσης των αναγκαίων διαδικασιών συχνά υποεκτιμώνται. Οι κοινοτικές διαδικασίες διαχείρισης είναι σε γενικές γραμμές δυσκίνητες και βραδείες, ενώ, ακόμη, συνδυάζονται δύσκολα με τις εθνικές διαδικασίες, ιδίως στο επίπεδο του προϋπολογισμού. Δεδομένων των διαπιστωθεισών ανεπαρειών, θα πρέπει να ενισχυθεί η εταιρική σχέση και να αναθεωρηθεί ο ρόλος και η λειτουργία των επιτροπών παρακολούθησης.

7.8. Παρά τις διαπιστωθείσες αδυναμίες που εκτίθενται στην παρούσα έκθεση, οι προσπάθειες της Επιτροπής και πολλών εθνικών διαχειριστών είναι αξιοσημείωτες. Οι προσπάθειες αυτές πρέπει να ενταθούν, κυρίως στο πλαίσιο της εταιρικής σχέσης, προκειμένου να βελτιωθεί η διαχείριση των διαρθρωτικών δράσεων.

Η παρούσα έκθεση εγκρίθηκε από το Ελεγκτικό Συνέδριο στο Λουξεμβούργο κατά τη συνεδρίασή του της 23ης Σεπτεμβρίου 1998.

Για το Ελεγκτικό Συνέδριο

Bernhard FRIEDMANN

Πρόεδρος

⁽²⁹⁾ Με στόχο κυρίως την ακριβέστερη και εύκολα προσπελάσιμη πληροφόρηση σχετικά με τα χρηματοδοτούμενα σχέδια (Ετήσια έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου για το οικονομικό έτος 1997, κεφάλαιο 8 σχετικά με τη δήλωση αξιοπιστίας — DAS, σημείο 8.66).

⁽³⁰⁾ SEC(92) 1912 τελικό της 5.11.1992. Τελική έκθεση σχετικά με τα δημοσιονομικά κυκλώματα που αφορούν τη μεταφορά της συνδρομής των διαρθρωτικών ταμείων στα κράτη μέλη.

⁽³¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1552/89, άρθρο 9.

Πίνακας 1

Ετήσια κατανομή των διαθέσιμων πόρων για αναλήψεις υποχρεώσεων των διαρθρωτικών ταμείων και του ΧΜΠΑ για την περίοδο 1994-1999

Χορηγήσεις των διαρθρωτικών ταμείων στα παλαιά κράτη μέλη (σε τιμές 1992 και σε εκατ. Ecu)

	1994	1995	1996	1997	1998	1999	1994-1999
Στόχος 1	13 220	14 300	15 330	16 396	17 820	19 280	96 346
Στόχος 2-5β	6 915	7 180	7 410	7 630	7 870	8 120	45 125
Σύνολο	20 135	21 480	22 740	24 026	25 690	27 400	141 471
συνολικά (σε %)	14,23 %	15,18 %	16,07 %	16,98 %	18,16 %	19,37 %	100,00 %
Στόχος 1 (σε %)	13,72 %	14,84 %	15,91 %	17,02 %	18,50 %	20,01 %	100,00 %
Στόχος 2-5β (σε %)	15,32 %	15,91 %	16,42 %	16,91 %	17,44 %	17,99 %	100,00 %

Πηγή: Συμπεράσματα της Προεδρίας. Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Εδιμβούργου της 11ης και 12ης Δεκεμβρίου 1992.

Χορηγήσεις των διαρθρωτικών ταμείων στα νέα κράτη μέλη (σε τιμές 1995 και σε εκατ. Ecu)

	1995	1996	1997	1998	1999	1995-1999
Στόχος 1	32	34	37	39	42	184
Στόχος 2-5β	728	749	765	782	798	3 822
Στόχος 6	131	138	147	159	166	741
Σύνολο	891	921	949	980	1 006	4 747
συνολικά (σε %)	18,77 %	19,40 %	19,99 %	20,64 %	21,19 %	100,00 %
Στόχος 1 (σε %)	17,39 %	18,48 %	20,11 %	21,20 %	22,83 %	100,00 %
Στόχος 2-5β (σε %)	19,05 %	19,60 %	20,02 %	20,46 %	20,88 %	100,00 %
Στόχος 6 (σε %)	17,68 %	18,62 %	19,84 %	21,46 %	22,40 %	100,00 %

Πηγή: Απόφαση του Συμβουλίου της 1.1.1995 για την προσαρμογή των πράξεων προσχώρησης νέων κρατών μελών (ΕΕ L 1 της 1.1.1995, σ. 1).

Πίνακας 2

Σύγκριση μεταξύ των διαθέσιμων πόρων στο πλαίσιο των ΚΠΣ, για το σύνολο της περιόδου 1994-1999, και της εκτέλεσης κατά στόχο και κατά κράτος μέλος (EU-12)

(σε εκατ. ECU)

	Βέλγιο	Δανία	Γερμανία	Ελλάδα	Ισπανία	Γαλλία	Ιρλανδία	Ιταλία	Λουξεμ- βούργο	Κάτω Χώρες	Πορτογαλία	Ηνωμένο Βασίλειο	Σύνολο
Στόχος 1 1994-1999	748,5		13 985,3	14 333,9	26 965,8	2 245,4	5 762,3	15 236,2		153,8	14 333,9	2 419,7	96 184,9
Στόχος 1 1994-1997	457,8		8 554,0	8 767,2	16 493,4	1 373,4	3 524,4	9 319,1		94,1	8 767,2	1 480,0	58 830,5
Αναλήψεις υποχρεώσεων 1994-1997	349,7		8 447,3	8 530,0	17 634,6	967,9	3 612,6	8 608,2		57,7	9 870,6	1 490,9	59 569,5
Πληρωμές 1994-1997	267,6		6 754,6	6 129,8	13 553,2	821,3	3 192,3	5 072,9		51,1	7 952,4	1 117,2	44 912,5
Αναλήψεις υποχρεώσεων 1994-1997/ Προβλέψεις 1994-1999	46,7 %		60,4 %	59,5 %	65,4 %	43,1 %	62,7 %	56,5 %		37,5 %	68,9 %	61,6 %	61,9 %
Πληρωμές 1994-1997/Προβλέψεις 1994- 1999	35,7 %		48,3 %	42,8 %	50,3 %	36,6 %	55,4 %	33,3 %		33,3 %	55,5 %	46,2 %	46,7 %
Αναλήψεις υποχρεώσεων 1994-1997/ Προβλέψεις 1994-1997	76,4 %		98,8 %	97,3 %	106,9 %	70,5 %	102,5 %	92,4 %		61,3 %	112,6 %	100,7 %	101,3 %
Πληρωμές 1994-1997/Προβλέψεις 1994- 1997	58,4 %		79,0 %	69,9 %	82,2 %	59,8 %	90,6 %	54,4 %		54,4 %	90,7 %	75,5 %	76,3 %
Στόχος 2 1994-1999	349,4	123,0	1 604,8		2 474,8	3 866,4		1 498,2	15,4	666,2		4 693,4	15 291,6
Στόχος 2 1994-1997	222,2	78,0	1 019,2		1 571,5	2 454,9		951,3	9,7	420,2		2 979,7	9 706,7
Αναλήψεις υποχρεώσεων 1994-1997	226,0	86,1	1 056,9		1 263,5	2 320,3		936,3	15,7	361,6		2 704,4	8 970,8
Πληρωμές 1994-1997	152,4	63,4	720,2		842,0	1 685,3		524,8	9,2	238,0		2 011,7	6 246,8
Αναλήψεις υποχρεώσεων 1994-1997/ Προβλέψεις 1994-1999	64,7 %	70,0 %	65,9 %		51,1 %	60,0 %		62,5 %	101,9 %	54,3 %		57,6 %	58,7 %
Πληρωμές 1994-1997/Προβλέψεις 1994- 1999	43,6 %	51,6 %	44,9 %		34,0 %	43,6 %		35,0 %	59,8 %	35,7 %		42,9 %	40,9 %
Αναλήψεις υποχρεώσεων 1994-1997/ Προβλέψεις 1994-1997	101,7 %	110,4 %	103,7 %		80,4 %	94,5 %		98,4 %	160,6 %	86,1 %		90,8 %	92,4 %
Πληρωμές 1994-1997/Προβλέψεις 1994- 1997	68,6 %	81,3 %	70,7 %		53,6 %	68,7 %		55,2 %	94,3 %	56,6 %		67,5 %	64,4 %
Στόχος 3 και 4 1994-1999	476,5	308,4	1 990,0		1 888,6	3 282,2		1 757,4	23,6	1 105,7		3 460,5	14 292,9
Στόχος 3 και 4 1994-1997	303,1	196,2	1 265,7		1 201,2	2 087,6		1 117,8	15,0	703,3		2 201,0	9 090,9
Αναλήψεις υποχρεώσεων 1994-1997	297,8	189,7	1 038,9		1 135,9	1 706,1		1 085,8	14,1	680,9		2 603,1	8 752,2
Στόχος 3 + 4													
Πληρωμές 1994-1997 Στόχος 3 + 4	235,7	170,5	874,1		882,1	1 361,8		498,8	13,3	583,1		1 688,8	6 308,2
Αναλήψεις υποχρεώσεων 1994-1997/ Προβλέψεις 1994-1999	62,5 %	61,5 %	52,2 %		60,1 %	52,0 %		61,8 %	59,7 %	61,6 %		75,2 %	61,2 %

(σε εκατ. ECU)

	Βέλγιο	Δανία	Γερμανία	Ελλάδα	Ισπανία	Γαλλία	Ιρλανδία	Ιταλία	Λουξεμβούργο	Κάτω Χώρες	Πορτογαλία	Ηνωμένο Βασίλειο	Σύνολο
Πληρωμές 1994-1997/Προβλέψεις 1994-1999	49,5 %	55,3 %	43,9 %		46,7 %	41,5 %		28,4 %	56,3 %	52,7 %		48,8 %	44,1 %
Αναλήψεις υποχρεώσεων 1994-1997/Προβλέψεις 1994-1997	98,3 %	96,7 %	82,1 %		94,6 %	81,7 %		97,1 %	93,9 %	96,8 %		118,3 %	96,3 %
Πληρωμές 1994-1997/Προβλέψεις 1994-1997	77,8 %	86,9 %	69,1 %		73,4 %	65,2 %		44,6 %	88,5 %	82,9 %		76,7 %	69,4 %
Στόχος 5α (τομέας της γεωργίας) 1994-1999	174,0	130,0	1.093,3		333,7	1 783,2		696,1	39,9	120,8		369,6	4 740,6
Στόχος 5α (τομέας της γεωργίας) 1994-1997	116,1	86,6	726,2		221,0	1 184,6		462,4	26,5	79,5		245,5	3 148,3
Αναλήψεις υποχρεώσεων 1994-1997	105,4	77,8	683,9		165,2	1 123,6		372,1	16,5	39,3		126,6	2 710,4
Πληρωμές 1994-1997	80,0	61,8	533,2		142,6	817,1		239,5	15,2	21,0		97,2	2 007,6
Αναλήψεις υποχρεώσεων 1994-1997/Προβλέψεις 1994-1999	60,6 %	59,8 %	62,6 %		49,5 %	63,0 %		53,5 %	41,4 %	32,6 %		34,2 %	57,2 %
Πληρωμές 1994-1997/Προβλέψεις 1994-1999	46,0 %	47,6 %	48,8 %		42,7 %	45,8 %		34,4 %	38,0 %	17,4 %		26,3 %	42,3 %
Αναλήψεις υποχρεώσεων 1994-1997/Προβλέψεις 1994-1997	90,8 %	89,8 %	94,2 %		74,8 %	94,8 %		80,5 %	62,3 %	49,5 %		51,6 %	86,1 %
Πληρωμές 1994-1997/Προβλέψεις 1994-1997	68,9 %	71,4 %	73,4 %		64,5 %	69,0 %		51,8 %	57,3 %	26,4 %		39,6 %	63,8 %
Στόχος 5α (τομέας της αλιείας) 1994-1999	25,1	143,2	76,3		122,5	194,4		137,6	1,1	47,7		90,8	838,8
Στόχος 5α (τομέας της αλιείας) 1994-1997	16,6	95,1	50,5		81,1	128,9		91,3	0,9	31,6		60,1	556,1
Αναλήψεις υποχρεώσεων 1994-1997	24,7	69,9	37,8		82,3	94,9		47,6	1,1	15,6		45,4	419,2
Πληρωμές 1994-1997	19,6	58,2	28,9		65,9	66,4		25,6	0,3	12,7		40,9	318,5
Αναλήψεις υποχρεώσεων 1994-1997/Προβλέψεις 1994-1999	98,6 %	48,8 %	49,5 %		67,2 %	48,8 %		34,6 %	98,0 %	32,6 %		50,0 %	50,0 %
Πληρωμές 1994-1997/Προβλέψεις 1994-1999	78,2 %	40,7 %	37,8 %		53,8 %	34,2 %		18,6 %	29,4 %	26,5 %		45,0 %	38,0 %
Αναλήψεις υποχρεώσεων 1994-1997/Προβλέψεις 1994-1997	149,0 %	73,5 %	74,7 %		101,5 %	73,6 %		52,2 %	120,1 %	49,3 %		75,5 %	75,4 %
Πληρωμές 1994-1997/Προβλέψεις 1994-1997	118,3 %	61,2 %	57,1 %		81,2 %	51,5 %		28,0 %	36,0 %	40,1 %		68,0 %	57,3 %

(σε εκατ. ECU)

	Βέλγιο	Δανία	Γερμανία	Ελλάδα	Ισπανία	Γαλλία	Ιρλανδία	Ιταλία	Λουξεμβούργο	Κάτω Χώρες	Πορτογαλία	Ηνωμένο Βασίλειο	Σύνολο
Στόχος 5β 1994-1999	78,9	55,3	1 257,3		680,4	2 293,3		923,3	6,1	153,7		837,2	6 285,7
Στόχος 5β 1994-1997	51,2	35,9	816,0		441,6	1 488,3		599,2	4,0	99,8		543,3	4 079,1
Αναλήψεις υποχρεώσεων 1994-1997	24,9	24,2	719,3		425,7	1 170,2		278,8	2,6	62,3		358,0	3 065,9
Πληρωμές 1994-1997	14,8	20,5	531,1		331,2	870,2		136,4	2,0	44,5		250,9	2 201,6
Αναλήψεις υποχρεώσεων 1994-1997/ Προβλέψεις 1994-1999	31,6 %	43,7 %	57,2 %		62,6 %	51,0 %		30,2 %	42,8 %	40,5 %		42,8 %	48,8 %
Πληρωμές 1994-1997/Προβλέψεις 1994-1999	18,7 %	37,1 %	42,2 %		48,7 %	37,9 %		14,8 %	32,6 %	29,0 %		30,0 %	35,0 %
Αναλήψεις υποχρεώσεων 1994-1997/ Προβλέψεις 1994-1997	48,6 %	67,4 %	88,1 %		96,4 %	78,6 %		46,5 %	65,9 %	62,4 %		65,9 %	75,2 %
Πληρωμές 1994-1997/Προβλέψεις 1994-1997	28,8 %	57,1 %	65,1 %		75,0 %	58,5 %		22,8 %	50,3 %	44,6 %		46,2 %	54,0 %
Σύνολο προβλέψεων 1994-1999	1 852,4	759,9	20 007,0	14 333,9	32 465,8	13 664,9	5 762,3	20 248,8	86,1	2 247,9	14 333,9	11 871,2	137 634,5
Σύνολο προβλέψεων 1994-1997	1 167,0	491,8	12 431,6	8 767,2	20 009,8	8 717,7	3 524,4	12 541,1	56,1	1 428,5	8 767,2	7 509,6	85 411,6
Αναλήψεις υποχρεώσεων 1994-1997	1 028,6	447,6	11 983,9	8 530,0	20 707,2	7 383,0	3 612,6	11 328,9	50,0	1 217,4	9 870,6	7 328,4	83 488,2
Πληρωμές 1994-1997	770,0	374,5	9 442,1	6 129,8	15 816,9	5 622,2	3 192,3	6 497,9	40,0	950,4	7 952,4	5 206,7	61 995,3
Αναλήψεις υποχρεώσεων 1994-1997/ Προβλέψεις 1994-1999	55,5 %	58,9 %	59,9 %	59,5 %	63,8 %	54,0 %	62,7 %	55,9 %	58,1 %	54,2 %	68,9 %	61,7 %	60,7 %
Πληρωμές 1994-1997/Προβλέψεις 1994-1999	41,6 %	49,3 %	47,2 %	42,8 %	48,7 %	41,1 %	55,4 %	32,1 %	46,4 %	42,3 %	55,5 %	43,9 %	45,0 %
Αναλήψεις υποχρεώσεων 1994-1997/ Προβλέψεις 1994-1997	88,1 %	91,0 %	96,4 %	97,3 %	103,5 %	84,7 %	102,5 %	90,3 %	89,1 %	85,2 %	112,6 %	97,6 %	97,7 %
Πληρωμές 1994-1997/Προβλέψεις 1994-1997	66,0 %	76,1 %	76,0 %	69,9 %	79,0 %	64,5 %	90,6 %	51,8 %	71,3 %	66,5 %	90,7 %	69,3 %	72,6 %

Πηγη: Επεξεργασία στοιχείων από το Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο με βάση το SINCOM.

Πίνακας 3

Σύγκριση μεταξύ των διαθέσιμων πόρων στο πλαίσιο των ΚΠΣ, για το σύνολο της περιόδου, και της εκτέλεσης κατά στόχο και κατά κράτος μέλος (EU-3)

(σε εκατ. ECU)

	Αυστρία	Φινλανδία	Σουηδία	Σύνολο
Στόχος 1 1995-1999	171,5			171,5
Στόχος 1 1995-1997	93,9			93,9
Αναλήψεις υποχρεώσεων 1995-1997	83,76			83,76
Πληρωμές 1995-1997	55,74			55,74
Αναλήψεις υποχρεώσεων 1995-1997/Προβλέψεις 1995-1999	48,9 %			48,9 %
Πληρωμές 1995-1997/Προβλέψεις 1995-1999	32,5 %			32,5 %
Αναλήψεις υποχρεώσεων 1995-1997/Προβλέψεις 1995-1997	89,2 %			89,2 %
Πληρωμές 1995-1997/Προβλέψεις 1995-1997	59,4 %			59,4 %
<hr/>				
Στόχος 1995-1999	104,4	165,4	189,3	459,1
Στόχος 2 1995-1997	60,9	96,2	109,3	266,4
Αναλήψεις υποχρεώσεων 1995-1997	77,2	109,3	105,8	292,2
Πληρωμές 1995-1997	57,2	73,3	63,6	194,0
Αναλήψεις υποχρεώσεων 1995-1997/Προβλέψεις 1995-1999	73,9 %	66,1 %	55,9 %	63,6 %
Πληρωμές 1995-1997/Προβλέψεις 1995-1999	54,8 %	44,3 %	33,6 %	42,3 %
Αναλήψεις υποχρεώσεων 1995-1997/Προβλέψεις 1995-1997	126,6 %	113,6 %	96,8 %	109,7 %
Πληρωμές 1995-1997/Προβλέψεις 1995-1997	93,9 %	76,2 %	58,2 %	72,8 %
<hr/>				
Στόχος 3 και 4 1995-1999	408,3	354,1	537,6	1 300,0
Στόχος 3 + 4 1995-1997	238,8	218,1	312,6	769,4
Αναλήψεις υποχρεώσεων 1995-1997 Στόχος 3 + 4	298,0	212,7	203,1	713,8
Πληρωμές 1995-1997 Στόχος 3 + 4	219,0	132,3	123,8	475,1
Αναλήψεις υποχρεώσεων 1995-1997/Προβλέψεις 1995-1999	73,0 %	60,1 %	37,8 %	54,9 %
Πληρωμές 1995-1997/Προβλέψεις 1995-1999	53,6 %	37,4 %	23,0 %	36,5 %
Αναλήψεις υποχρεώσεων 1995-1997/Προβλέψεις 1995-1997	124,8 %	97,6 %	65,0 %	92,8 %
Πληρωμές 1995-1997/Προβλέψεις 1995-1997	91,7 %	60,7 %	39,6 %	61,8 %
<hr/>				
Στόχος 5α (τομέας της γεωργίας) 1995-1999	399,0	342,3	173,7	915,0
Στόχος 5α (τομέας της γεωργίας) 1995-1997	232,8	198,3	101	532,1
Αναλήψεις υποχρεώσεων 1995-1997	207,5	181,9	54,0	443,5
Πληρωμές 1995-1997	189,1	166,7	48,7	404,5
Αναλήψεις υποχρεώσεων 1995-1997/Προβλέψεις 1995-1999	52,0 %	53,1 %	31,1 %	48,5 %
Πληρωμές 1995-1997/Προβλέψεις 1995-1999	47,4 %	48,7 %	28,1 %	44,2 %
Αναλήψεις υποχρεώσεων 1995-1997/Προβλέψεις 1995-1997	89,1 %	91,7 %	53,5 %	83,3 %
Πληρωμές 1995-1997/Προβλέψεις 1995-1997	81,2 %	84,0 %	48,2 %	76,0 %

(σε εκατ. ECU)

	Αυστρία	Φινλανδία	Σουηδία	Σύνολο
Στόχος 5α (τομέα της αλιείας) 1995-1999	2,1	23,8	41,4	67,2
Στόχος 5α (τομέα της αλιείας) 1995-1997	1,2	13,6	24,0	38,9
Αναλήψεις υποχρεώσεων 1995-1997	2,0	23,0	40,2	65,2
Πληρωμές 1995-1997	1,0	18,4	32,0	51,4
Αναλήψεις υποχρεώσεων 1995-1997/Προβλέψεις 1995-1999	96,8 %	96,7 %	97,2 %	97,0 %
Πληρωμές 1995-1997/Προβλέψεις 1995-1999	48,4 %	77,3 %	77,4 %	76,5 %
Αναλήψεις υποχρεώσεων 1995-1997/Προβλέψεις 1995-1997	162,7 %	168,9 %	167,2 %	167,7 %
Πληρωμές 1995-1997/Προβλέψεις 1995-1997	81,3 %	135,1 %	133,1 %	132,2 %
Στόχος 5β 1995-1999	424,9	201	142,7	768,5
Στόχος 5β 1995-1997	247,9	104,5	83,0	435,4
Αναλήψεις υποχρεώσεων 1995-1997	179,6	85,9	69,5	335,1
Πληρωμές 1995-1997	137,2	54,3	40,0	231,5
Αναλήψεις υποχρεώσεων 1995-1997/Προβλέψεις 1995-1999	42,3 %	42,8 %	48,7 %	43,6 %
Πληρωμές 1995-1997/Προβλέψεις 1995-1999	32,3 %	27,0 %	28,0 %	30,1 %
Αναλήψεις υποχρεώσεων 1995-1997/Προβλέψεις 1995-1997	72,5 %	82,3 %	83,8 %	77,0 %
Πληρωμές 1995-1997/Προβλέψεις 1995-1997	55,3 %	52,0 %	48,2 %	53,2 %
Στόχος 6 1995-1999		475,9	260,7	736,6
Στόχος 6 1995-1997		263,9	146,0	410,0
Αναλήψεις υποχρεώσεων 1995-1997		272,3	80,1	352,4
Πληρωμές 1995-1997		163,7	60,0	223,8
Αναλήψεις υποχρεώσεων 1995-1997/Προβλέψεις 1995-1999		57,2 %	30,7 %	47,8 %
Πληρωμές 1995-1997/Προβλέψεις 1995-1999		34,4 %	23,0 %	30,4 %
Αναλήψεις υποχρεώσεων 1995-1997/Προβλέψεις 1995-1997		103,2 %	54,8 %	86,0 %
Πληρωμές 1995-1997/Προβλέψεις 1995-1997		62,0 %	41,1 %	54,6 %
Προβλέψεις 1995-1999	1 510,2	1 562,5	1 345,4	4 417,9
Προβλέψεις 1995-1997	875,5	894,6	775,9	2 546,1
Αναλήψεις υποχρεώσεων 1995-1997	848,1	885,1	552,7	2 285,9
Πληρωμές 1995-1997	659,2	608,6	368,1	1 636,0
Αναλήψεις υποχρεώσεων 1995-1997/Προβλέψεις 1995-1999	56,2 %	56,6 %	41,1 %	51,7 %
Πληρωμές 1995-1997/Προβλέψεις 1995-1999	43,7 %	39,0 %	27,4 %	37,0 %
Αναλήψεις υποχρεώσεων 1995-1997/Προβλέψεις 1995-1997	96,9 %	98,9 %	71,2 %	89,8 %
Πληρωμές 1995-1997/Προβλέψεις 1995-1997	75,3 %	68,0 %	47,4 %	64,3 %

Πηγή: Επεξεργασία στοιχείων από το Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο με βάση το SINCOM.

Πίνακας 4

Σύγκριση μεταξύ των διαθέσιμων πόρων στο πλαίσιο των κοινοτικών προτοβουλιών, για το σύνολο της περιόδου 1994-99, και της εκτέλεσης του προϋπολογισμού κατά προτοβουλία και κατά έτος

(σε εκατ. Ecu)

		Έτος ανάληψης της υποχρέωσης							Γεν. σύνολο
		1994	1995	1996	1997	1994-1997	1998	1999	
Interreg II	Προβλέψεις	438,9	508,0	523,0	551,8	2 021,6	747,4	793,3	3 562,3
	Αναλήψεις υποχρεώσεων 1994-1997	0,0	557,9	752,0	458,6	1 768,5			1 768,5
	Πληρωμές 1994-1997	0,0	227,7	423,5	357,6	1 008,8			1 008,8
	Αναλήψεις υποχρεώσεων/προβλέψεις	0,0 %	58,9 %	89,1 %	87,5 %	87,5 %			49,6 %
	Πληρωμές/προβλέψεις	0,0 %	24,1 %	44,3 %	49,9 %	49,9 %			28,3 %
Leader II	Προβλέψεις	217,0	244,9	257,9	273,9	993,8	379,2	404,2	1 777,2
	Αναλήψεις υποχρεώσεων 1994-1997	0,3	468,5	251,7	157,8	878,3			878,3
	Πληρωμές 1994-1997	0,0	132,7	133,6	104,1	370,4			370,4
	Αναλήψεις υποχρεώσεων/προβλέψεις	0,1 %	101,5 %	100,1 %	88,4 %	88,4 %			49,4 %
	Πληρωμές/προβλέψεις	0,0 %	28,7 %	37,0 %	37,3 %	37,3 %			20,8 %
ADAPT	Προβλέψεις	207,9	231,7	244,9	260,9	945,3	339,8	361,4	1 646,4
	Αναλήψεις υποχρεώσεων 1994-1997	0,0	307,7	222,4	125,4	655,5			655,5
	Πληρωμές 1994-1997	0,0	152,6	87,0	147,9	387,5			387,5
	Αναλήψεις υποχρεώσεων/προβλέψεις	0,0 %	70,0 %	77,5 %	69,3 %	69,3 %			39,8 %
	Πληρωμές/Προβλέψεις	0,0 %	34,7 %	35,0 %	41,0 %	41,0 %			23,5 %
MME	Προβλέψεις	147,0	158,8	176,9	190,0	672,7	203,5	216,2	1 092,5
	Αναλήψεις υποχρεώσεων 1994-1997	0,0	203,5	181,9	133,3	518,8			518,8
	Πληρωμές 1994-1997	0,0	67,7	88,7	123,6	280,1			280,1
	Αναλήψεις υποχρεώσεων/προβλέψεις	0,0 %	66,6 %	79,9 %	77,1 %	77,1 %			47,5 %
	Πληρωμές/προβλέψεις	0,0 %	22,1 %	32,4 %	41,6 %	41,6 %			25,6 %
URBAN	Προβλέψεις	107,1	121,7	124,2	129,5	482,6	199,5	212,5	894,5
	Αναλήψεις υποχρεώσεων 1994-1997	0,0	157,4	215,0	118,1	490,5			490,5
	Πληρωμές 1994-1997	0,0	58,1	108,1	75,6	241,9			241,9
	Αναλήψεις υποχρεώσεων/προβλέψεις	0,0 %	68,8 %	105,5 %	101,6 %	101,6 %			54,8 %
	Πληρωμές/προβλέψεις	0,0 %	25,4 %	47,1 %	50,1 %	50,1 %			27,0 %
PESCA	Προβλέψεις	38,1	42,1	44,6	47,4	172,2	62,7	66,6	301,5
	Αναλήψεις υποχρεώσεων 1994-1997	23,7	29,4	134,6	21,5	209,1			209,1
	Πληρωμές 1994-1997	11,8	5,3	20,6	33,8	71,6			71,6
	Αναλήψεις υποχρεώσεων/προβλέψεις	62,2 %	66,2 %	150,4 %	121,4 %	121,4 %			69,4 %
	Πληρωμές/προβλέψεις	31,1 %	21,4 %	30,3 %	41,6 %	41,6 %			23,7 %
Rechar II	Προβλέψεις	95,1	102,7	108,6	116,7	423,1	20,3	21,6	465,0
	Αναλήψεις υποχρεώσεων 1994-1997	0,0	172,5	119,9	113,3	405,8			405,8
	Πληρωμές 1994-1997	0,0	75,6	61,6	75,4	212,7			212,7
	Αναλήψεις υποχρεώσεων/προβλέψεις	0,0 %	87,2 %	95,5 %	95,9 %	95,9 %			87,3 %
	Πληρωμές/προβλέψεις	0,0 %	38,2 %	44,8 %	50,3 %	50,3 %			45,7 %

(σε εκατ. Ecu)

		Έτος ανάληψης της υποχρέωσης							Γεν. σύνολο
		1994	1995	1996	1997	1994-1997	1998	1999	
Resider II	Προβλέψεις	120,9	131,5	139,1	179,6	571,0	19,3	20,5	610,9
	Αναλήψεις υποχρεώσεων 1994-1997	4,3	172,8	134,4	105,1	416,6			416,6
	Πληρωμές 1994-1997	1,3	77,0	79,6	62,1	220,0			220,0
	Αναλήψεις υποχρεώσεων/προβλέψεις	3,5 %	70,2 %	79,6 %	73,0 %	73,0 %			68,2 %
	Πληρωμές/προβλέψεις	1,1 %	31,0 %	40,3 %	38,5 %	38,5 %			36,0 %
RETEX	Προβλέψεις	122,7	134,5	139,9	148,2	545,4	30,9	32,9	609,2
	Αναλήψεις υποχρεώσεων 1994-1997	0,3	164,8	154,4	85,8	405,3			405,3
	Πληρωμές 1994-1997	0,1	75,4	67,8	56,8	200,1			200,1
	Αναλήψεις υποχρεώσεων/προβλέψεις	0,2 %	64,2 %	80,5 %	74,3 %	74,3 %			66,5 %
	Πληρωμές/προβλέψεις	0,1 %	29,4 %	36,1 %	36,7 %	36,7 %			32,8 %
Emploi	Προβλέψεις	220,7	256,9	262,5	277,6	1 017,7	407,6	433,1	1 858,5
	Αναλήψεις υποχρεώσεων 1994-1997	201,2	107,7	263,1	294,8	866,8			866,8
	Πληρωμές 1994-1997	100,6	53,6	170,3	246,6	571,2			571,2
	Αναλήψεις υποχρεώσεων/προβλέψεις	91,2 %	64,7 %	77,3 %	85,2 %	85,2 %			46,6 %
	Πληρωμές/προβλέψεις	45,6 %	32,3 %	43,9 %	56,1 %	56,1 %			30,7 %
Konver	Προβλέψεις	125,5	135,5	138,8	147,2	547,0	91,0	96,8	734,9
	Αναλήψεις υποχρεώσεων 1994-1997	0,0	238,2	133,0	191,4	562,7			562,7
	Πληρωμές 1994-1997	0,0	87,3	95,1	68,7	251,1			251,1
	Αναλήψεις υποχρεώσεων/προβλέψεις	0,0 %	91,3 %	92,9 %	102,9 %	102,9 %			76,6 %
	Πληρωμές/Προβλέψεις	0,0 %	33,5 %	45,6 %	45,9 %	45,9 %			34,2 %
REGIS II	Προβλέψεις	85,9	92,7	99,1	105,3	383,0	112,4	119,6	615,0
	Αναλήψεις υποχρεώσεων 1994-1997	0,0	58,8	158,0	90,6	307,4			307,4
	Πληρωμές 1994-1997	0,0	22,0	135,6	55,8	213,4			213,4
	Αναλήψεις υποχρεώσεων/προβλέψεις	0,0 %	32,9 %	78,1 %	80,3 %	80,3 %			50,0 %
	Πληρωμές/προβλέψεις	0,0 %	12,3 %	56,7 %	55,7 %	55,7 %			34,7 %
PEACE	Προβλέψεις	0,0	66,0	118,0	119,0	303,1			303,1
	Αναλήψεις υποχρεώσεων 1994-1997	0,0	27,4	95,6	53,3	176,3			176,3
	Πληρωμές 1994-1997	0,0	13,7	41,7	81,2	136,5			136,5
	Αναλήψεις υποχρεώσεων/προβλέψεις		41,5 %	66,8 %	58,1 %	58,1 %			58,1 %
	Πληρωμές/προβλέψεις		20,7 %	30,1 %	45,0 %	45,0 %			45,0 %
Σύνολο	Προβλέψεις	1 926,8	2 227,0	2 377,5	2 547,2	9 078,6	2 613,6	2 778,8	14 471,1
	Αναλήψεις υποχρεώσεων 1994-1997	229,7	2 666,7	2 816,0	1 949,1	7 661,5			7 661,5
	Πληρωμές 1994-1997	113,9	1 048,9	1 513,2	1 489,3	4 165,3			4 165,3
	Αναλήψεις υποχρεώσεων/προβλέψεις	11,9 %	69,7 %	87,5 %	84,4 %	84,4 %			52,9 %
	Πληρωμές/προβλέψεις	5,9 %	28,0 %	41,0 %	45,9 %	45,9 %			28,8 %

Πηγή: Επεξεργασία στοιχείων από το Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο με βάση το SINCOM.

Πίνακας 5

Εκτέλεση του προϋπολογισμού των διαρθρωτικών δράσεων κατά τα οικονομικά έτη 1994-1997 (1)

(σε εκατ. Ecu)

	Οριστικός προϋπολογισμός έπειτα από ΔΣΠ και μεταφορές	Εκτέλεση	Ποσοστό εκτέλεσης του οριστικού προϋπολογισμού (%)	Ακυρωθείσες πιστώσεις στο τέλος του οικονομικού έτους	
				Ποσό	% (δ)/(α)
	(α)	(β)	(γ)	(δ)	(ε)
ΑΝΑΛΗΨΕΙΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ 1994					
ΕΓΤΠΕ-Προσανατολισμός	3 301,5	3 300,4	99,97	1,1	0,03
ΧΜΠΑ (αλιεία)	379,9	379,8	99,97	0,1	0,03
ΕΤΠΑ	9 769,4	9 727,7	99,57	41,7	0,43
ΕΚΤ	5 841,2	5 564,3	95,26	272,3	4,66
Κοινοτικές πρωτοβουλίες	1 949,1	251,9	12,92	1 383,7	70,99
Μεταβατικά μέτρα, κ.λπ.	305,9	244,4	79,90	40,5	13,24
Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3575/90					
<i>Μερικό σύνολο «Διαρθρωτικά ταμεία»</i>	<i>21 547,0</i>	<i>19 468,5</i>	<i>90,35</i>	<i>1 739,4</i>	<i>8,07</i>
Ταμείο Συνοχής	1 853,1	1 853,1	100,00	0,1	0,00
Σύνολο διαρθρωτικών δράσεων	23 400,1	21 321,6	91,12	1 739,5	7,43
ΑΝΑΛΗΨΕΙΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ 1995					
ΕΓΤΠΕ-Προσανατολισμός	3 374,1	3 348,3	99,24	25,8	0,76
ΧΜΠΑ (αλιεία)	451,3	451,2	99,99	0,0	0,01
ΕΤΠΑ	10 684,4	10 566,1	98,89	118,3	1,11
ΕΚΤ	6 710,7	5 125,3	76,37	1 581,1	23,56
Κοινοτικές πρωτοβουλίες	2 915,8	2 666,7	91,46	228,7	7,84
Μεταβατικά μέτρα, κ.λπ.	271,8	111,9	41,17	114,0	41,95
Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3575/90					
<i>Μερικό σύνολο «Διαρθρωτικά ταμεία»</i>	<i>24 408,1</i>	<i>22 269,5</i>	<i>91,24</i>	<i>2 068,0</i>	<i>8,47</i>
Ταμείο Συνοχής	2 152,0	2 152,0	100,00	0,0	0,00
Μηχανισμός ΕΟΧ	89,8	89,8	100,00	0,0	0,00
Σύνολο διαρθρωτικών δράσεων	26 649,9	24 511,3	91,97	2 068,0	7,76
ΑΝΑΛΗΨΕΙΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ 1996					
ΕΓΤΠΕ-Προσανατολισμός	3 772,0	3 772,0	100,00	0,0	0,00
ΧΜΠΑ (αλιεία)	450,4	337,2	74,87	113,2	25,13
ΕΤΠΑ	11 883,7	11 862,5	99,82	21,2	0,18
ΕΚΤ	7 150,1	7 150,1	100,00	0,0	0,00
Κοινοτικές πρωτοβουλίες	2 988,5	2 819,4	94,34	169,2	5,66
Μεταβατικά μέτρα, κ.λπ.	342,0	199,4	58,30	142,6	41,70
Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3575/90					
<i>Μερικό σύνολο «Διαρθρωτικά ταμεία»</i>	<i>26 587,4</i>	<i>26 141,2</i>	<i>98,32</i>	<i>441,5</i>	<i>1,66</i>
Ταμείο Συνοχής	2 444,0	2 443,9	100,00	0,1	0,00
Μηχανισμός ΕΟΧ	108,0	87,1	80,63	20,9	19,37
Σύνολο διαρθρωτικών δράσεων	29 139,4	28 672,2	98,40	462,5	1,59
ΑΝΑΛΗΨΕΙΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ 1997					
ΕΓΤΠΕ-Προσανατολισμός	4 026,1	4 026,1	100,00	0,0	0,00
ΧΜΠΑ (αλιεία)	490,7	369,0	75,20	121,7	24,80
ΕΤΠΑ	12 989,7	12 983,1	99,95	6,6	0,05
ΕΚΤ	7 639,1	7 639,1	100,00	0,0	0,00
Κοινοτικές πρωτοβουλίες	3 173,4	1 949,1	61,42	1 224,3	38,58
Μεταβατικά μέτρα, κ.λπ.	305,7	263,9	86,33	41,3	13,51
Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3575/90					
<i>Μερικό σύνολο «Διαρθρωτικά ταμεία»</i>	<i>28 624,7</i>	<i>27 230,3</i>	<i>95,13</i>	<i>1 393,9</i>	<i>4,87</i>
Ταμείο Συνοχής	2 749,0	2 748,9	100,00	0,1	0,00
Μηχανισμός ΕΟΧ	108,0	102,5	94,92	5,5	5,08
Σύνολο διαρθρωτικών δράσεων	31 481,7	30 081,7	95,55	1 399,5	4,45

(1) Το Συνέδριο παρουσιάζει σε αυτές τις ετήσιες εκθέσεις αναλυτικότερους πίνακες σχετικά με την εκτέλεση του προϋπολογισμού των διαρθρωτικών δράσεων.

(σε εκατ. Ecu)

	Οριστικός προϋπολογισμός έλπειται από ΔΣΠ και μεταφορές	Εκτέλεση	Ποσοστό εκτέλεσης του οριστικού προϋπολογισμού (%)	Ακυρωθείσες πιστώσεις στο τέλος του οικονομικού έτους	
				Ποσό	% (δ)/(α)
	(α)	(β)	(γ)	(δ)	(ε)
ΠΑΗΡΩΜΕΣ 1994					
ΕΓΤΠΕ-Προσανατολισμός	2 778,9	2 498,9	89,92	223,1	8,03
ΧΜΠΑ (αλιεία)	537,0	395,0	73,56	142,0	26,44
ΕΤΠΑ	8 087,4	6 410,8	79,27	1 676,6	20,73
ΕΚΤ	5 454,1	4 144,8	75,99	1 099,7	20,16
Κοινοτικές πρωτοβουλίες	2 059,4	849,2	41,24	1 025,9	49,82
Μεταβατικά μέτρα, κ.λπ.	487,0	319,7	65,65	157,3	32,30
Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3575/90	416,0	176,8	42,50	126,1	30,31
Λοιπά	174,1	55,7	32,00	51,9	29,83
<i>Μερικό σύνολο «Διαρθρωτικά ταμεία»</i>	<i>19 993,9</i>	<i>14 850,9</i>	<i>74,28</i>	<i>4 502,6</i>	<i>22,52</i>
Ταμείο Συνοχής	1 743,4	916,0	52,54	827,4	47,46
Σύνολο διαρθρωτικών δράσεων	21 737,3	15 767,0	72,53	5 330,0	24,52
ΠΑΗΡΩΜΕΣ 1995					
ΕΓΤΠΕ-Προσανατολισμός	2 935,2	2 530,6	86,21	404,6	13,79
ΧΜΠΑ (αλιεία)	518,1	248,1	47,87	270,1	52,13
ΕΤΠΑ	9 627,2	8 373,6	86,98	1 253,6	13,02
ΕΚΤ	5 851,6	4 734,1	80,90	1 113,1	19,02
Κοινοτικές πρωτοβουλίες	2 291,5	1 337,8	58,38	953,7	41,62
Μεταβατικά μέτρα, κ.λπ.	386,7	193,8	50,14	192,8	49,86
Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3575/90	165,1	36,3	21,99	128,8	78,01
Λοιπά	106,5	48,5	45,55	58,0	54,45
<i>Μερικό σύνολο «Διαρθρωτικά ταμεία»</i>	<i>21 881,9</i>	<i>17 502,8</i>	<i>79,99</i>	<i>4 374,7</i>	<i>19,99</i>
Ταμείο Συνοχής	1 750,0	1 699,3	97,11	50,7	2,89
Μηχανισμός ΕΟΧ	89,8	89,8	100,00	0,0	0,00
Σύνολο διαρθρωτικών δράσεων	23 721,7	19 292,0	81,33	4425,4	18,66
ΠΑΗΡΩΜΕΣ 1996					
ΕΓΤΠΕ-Προσανατολισμός	3 859,4	3 360,3	87,07	499,1	12,93
ΧΜΠΑ (αλιεία)	545,1	421,6	77,34	123,5	22,66
ΕΤΠΑ	10 663,1	10 610,3	99,50	52,8	0,50
ΕΚΤ	6 035,9	6 035,9	100,00	0,0	0,00
Κοινοτικές πρωτοβουλίες	2 115,2	1 691,4	79,96	423,8	20,04
Μεταβατικά μέτρα, κ.λπ.	314,7	188,5	59,90	126,2	40,10
Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3575/90	148,7	119,5	80,36	0,0	0,00
Λοιπά	49,2	40,0	81,39	2,0	4,03
<i>Μερικό σύνολο «Διαρθρωτικά ταμεία»</i>	<i>23 731,3</i>	<i>22 467,5</i>	<i>94,67</i>	<i>1 227,4</i>	<i>5,17</i>
Ταμείο Συνοχής	1 919,3	1 872,2	97,55	47,1	2,45
Μηχανισμός ΕΟΧ	108,0	87,1	80,63	20,9	19,37
Σύνολο διαρθρωτικών δράσεων	25 758,6	24 426,8	94,83	1 295,5	5,03
ΠΑΗΡΩΜΕΣ 1997					
ΕΓΤΠΕ-Προσανατολισμός	3 580,0	3 580,0	100,00	0,0	0,00
ΧΜΠΑ (αλιεία)	486,9	486,9	100,00	0,0	0,00
ΕΤΠΑ	11 522,6	11 521,4	99,99	1,2	0,01
ΕΚΤ	6 143,4	6 143,4	100,00	0,0	0,00
Κοινοτικές πρωτοβουλίες	1 858,6	1 677,3	90,25	181,3	9,75
Μεταβατικά μέτρα, κ.λπ.	267,3	171,4	64,12	95,9	35,88
Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3575/90	87,3	41,2	47,19	46,1	52,81
Λοιπά	49,9	10,9	21,91	38,9	78,09
<i>Μερικό σύνολο «Διαρθρωτικά ταμεία»</i>	<i>23 996,0</i>	<i>23 632,5</i>	<i>98,49</i>	<i>363,4</i>	<i>1,51</i>
Ταμείο Συνοχής	2 326,0	2 323,0	99,87	3,0	0,13
Μηχανισμός ΕΟΧ	102,5	102,5	100,00	0,0	0,00
Σύνολο διαρθρωτικών δράσεων	26 424,5	26 058,0	98,61	366,4	1,39

Πίνακας 6

Δημοσιονομικές προοπτικές — Τίτλος 2

(σε χιλιάδες Ecu)

Διαρθρωτικά ταμεία	1994	1995	1996	1997
1. Χρηματοδότηση από τον προϋπολογισμό του οικονομικού έτους	21 323 000	24 069 000	26 579 000	28 620 000
2. Εκτέλεση	19 245 723	21 937 911	26 078 201	27 226 145
3. Μη εκτελεσθείσες πιστώσεις (1-2)	2 077 277	2 131 089	500 799	1 393 855
4. Πιστώσεις μεταφερθείσες στο ν+1	339 147	70 629	4 648	
5. Ακυρωθείσες πιστώσεις (3-4)	1 738 130	2 060 460	496 151	1 393 855
6. Πιστώσεις μεταφερθείσες από τον ν-1 στο ν		339 147	70 629	4 648
7. Εκτέλεση των μεταφερθεισών πιστώσεων		331 601	63 038	4 648
8. Μεταφερθείσες πιστώσεις που δεν εκτελέστηκαν		7 546	7 591	0
9. Αποδεσμεύσεις, εκτός ανασυστάσεων		5 445	41 606	38 970
10. Σύνολο μη χρησιμοποιηθεισών πιστώσεων (5+8+9)	1 738 130	2 073 451	545 348	1 432 825

Ταμείο Συνοχής	1993	1994	1995	1996	1997
1. Χρηματοδότηση από τον προϋπολογισμό του οικονομικού έτους	1 565 000	1 853 000	2 152 000	2 444 000	2 749 000
2. Εκτέλεση	1 564 645	1 852 963	2 151 972	2 443 933	2 748 925
3. Μη εκτελεσθείσες πιστώσεις (1-2)	355	37	28	67	75
4. Πιστώσεις μεταφερθείσες στον ν+1	136	0	0	0	0
5. Ακυρωθείσες πιστώσεις (3-4)	219	37	28	67	75
6. Πιστώσεις μεταφερθείσες από το ν-1 στο ν		136	0	0	0
7. Εκτέλεση των μεταφερθεισών πιστώσεων		121	0	0	0
8. Μεταφερθείσες πιστώσεις που δεν εκτελέστηκαν		16	0	0	0
9. Αποδεσμεύσεις, εκτός ανασυστάσεων		5	10 489	16 718	100 589
10. Σύνολο μη χρησιμοποιηθεισών (5+8+9)	219	58	10 517	16 785	100 664

Χρηματοδοτικός μηχανισμός EOX	1995	1996	1997
1. Χρηματοδότηση από τον προϋπολογισμό του οικονομικού έτους	108 000	108 000	108 000
2. Εκτέλεση	90 000	87 000	102.500
3. Σύνολο μη χρησιμοποιηθεισών πιστώσεων	18 000	21 000	5 500

Διαρθρωτικές δράσεις	1994	1995	1996	1997	1998	1999
Δημοσιονομικές προοπτικές	23 176 000	26 329 000	29 131 000	31 477 000	33 461 000	39 025 000
Χρηματοδότηση από τον προϋπολογισμό	23 176 000	26 329 000	29 131 000	31 477 000	33 461 000	
Καθαρή χρησιμοποίηση	21 437 812	24 227 032	28 547 867	29 938 011		
Μη χρησιμοποιηθείσα χρηματοδότηση	1 738 188	2 101 968	583 133	1 538 989		

Πηγή: Επιτροπή. Προσαρμογές στις δημοσιονομικές προοπτικές.

Πίνακας 7

Επιπτώσεις των προσαρμογών των δημοσιονομικών προοπτικών στους όρους εκτέλεσης

Πιστώσεις για αναλήψεις υποχρεώσεων

(σε εκατομμύρια Ecu)

Διαρθρωτικά ταμεία	1995	1996	1997	1998	1999
Προσαρμογή 1996		869	869		
Προσαρμογή 1997			380	1 000	693
Προσαρμογή 1998				-500	1 045
Προσαρμογή 1999					1 433
ΣΥΝΟΛΟ		869	1 249	500	3 171

(σε εκατομμύρια Ecu)

Ταμείο Συνοχής	1995	1996	1997	1998	1999
Προσαρμογή 1997			11		
Προσαρμογή 1998					17
Προσαρμογή 1999					101
ΣΥΝΟΛΟ			11		118

Η Επιτροπή πρότεινε προσαρμογή ύψους 5 εκατ. Ecu στο πλαίσιο του χρηματοδοτικού μηχανισμού EOX

Πιστώσεις για πληρωμές

(σε εκατομμύρια Ecu)

Διαρθρωτικές δράσεις	1995	1996	1997	1998	1999
Προσαρμογή 1996		935	696	434	173
Προσαρμογή 1997			186	633	632
Προσαρμογή 1998				-300	300
Προσαρμογή 1999					300
ΣΥΝΟΛΟ		935	882	767	1 405

Πίνακας 8

Σύγκριση μεταξύ των αρχικών χρηματοδοτικών σχεδίων και των σχεδίων που ίσχυαν στις 31.12.1997 για το σύνολο των παρεμβάσεων που εμπίπτουν στο στόχο 2 (περίοδος 1994-1996)

(σε Ecu)

		Αρχικά χρηματοδοτικά σχέδια			Ισχύοντα χρηματοδοτικά σχέδια			Διαφορά μεταξύ των χρηματοδοτικών σχεδίων			Αναλογία ισχυόντων/αρχικών σχεδίων		
		Σύνολο ΔΤ	ΕΤΠΑ	ΕΚΤ	Σύνολο ΔΤ	ΕΤΠΑ	ΕΚΤ	Σύνολο ΔΤ	ΕΤΠΑ	ΕΚΤ	Σύνολο ΔΤ	ΕΤΠΑ	ΕΚΤ
Βέλγιο	1994	51 000 250	41 440 500	9 559 750	4 526 261	1 214 500	3 311 761	-46 473 989	-40 226 000	-6 247 989	8,87 %	2,93 %	34,64 %
	1995	53 000 250	43 068 500	9 931 750	10 785 161	5 199 971	5 585 190	-42 215 089	-37 868 529	-4 346 560	20,35 %	12,07 %	56,24 %
	1996	55 999 500	45 511 500	10 488 000	118 218 058	104 208 719	14 009 339	62 218 558	58 697 219	3 521 339	211,11 %	228,97 %	133,57 %
	Σύνολο	160 000 000	130 020 500	29 979 500	133 529 480	110 623 190	22 906 290	-26 470 520	-19 397 310	-7 073 210	83,46 %	85,08 %	76,41 %
Δανία	1994	17 796 000	14 051 000	3 745 000	1 553 000	1 500 000	53 000	-16 243 000	-12 551 000	-3 692 000	8,73 %	10,68 %	1,42 %
	1995	18 565 000	14 657 000	3 908 000	21 990 000	19 731 000	2 259 000	3 425 000	5 074 000	-1 649 000	118,45 %	134,62 %	57,80 %
	1996	19 639 000	15 502 000	4 137 000	30 560 000	22 511 000	8 049 000	10 921 000	7 009 000	3 912 000	155,61 %	145,21 %	194,56 %
	Σύνολο	56 000 000	44 210 000	11 790 000	54 103 000	43 742 000	10 361 000	-1 897 000	-468 000	-1 429 000	96,61 %	98,94 %	87,88 %
Γερμανία	1994	233 210 000	164 000 000	69 210 000	25 271 004	13 230 004	12 041 000	-207 938 996	-150 769 996	-57 169 000	10,84 %	8,07 %	17,40 %
	1995	243 011 000	170 341 000	72 670 000	105 609 000	57 753 000	47 856 000	-137 402 000	-112 588 000	-24 814 000	43,46 %	33,90 %	65,85 %
	1996	256 781 000	179 341 000	77 440 000	572 498 000	409 976 000	162 522 000	315 717 000	230 635 000	85 082 000	222,95 %	228,60 %	209,87 %
	Σύνολο	733 002 000	513 682 000	219 320 000	703 378 004	480 959 004	222 419 000	-29 623 996	-32 722 996	3 099 000	95,96 %	93,63 %	101,41 %
Ισπανία	1994	360 000 312	277 100 000	82 900 312	205 203 512	167 146 973	38 056 539	-154 796 800	-109 953 027	-44 843 773	57,00 %	60,32 %	45,91 %
	1995	373 999 614	288 000 000	85 999 614	262 646 028	201 164 999	61 481 029	-111 353 586	-86 835 001	-24 518 585	70,23 %	69,85 %	71,49 %
	1996	395 999 288	305 000 000	90 999 288	522 127 158	413 071 672	109 055 486	126 127 870	108 071 672	18 056 198	131,85 %	135,43 %	119,84 %
	Σύνολο	1 129 999 214	870 100 000	259 899 214	989 976 699	781 383 644	208 593 055	-140 022 515	-88 716 356	-51 306 159	87,61 %	89,80 %	80,26 %
Γαλλία	1994	561 425 401	464 840 201	96 585 200	164 124 497	108 265 494	55 859 003	-397 300 904	-356 574 707	-40 726 197	29,23 %	23,29 %	57,83 %
	1995	584 402 499	479 362 500	105 039 999	289 904 263	219 764 876	70 139 387	-294 498 236	-259 597 624	-34 900 612	49,61 %	45,85 %	66,77 %
	1996	617 372 097	508 357 299	109 014 798	1 127 558 014	1 011 424 700	116 133 314	510 185 917	503 067 401	7 118 516	182,64 %	198,96 %	106,53 %
	Σύνολο	1 763 199 997	1 452 560 000	310 639 997	1 581 586 774	1 339 455 070	242 131 704	-181 613 223	-113 104 930	-68 508 293	89,70 %	92,21 %	77,95 %
Ιταλία	1994	210 737 000	166 687 000	44 050 000	11 145 391	10 312 790	832 601	-199 591 609	-156 374 210	-43 217 399	5,29 %	6,19 %	1,89 %
	1995	219 634 000	173 712 000	45 922 000	19 126 607	12 509 621	6 616 986	-200 507 393	-161 202 379	-39 305 014	8,71 %	7,20 %	14,41 %
	1996	253 629 000	201 921 000	51 708 000	493 740 620	377 261 230	116 479 390	240 111 620	175 340 230	64 771 390	194,67 %	186,84 %	225,26 %
	Σύνολο	684 000 000	542 320 000	141 680 000	524 012 618	400 083 641	123 928 977	-159 987 382	-142 236 359	-17 751 023	76,61 %	73,77 %	87,47 %
Λουξεμβούργο	1994	2 000 000	1 723 000	277 000	899 532	714 997	184 535	-1 100 468	-1 008 003	-92 465	44,98 %	41,50 %	66,62 %
	1995	2 000 000	1 723 000	277 000	517 669	378 496	139 173	-1 482 331	-1 344 504	-137 827	25,88 %	21,97 %	50,24 %
	1996	3 000 000	2 583 000	417 000	3 920 241	3 467 149	453 092	920 241	884 149	36 092	130,67 %	134,23 %	108,66 %
	Σύνολο	7 000 000	6 029 000	971 000	5 337 442	4 560 642	776 800	-1 662 558	-1 468 358	-194 200	76,25 %	75,65 %	80,00 %

(σε Ecu)

		Αρχικά χρηματοδοτικά σχέδια			Ισχύοντα χρηματοδοτικά σχέδια			Διαφορά μεταξύ των χρηματοδοτικών σχεδίων			Αναλογία ισχυόντων/αρχικών σχεδίων		
		Σύνολο ΔΤ	ΕΤΠΑ	ΕΚΤ	Σύνολο ΔΤ	ΕΤΠΑ	ΕΚΤ	Σύνολο ΔΤ	ΕΤΠΑ	ΕΚΤ	Σύνολο ΔΤ	ΕΤΠΑ	ΕΚΤ
Κάτω Χώρες	1994	95 960 000	66 940 000	29 020 000	11 554 342	672 745	10 881 597	-84 405 658	-66 267 255	-18 138 403	12,04 %	1,00 %	37,50 %
	1995	99 090 000	67 880 000	31 210 000	26 279 204	10 398 319	15 880 885	-72 810 796	-57 481 681	-15 329 115	26,52 %	15,32 %	50,88 %
	1996	104 950 000	71 160 000	33 790 000	186 289 913	132 900 530	53 389 383	81 339 913	61 740 530	19 599 383	177,50 %	186,76 %	158,00 %
	Σύνολο	300 000 000	205 980 000	94 020 000	224 123 459	143 971 594	80 151 865	-75 876 541	-62 008 406	-13 868 135	74,71 %	69,90 %	85,25 %
Ηνωμένο Βασίλειο	1994	681 998 000	511 607 000	170 391 000	144 811 000	28 794 000	116 017 000	-537 187 000	-482 813 000	-54 374 000	21,23 %	5,63 %	68,09 %
	1995	710 001 000	532 642 000	177 359 000	237 928 000	130 003 000	107 925 000	-472 073 000	-402 639 000	-69 434 000	33,51 %	24,41 %	60,85 %
	1996	750 001 000	562 631 000	187 370 000	1 634 690 000	1 362 960 000	271 730 000	884 689 000	800 329 000	84 360 000	217,96 %	242,25 %	145,02 %
	Σύνολο	2 142 000 000	1 606 880 000	535 120 000	2 017 429 000	1 521 757 000	495 672 000	-124 571 000	-85 123 000	-39 448 000	94,18 %	94,70 %	92,63 %

Πηγή: Χρηματοδοτικά σχέδια των ΕΕΠ και των προγραμμάτων του στόχου 2.

Πίνακας 9

**Ανάλυση των αιτίων στα οποία οφείλονται τα χαμηλά ποσοστά απορρόφησης των κοινοτικών πιστώσεων
(απαντήσεις στο ερωτηματολόγιο)**

	α) Αριθμός απαντήσε- ων	β) Πολύ σημαντικό	γ) Σημαντικό	β) + γ) / α)	δ) Ελάχιστα σημαντικό	ε) Αμελητέο
--	----------------------------------	-------------------------	-----------------	--------------	-----------------------------	----------------

A. ΣΕ ΕΠΙΠΕΔΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ

1. Δυσκολίες κατά την εκπόνηση του ΕΕΠ/ΚΠΣ/ΕΠ	50	4	13	34,00 %	17	16
2. Καθυστερήσεις στην έγκριση των ΕΕΠ/ΚΠΣ/ΕΠ	48	11	22	68,75 %	7	8
3. Ύπαρξη αναβλητικών ρητρών και καθυστερήσεις στην άρση τους	41	2	3	12,20 %	8	28
4. Ενσωμάτωση δράσεων που δεν είχαν προβλεφθεί αρχικά	45	4	9	28,89 %	4	28
5. Προτεραιότητα που δόθηκε στην ολοκλήρωση παρεμβάσεων προηγούμενων περιόδων	46	4	2	13,04 %	8	32
6. Αρχικό σχέδιο χρηματοδότησης που αποδείχθηκε πολύ αισιόδοξο	47	9	22	65,96 %	10	6
7. Ελάχιστο ευέλικτο κείμενο του ΕΕΠ/ΚΣ/ΕΠ	47	2	12	29,79 %	14	19
8. Ανάγκη σημαντικών τροποποιήσεων στο ΕΕΠ/ΚΠΣ/ΕΠ/δράση ...	50	8	18	52,00 %	13	11
9. Δυσκολίες και καθυστερήσεις όσον αφορά την εκτέλεση αυτών των τροποποιήσεων/αναπρογραμματισμών	48	9	19	58,33 %	10	10
10. Βραδύτητα των διοικητικών διαδικασιών						
— σε κοινοτικό επίπεδο	49	6	27	67,35 %	8	8
— σε εθνικό επίπεδο	44	13	15	63,64 %	8	8

B. ΣΕ ΕΠΙΠΕΔΟ ΔΙΑΥΛΩΝ ΔΙΟΧΕΤΕΥΣΗΣ ΤΗΣ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗΣ

1. Καθυστερήσεις στην άφιξη των κοινοτικών κεφαλαίων:						
— στο κράτος μέλος	42	2	8	23,81 %	14	18
— στην περιφέρεια	36	5	8	36,11 %	12	11
— άλλο επίπεδο	27	1	4	18,52 %	12	10
2. Συγκέντρωση των χρηματοδοτικών πράξεων στο τέλος του οικονομικού έτους:						
— για τις κοινοτικές πληρωμές	35	3	7	28,57 %	10	15
— για τις πληρωμές στο εσωτερικό του κράτους μέλους	36	3	7	27,78 %	10	16
3. Οι υπάρχουσες διαδικασίες δεν επιτρέπουν την πληρωμή προκαταβολών στους τελικούς δικαιούχους ή αυτές οι προκαταβολές μπορούν να πραγματοποιηθούν μόνο υπό ορισμένες συνθήκες με αποτέλεσμα να παρατείνονται οι διαδικασίες	48	7	14	43,75 %	10	17

Γ. ΣΕ ΕΠΙΠΕΔΟ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΩΝ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ

1. Δυσκολίες συγκέντρωσης των δημοσιονομικών πληροφοριών από τους δικαιούχους (να επισημανθεί η φύση της δυσκολίας: π.χ.: έλλειψη χωριστής λογιστικής, ...)	50	10	16	52,00 %	13	11
---	----	----	----	---------	----	----

	α) Αριθμός απαντήσε- ων	β) Πολύ σημαντικό	γ) Σημαντικό	β) + γ) / α)	δ) Ελάχιστα σημαντικό	ε) Αμελητέο
2. Ανεπαρκής γνώση από τους διαχειριστές όσον αφορά τα όρια ενεργοποίησης των πληρωμών προκαταβολών και υπολοίπων σε κοινοτικό επίπεδο	45	2	5	15,56 %	19	19
3. Μέγεθος των κυκλωμάτων διαβίβασης των δημοσιονομικών πληροφοριών	47	3	15	38,30 %	23	6
4. Χρονοβόρο της διαδικασίας διαβίβασης των αιτήσεων πληρωμών στην Επιτροπή	43	4	9	30,23 %	19	11
5. Βραδύτητα όσον αφορά την ανάλυση των δημοσιονομικών δεδομένων από την Επιτροπή	44	2	11	29,55 %	21	10

Δ. ΣΕ ΕΠΙΠΕΔΟ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ

1. Δυσκολίες κινητοποίησης των αντίστοιχων πληρωμών:						
— σε εθνικό επίπεδο	37	7	5	32,43 %	12	13
— σε περιφερειακό/τοπικό επίπεδο	38	4	7	28,95 %	14	13
— σε ιδιωτικό επίπεδο	33	3	10	39,39 %	10	10
2. Απρόβλεπτοι περιορισμοί του προϋπολογισμού:						
— σε εθνικό επίπεδο	39	5	6	28,21 %	15	13
— σε περιφερειακό/τοπικό επίπεδο	35	1	6	20,00 %	14	14
— άλλο	19	0	1	5,26 %	6	12
3. Διακυμάνσεις της συναλλαγματικής ισοτιμίας νομίσματος/Ecu						
— υποτίμηση	36	1	8	25,00 %	5	22
— ανατίμηση	29	0	4	13,79 %	6	19
4. Βραδύτητα των διαδικασιών εκτέλεσης του προϋπολογισμού που συνδέονται με την ύπαρξη κοινοτικής συγχρηματοδότησης	48	2	10	25,00 %	19	17
5. Αντιφάσεις μεταξύ των κοινοτικών και εθνικών διαδικασιών/ κανόνων (π.χ.: έννοια της ανάληψης υποχρέωσης)	50	13	11	48,00 %	13	13

Ε. ΣΕ ΕΠΙΠΕΔΟ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ ΤΗΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗΣ

1. Δυσκολίες όσον αφορά την έναρξη των διαδικασιών επιλογής των δράσεων/σχεδίων πριν από την έγκριση της απόφασης της Επιτροπής για τη χορήγηση ενίσχυσης	50	8	17	50,00 %	12	13
2. Ανεπαρκής γνώση των κοινοτικών κανόνων και διαδικασιών από τους δικαιούχους	52	12	14	50,00 %	19	7
3. Τροποποιήσεις στο διοικητικό πλαίσιο (π.χ. αναδιάρθρωση υπηρεσιών, μεταβολή διαδικασιών)	51	13	11	47,06 %	14	13
4. Εξαιρετικές περιστάσεις (π.χ. πολιτικές μεταβολές, ιδιωτικοποιήσεις, φυσικές καταστροφές, ...)	43	6	6	27,91 %	3	28
5. Εφαρμογή του άρθρου 24 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4253/88 (μείωση, αναστολή και ακύρωση της συνδρομής)	38	1	1	5,26 %	12	24
6. Δυσκολίες, στο συντονισμό πολλών διαχειριστών σε κοινοτικό και εθνικό επίπεδο (κυρίως στην περίπτωση πολυταμειακών προγραμμάτων)	48	15	12	56,25 %	10	11

	α) Αριθμός απαντήσε- ων	β) Πολύ σημαντικό	γ) Σημαντικό	β) + γ) / α)	δ) Ελάχιστα σημαντικό	ε) Αμελητέο
7. Δυσκολίες στο συντονισμό μεγάλου αριθμού δικαιούχων	49	10	14	48,98 %	14	11
8. Δυσλειτουργία της επιτροπής παρακολούθησης:						
— καθυστερημένη σύσταση και/ή ανεπαρκής αριθμός συνεδριάσεων	38	1	4	13,16 %	10	23
— πλημμελής οργάνωση σε σχέση με τις ανάγκες (π.χ. ελάχιστος χρόνος	39	4	8	30,77 %	9	18
για την εξέταση των εγγράφων ή για την παρέμβαση μεγάλου αριθμού συμμετεχόντων, κλπ) χρονοβόρες διαδικασίες έγκρισης των αποφάσεων	39	7	7	35,90 %	13	12
9. Προθεσμίες σχετικά με την ετήσια/τελική έκθεση όσον αφορά						
— την εκπόνηση	38	0	6	15,79 %	15	17
— τη διαβίβαση	36	1	0	2,78 %	18	17
— την έγκριση από την Επιτροπή	37	2	6	21,62 %	15	14
10. Δυσκολίες που συναντώνται στο επίπεδο μέτρου/δράσης/σχεδίου ή δικαιούχου με αποτέλεσμα την καθυστέρηση του συνόλου της παρέμβασης	39	6	7	33,33 %	8	18

ΣΤ. ΣΕ ΕΠΙΠΕΔΟ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ ΤΩΝ ΔΡΑΣΕΩΝ

1. Καθυστερημένη έναρξη των σχεδίων/δράσεων που συνδέεται με:						
— διαδικασίες διαγωνισμών δημοσίων συμβάσεων	41	8	13	51,22 %	8	12
— διαδικασίες αξιολόγησης της περιβαλλοντικής επίπτωσης	40	4	12	40,00 %	10	14
— αποτελέσματα μελετών σκοπιμότητας	41	4	9	31,71 %	14	14
— άλλα (π.χ. απαλλοτριώσεις)	28	6	9	53,57 %	4	9
2. Δυσκολίες κατά την εκτέλεση (π.χ. απρόβλεπτες τεχνικές δυσκολίες, πτώχευση, αύξηση του κόστους, ...)	47	1	15	34,04 %	16	15
3. Βραδύτητα των διαδικασιών τροποποίησης των μέτρων (δράσεων/σχεδίων λόγω:						
— καθυστερήσεων στην εκτέλεσή τους	40	4	11	37,50 %	14	11
— μεταβολών προτεραιότητας	35	7	6	37,14 %	12	10

Πίνακας 10

Κατάσταση παραρτημάτων

- ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I: Δημοσιονομικές προοπτικές 1993-99 και κατανομή των πόρων των διαρθρωτικών ταμείων
- Πίνακας I.1 Ετήσια κατανομή των διαθέσιμων πόρων για αναλήψεις υποχρεώσεων των διαρθρωτικών ταμείων και του ΧΜΠΑ για την περίοδο 1994-1999 (σε τιμές 1992 και σε εκατ. Ecu)
- Πίνακας I.2 Κατανομή των πόρων κατά στόχο (σε τιμές του 1992 και σε εκατ. Ecu)
- Πίνακας I.3 Κατανομή των πόρων κατά στόχο και πιστώσεις που διατίθενται για τη χρηματοδότηση των κοινοτικών πρωτοβουλιών (σε τιμές του 1994 και σε εκατ. Ecu)
- Πίνακας I.4 Κατανομή των πόρων στο πλαίσιο των ΚΠΣ κατά στόχο και κατά κράτος μέλος (με τις τιμές του 1994 και σε εκατ. Ecu)
- Πίνακας I.5 Χορηγήσεις των διαρθρωτικών ταμείων στα νέα κράτη μέλη (σε εκατ. Ecu)
- Πίνακας I.6 Κατανομή των πόρων που διατίθενται για τη χρηματοδότηση των κοινοτικών πρωτοβουλιών (EU-12)
- Πίνακας I.7 Λεπτομέρειες σχετικά με την κατανομή των πόρων που διατίθενται για τη χρηματοδότηση των κοινοτικών πρωτοβουλιών (EU-12)
- Πίνακας I.8 Αποτέλεσμα, κατά κράτος μέλος, και κατά πρωτοβουλία, της κατανομής των πόρων που διατίθενται για τη χρηματοδότηση των κοινοτικών πρωτοβουλιών (EU-12)
- Πίνακας I.9 Κατανομή των πιστώσεων που διατίθενται για τη χρηματοδότηση των κοινοτικών πρωτοβουλιών για τα νέα κράτη μέλη (σε εκατ. Ecu και σε τιμές του 1995)
- ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II: Εκτέλεση των διαρθρωτικών δράσεων 1994-97 κατά στόχο, ταμείο και κράτος μέλος
- Πίνακας II.1 Εκτέλεση των διαρθρωτικών δράσεων 1994-97
- Πίνακας II.2 Εκτέλεση κατά ταμείο και κατά κράτος μέλος
- Πίνακας II.3 Εκτέλεση κατά ταμείο και κατά στόχο
- Πίνακας II.4 Εκτέλεση κατά στόχο και κατά ταμείο
- Πίνακας II.5 Εκτέλεση κατά κράτος μέλος και κατά στόχο
- Πίνακας II.6 Εκτέλεση κατά στόχο, κράτος μέλος και ταμείο
- ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III: Λεπτομέρειες σχετικά με την εκτέλεση του προϋπολογισμού 1994-97 κατά ταμείο, στόχο, κράτος μέλος και έτος
- Πίνακας III.1 Εκτέλεση του προϋπολογισμού κατά χώρα και έτος. Πληρωμές κατά έτος και κατά έτος ανάληψης της υποχρέωσης — Στόχος 1 ΕΤΠΑ
- Πίνακας III.2 Εκτέλεση του προϋπολογισμού κατά χώρα και έτος. Πληρωμές κατά έτος και κατά έτος ανάληψης της υποχρέωσης — Στόχος 1 ΕΚΤ
- Πίνακας III.3 Εκτέλεση του προϋπολογισμού κατά χώρα και έτος. Πληρωμές κατά έτος και κατά έτος ανάληψης της υποχρέωσης — Στόχος 1 ΕΓΤΠΕ
- Πίνακας III.4 Εκτέλεση του προϋπολογισμού κατά χώρα και έτος. Πληρωμές κατά έτος και κατά έτος ανάληψης της υποχρέωσης — Στόχος 1 ΧΜΠΑ
- Πίνακας III.5 Εκτέλεση του προϋπολογισμού κατά χώρα και έτος. Πληρωμές κατά έτος και κατά έτος ανάληψης της υποχρέωσης — Σύνολο στόχου 1
- Πίνακας III.6 Εκτέλεση του προϋπολογισμού κατά χώρα και έτος. Πληρωμές κατά έτος και κατά έτος ανάληψης της υποχρέωσης — Στόχος 2 ΕΤΠΑ
- Πίνακας III.7 Εκτέλεση του προϋπολογισμού κατά χώρα και έτος. Πληρωμές κατά έτος και κατά έτος ανάληψης της υποχρέωσης — Στόχος 2 ΕΚΤ
- Πίνακας III.8 Εκτέλεση του προϋπολογισμού κατά χώρα και έτος. Πληρωμές κατά έτος και κατά έτος ανάληψης της υποχρέωσης — Σύνολο 2 στόχου 2

Πίνακας III.9	Εκτέλεση του προϋπολογισμού κατά χώρα και έτος. Πληρωμές κατά έτος και κατά έτος ανάληψης της υποχρέωσης — Στόχος 3 ΕΚΤ
Πίνακας III.10	Εκτέλεση του προϋπολογισμού κατά χώρα και έτος. Πληρωμές κατά έτος και κατά έτος ανάληψης της υποχρέωσης — Στόχος 4 ΕΚΤ
Πίνακας III.11	Εκτέλεση του προϋπολογισμού κατά χώρα και έτος. Πληρωμές κατά έτος και κατά έτος ανάληψης της υποχρέωσης — Στόχος 5αΑ (σε ζώνες 5β) ΕΓΤΠΕ
Πίνακας III.12	Εκτέλεση του προϋπολογισμού κατά χώρα και έτος. Πληρωμές κατά έτος και κατά έτος ανάληψης της υποχρέωσης — Στόχος 5α (εκτός ζωνών 1 και 5β) ΕΓΤΠΕ
Πίνακας III.13	Εκτέλεση του προϋπολογισμού κατά χώρα και έτος. Πληρωμές κατά έτος και κατά έτος ανάληψης της υποχρέωσης — Σύνολο στόχου 5α ΕΓΤΠΕ
Πίνακας III.14	Εκτέλεση του προϋπολογισμού κατά χώρα και έτος. Πληρωμές κατά έτος και κατά έτος ανάληψης της υποχρέωσης — Στόχος 5α ΧΜΠΑ
Πίνακας III.15	Εκτέλεση του προϋπολογισμού κατά χώρα και έτος. Πληρωμές κατά έτος και κατά έτος ανάληψης της υποχρέωσης — Στόχος 5β ΕΤΠΑ
Πίνακας III.16	Εκτέλεση του προϋπολογισμού κατά χώρα και έτος. Πληρωμές κατά έτος και κατά έτος ανάληψης της υποχρέωσης — Στόχος 5β ΕΚΤ
Πίνακας III.17	Εκτέλεση του προϋπολογισμού κατά χώρα και έτος. Πληρωμές κατά έτος και κατά έτος ανάληψης της υποχρέωσης — Στόχος 5β ΕΓΤΠΕ
Πίνακας III.18	Εκτέλεση του προϋπολογισμού κατά χώρα και έτος. Πληρωμές κατά έτος και κατά έτος ανάληψης της υποχρέωσης — Σύνολο στόχου 5β
Πίνακας III.19	Εκτέλεση του προϋπολογισμού κατά χώρα και έτος. Πληρωμές κατά έτος και κατά έτος ανάληψης της υποχρέωσης — Στόχος 6 ΕΤΠΑ
Πίνακας III.20	Εκτέλεση του προϋπολογισμού κατά χώρα και έτος. Πληρωμές κατά έτος και κατά έτος ανάληψης της υποχρέωσης — Στόχος 6 ΕΚΤ
Πίνακας III.21	Εκτέλεση του προϋπολογισμού κατά χώρα και έτος. Πληρωμές κατά έτος και κατά έτος ανάληψης της υποχρέωσης — Στόχος 6 ΕΓΤΠΕ
Πίνακας III.22	Εκτέλεση του προϋπολογισμού κατά χώρα και έτος. Πληρωμές κατά έτος και κατά έτος ανάληψης της υποχρέωσης — Στόχος 6 ΧΜΠΑ
Πίνακας III.23	Εκτέλεση του προϋπολογισμού κατά χώρα και έτος. Πληρωμές κατά έτος και κατά έτος ανάληψης της υποχρέωσης — Σύνολο στόχου 6
Πίνακας III.24	Εκτέλεση του προϋπολογισμού κατά κοινοτική πρωτοβουλία και κατά έτος.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV: Σύγκριση μεταξύ προβλέψεων και εκτέλεσης του προϋπολογισμού κατά στόχο, χώρα και έτος

Πίνακας IV.1	Σύγκριση μεταξύ προβλέψεων και εκτέλεσης του προϋπολογισμού κατά χώρα και έτος — Στόχος 1
Πίνακας IV.2	Σύγκριση μεταξύ προβλέψεων και εκτέλεσης του προϋπολογισμού κατά χώρα και έτος — Στόχος 2
Πίνακας IV.3	Σύγκριση μεταξύ προβλέψεων και εκτέλεσης του προϋπολογισμού κατά χώρα και έτος — Στόχος 3 και 4
Πίνακας IV.4	Σύγκριση μεταξύ προβλέψεων και εκτέλεσης του προϋπολογισμού κατά χώρα και έτος — Στόχος 5α (γεωργία)
Πίνακας IV.5	Σύγκριση μεταξύ προβλέψεων και εκτέλεσης του προϋπολογισμού κατά χώρα και έτος — Στόχος 5α (αλιεία)
Πίνακας IV.6	Σύγκριση μεταξύ προβλέψεων και εκτέλεσης του προϋπολογισμού κατά χώρα και έτος — Στόχος 5β
Πίνακας IV.7	Σύγκριση μεταξύ προβλέψεων και εκτέλεσης του προϋπολογισμού κατά χώρα και έτος — Στόχος 6

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V: Σύγκριση μεταξύ των αρχικών χρηματοδοτικών σχεδίων και αυτών που ίσχυαν στις 31.12.1997 για το σύνολο των παρεμβάσεων που εμπίπτουν στο στόχο 2 για την περίοδο 1994-96

- Πίνακας V.1 Σύγκριση μεταξύ των αρχικών χρηματοδοτικών σχεδίων και αυτών που ίσχυαν στις 31.12.1997 για το σύνολο των παρεμβάσεων που εμπίπτουν στο στόχο 2 — Βέλγιο
- Πίνακας V.2 Σύγκριση μεταξύ των αρχικών χρηματοδοτικών σχεδίων και αυτών που ίσχυαν στις 31.12.1997 για το σύνολο των παρεμβάσεων που εμπίπτουν στο στόχο 2 — Δανία
- Πίνακας V.3 Σύγκριση μεταξύ των αρχικών χρηματοδοτικών σχεδίων και αυτών που ίσχυαν στις 31.12.1997 για το σύνολο των παρεμβάσεων που εμπίπτουν στο στόχο 2 — Γερμανία
- Πίνακας V.4 Σύγκριση μεταξύ των αρχικών χρηματοδοτικών σχεδίων και αυτών που ίσχυαν στις 31.12.1997 για το σύνολο των παρεμβάσεων που εμπίπτουν στο στόχο 2 — Ισπανία
- Πίνακας V.5 Σύγκριση μεταξύ των αρχικών χρηματοδοτικών σχεδίων και αυτών που ίσχυαν στις 31.12.1997 για το σύνολο των παρεμβάσεων που εμπίπτουν στο στόχο 2 — Γαλλία
- Πίνακας V.6 Σύγκριση μεταξύ των αρχικών χρηματοδοτικών σχεδίων και αυτών που ίσχυαν στις 31.12.1997 για το σύνολο των παρεμβάσεων που εμπίπτουν στο στόχο 2 — Ιταλία
- Πίνακας V.7 Σύγκριση μεταξύ των αρχικών χρηματοδοτικών σχεδίων και αυτών που ίσχυαν στις 31.12.1997 για το σύνολο των παρεμβάσεων που εμπίπτουν στο στόχο 2 — Λουξεμβούργο
- Πίνακας V.8 Σύγκριση μεταξύ των αρχικών χρηματοδοτικών σχεδίων και αυτών που ίσχυαν στις 31.12.1997 για το σύνολο των παρεμβάσεων που εμπίπτουν στο στόχο 2 — Κάτω Χώρες
- Πίνακας V.9 Σύγκριση μεταξύ των αρχικών χρηματοδοτικών σχεδίων και αυτών που ίσχυαν στις 31.12.1997 για το σύνολο των παρεμβάσεων που εμπίπτουν στο στόχο 2 — Ηνωμένο Βασίλειο

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI: Εκτέλεση των πιστώσεων ανάληψης υποχρεώσεων και πληρωμών για τις διαρθρωτικές δράσεις κατά κονδύλιο του προϋπολογισμού — Οικονομικά έτη 1994-1997

- Πίνακας VI.1 Εκτέλεση των πιστώσεων ανάληψης υποχρεώσεων και πληρωμών για τις διαρθρωτικές δράσεις κατά κονδύλιο του προϋπολογισμού — Οικονομικά έτη 1994-1997
- Πίνακας VI.2 Εκτέλεση των πιστώσεων πληρωμών για διαρθρωτικές δράσεις κατά κονδύλιο του προϋπολογισμού — Οικονομικό έτος 1994
- Πίνακας VI.3 Εκτέλεση των πιστώσεων ανάληψης υποχρεώσεων για διαρθρωτικές δράσεις κατά κονδύλιο του προϋπολογισμού — Οικονομικό έτος 1995
- Πίνακας VI.4 Εκτέλεση των πιστώσεων πληρωμών για διαρθρωτικές δράσεις κατά κονδύλιο του προϋπολογισμού — Οικονομικό έτος 1995
- Πίνακας VI.5 Εκτέλεση των πιστώσεων ανάληψης υποχρεώσεων για διαρθρωτικές δράσεις κατά κονδύλιο του προϋπολογισμού — Οικονομικό έτος 1996
- Πίνακας VI.6 Εκτέλεση των πιστώσεων πληρωμών για διαρθρωτικές δράσεις κατά κονδύλιο του προϋπολογισμού — Οικονομικό έτος 1996
- Πίνακας VI.7 Εκτέλεση των πιστώσεων ανάληψης υποχρεώσεων για διαρθρωτικές δράσεις κατά κονδύλιο του προϋπολογισμού — Οικονομικό έτος 1997
- Πίνακας VI.8 Εκτέλεση των πιστώσεων πληρωμών για διαρθρωτικές δράσεις κατά κονδύλιο του προϋπολογισμού — Οικονομικό έτος 1997

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ**2. ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΤΩΝ ΚΥΡΙΟΤΕΡΩΝ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ**

Η Επιτροπή θεωρεί ότι η παρούσα περίληψη των παρατηρήσεων του Ελεγκτικού Συνεδρίου μπορεί να δώσει μία αρνητική εικόνα των ενεργειών των διαρθρωτικών ταμείων. Το Συνέδριο δίνει έμφαση στις αναπόφευκτες ατέλειες και αδυναμίες της διαχείρισης των ταμείων. Υπάρχουν φυσικά προγράμματα με προβλήματα αλλά υπάρχουν και άλλα προγράμματα τα οποία προχωρούν κανονικά και αποφέρουν σαφή και ευρέως αναγνωρισμένα οφέλη.

Η επιτυχία των διαρθρωτικών ταμείων προϋποθέτει τη θέσπιση σωστών κανόνων και εν συνεχεία μεγάλη προσπάθεια, σε ευρεία κλίμακα, σχεδιασμού, κατάστροφης προγραμμάτων, διαχείρισης και παρακολούθησης των προγραμμάτων, δημοσιονομική και χρηματοοικονομική διαχείριση και αξιολόγηση. Θα πρέπει να επιτευχθούν οι χρηματοοικονομικοί στόχοι αλλά παράλληλα θα πρέπει να διασφαλιστεί και η ποιότητα του προϊόντος. Στην προσπάθεια αυτή συμμετέχουν πολλοί άνθρωποι σε διάφορα επίπεδα. Υπάρχουν εκατοντάδες προγράμματα και εκατοντάδες χιλιάδες σχέδια.

Η Επιτροπή από την πλευρά της κάνει ό,τι μπορεί για τη διαχείριση των τρεχόντων προγραμμάτων και για τη διασφάλιση της ύπαρξης και σωστής λειτουργίας αποτελεσματικών προγραμμάτων διαχείρισης και ελέγχου στα κράτη μέλη. Η Επιτροπή έχει επίσης προτείνει, με βάση την προηγούμενη εμπειρία, όσον αφορά τη νέα περίοδο προγραμματισμού, που αρχίζει το έτος 2000, μεγάλες αλλαγές στους κανόνες σε βασικούς τομείς, όπως είναι ο προγραμματισμός, η εταιρική σχέση, η χρηματοοικονομική διαχείριση, ο έλεγχος και η αξιολόγηση. Πολλές από αυτές τις αλλαγές έχουν ως στόχο την απλοποίηση, την αποκέντρωση και τον διαχωρισμό των αρμοδιοτήτων καθώς και την αύξηση της χρησιμότητας των ενεργειών των διαρθρωτικών ταμείων.

2.2. Ο χαμηλός βαθμός απορροφητικότητας πιστώσεων κατά τα έτη 1994 και 1995 οφειλόταν στο αργό ξεκίνημα της νέας περιόδου προγραμματισμού. Επηρέαστηκε ιδιαίτερα η δημοσιονομική εκτέλεση των κοινοτικών πρωτοβουλιών λόγω του μεγάλου αριθμού των πρωτοβουλιών και των προγραμμάτων κοινοτικών πρωτοβουλιών, αλλά η κατάσταση έχει βελτιωθεί έκτοτε. Η ανεπάρκεια των πιστώσεων πληρωμών κατά το 1997 εξηγείται από το γεγονός ότι η αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή μείωσε τον όγκο των πιστώσεων πληρωμών σε σχέση με τις προτάσεις της Επιτροπής και αρνήθηκε μία μεταφορά.

2.3. Η κατάσταση που περιγράφει το Συνέδριο δείχνει τη δυσκολία συμβιβασμού του ενιαίου του προϋπολογισμού και του πολυετούς προγραμματισμού που κάνουν τα διαρθρωτικά ταμεία. Υπενθυμίζεται εξάλλου ότι οι κοινοτικές αναλήψεις υποχρεώσεων και οι πληρωμές εξαρτώνται από την επιτόπου εκτέλεση και την απορρόφηση των κοινοτικών πιστώσεων εκ μέρους των κρατών μελών, παράγοντες οι οποίοι είναι δύσκολο να προβλεφθούν με

ακρίβεια εντός των προθεσμιών που αντιστοιχούν στις διαδικασίες προϋπολογισμού της Ένωσης.

2.4. Η Επιτροπή έχει προτείνει για την επόμενη περίοδο προγραμματισμού ένα σύστημα σύμφωνα με το οποίο οι ετήσιες αναλήψεις υποχρεώσεων για κάποιο πρόγραμμα θα γίνονται αυτομάτως.

2.5. Οι πληροφορίες σχετικά με την εκτέλεση των ενεργειών περιλαμβάνονται στις δηλώσεις δαπανών του κράτους μέλους και στην ετήσια έκθεση προόδου για κάθε πρόγραμμα σε ορισμένες περιπτώσεις προκύπτουν από το ετήσιο κλείσιμο των ενεργειών. Η Επιτροπή παρουσιάζει αυτές τις πληροφορίες στις ετήσιες εκθέσεις σχετικά με την εκτέλεση των πιστώσεων των διαρθρωτικών ταμείων. Για την επόμενη περίοδο προγραμματισμού η Επιτροπή έχει προτείνει ένα αρκετά απλοποιημένο σύστημα τιμαριθμικής αναπροσαρμογής και αναπτύσει ένα νέο κοινό σύστημα πληροφόρησης.

Οι πληροφορίες που παρουσιάζει η Επιτροπή στο λογαριασμό διαχείρισης και στο δημοσιονομικό ισολογισμό ως υποχρεώσεις εκτός ισολογισμού ενδέχεται να δημιουργήσουν κάποια προβλήματα ερμηνείας. Για περισσότερα σχόλια βλέπε σημείο 4.2.

2.6. Οι ακριβείς δημοσιονομικές προβλέψεις είναι δύσκολες λόγω του πολυετούς χαρακτήρα των ενεργειών και της μεγάλης ποικιλίας των καταστάσεων όσον αφορά την επιτόπου εκτέλεση. Εντούτοις, η Επιτροπή και τα κράτη μέλη συνεργάζονται στο πλαίσιο της πρωτοβουλίας χρηστή και αποτελεσματική διαχείριση 2000 (SEM 2000) για τη βελτίωση των προβλέψεων στο βαθμό που αυτό είναι δυνατό.

2.8. Η Επιτροπή επισημαίνει ότι οι αιτίες της καθυστέρησης που περιγράφεται στην παρούσα παράγραφο προκύπτει από μία ανάλυση των προγραμμάτων τα οποία προχωρούσαν με ιδιαίτερα αργό ρυθμό. Βγήκε λοιπόν το συμπέρασμα ότι θα ήταν πολλά αυτού του είδους τα προβλήματα. Εντούτοις, ορισμένα από αυτά τα προβλήματα ελπίζεται ότι θα λυθούν ή θα περιοριστούν το μέγεθος τους χάρι στις πρόσφατες δράσεις της Επιτροπής (π.χ. έγκριση ακριβών κανόνων επιλεξιμότητας) ή χάρι στις προτάσεις της Επιτροπής για τροποποίηση των σχετικών κανονισμών όσον αφορά την επόμενη περίοδο προγραμματισμού. Άλλα προβλήματα απαιτούν μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα σε διάφορα επίπεδα. Υπάρχουν όμως και άλλα (π.χ. η επικάλυψη των περιόδων προγραμματισμού, η διαφορά μεταξύ κοινοτικών και ορισμένων εθνικών διαδικασιών, οι συναλλαγματικές διακυμάνσεις) τα οποία θα πρέπει να αντιμετωπίσουν και να επιλύσουν οι αρμόδιοι υπάλληλοι.

2.9. Η Επιτροπή θα συνεχίσει να επιδιώκει, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, την καλύτερη δυνατή διαχείριση των προγραμμάτων των διαρθρωτικών ταμείων.

3. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΔΙΑΡΘΡΩΤΙΚΩΝ ΔΡΑΣΕΩΝ

3.1. Η κατανομή των πιστώσεων των διαρθρωτικών ταμείων, ανά στόχο, κοινοτική πρωτοβουλία και κράτος μέλος απετέλεσε μια μεγάλη τεχνική και πολιτική ενέργεια την οποία η Επιτροπή θεωρεί ότι εξετέλεσε αποτελεσματικά, σύμφωνα με τους κανονισμούς και, λαμβανομένου υπόψη του μεγέθους της, εντός λογικής προθεσμίας.

3.5.-3.7. Η Επιτροπή συμφωνεί ότι τα προγράμματα κοινωνικών πρωτοβουλιών εκτελούνται με πολύ αργό ρυθμό, αλλά θα πρέπει να γίνει κατανοητό ότι η εκτέλεση αυτών των προγραμμάτων προϋπέθετε συχνά τη δημιουργία νέων δομών διαχείρισης, π.χ. ενός νέου τύπου τοπικής εταιρικής σχέσης για τα προγράμματα URBAN και INTERREG II. Καθυστερήσεις προέκυψαν επίσης από το μεγάλο αριθμό των προγραμμάτων που πρότειναν, συχνά με καθυστέρηση, τα κράτη μέλη (για ορισμένες χώρες ένα πρόγραμμα για κάθε πρωτοβουλία και για κάθε περιφέρεια), ένα μεγάλο μέρος των οποίων δεν διέθετε το ελάχιστο απαιτούμενο επίπεδο ποιότητας. Η έγκριση των περισσότερων προγραμμάτων κοινωνικών πρωτοβουλιών κατά το 1995 και κατά το 1996 επέτρεψε τη βελτίωση των ποσοστών εκτέλεσης σε πιστώσεις ανάληψης υποχρεώσεων κατά τα δύο αυτά οικονομικά έτη.

Για τη νέα περίοδο προγραμματισμού η Επιτροπή πρότεινε να υπάρχουν μόνο τρεις κοινοτικές πρωτοβουλίες και θα πείσει να υπάρξουν πολύ λιγότερα επιμέρους προγράμματα απ' ό,τι τώρα.

Όσον αφορά την ανεπάρκεια των πιστώσεων πληρωμών κατά το 1997, επισημαίνεται ότι ο όγκος των πιστώσεων πληρωμών που ενεγράφησαν τελικά στον κοινοτικό προϋπολογισμό μειώθηκε από την αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή σε σχέση με τις προτάσεις της Επιτροπής. Η αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή αρνήθηκε επίσης μία μεταφορά πιστώσεων πληρωμών περί τα τέλη του 1997.

3.8. Το ποσό των 3 171 εκατ. Ecu αντιπροσωπεύει μόλις το 2 % περίπου του συνόλου των πιστώσεων του προϋπολογισμού για την περίοδο 1994-1999. Το ποσό των 1 405 εκατ. Ecu για πληρωμές αφορά το σύνολο (θεωρητικό) των δημοσιονομικών προοπτικών και δεν έχει άμεση σχέση με τις διαρθρωτικές δράσεις και τον προϋπολογισμό του 1999.

3.11. Η υλοποίηση του στόχου 2 έγινε, όπως προβλέπεται από τον κανονισμό, σε δύο φάσεις (1994-96 και 1997-99). Υπό αυτούς τους όρους χρειάστηκε να γίνει μία κάπως τεχνική συγκέντρωση στο τελευταίο διάστημα της πρώτης περιόδου, ενώ εάν ο προγραμματισμός αφορούσε το σύνολο της περιόδου 1994-99, η συγκέντρωση αυτή θα μπορούσε να είχε αποφευχθεί μέσω της κατανομής των πιστώσεων στο δεύτερο μέρος της περιόδου αυτής. Εξάλλου, η μεταφορά προς την περίοδο 1997-99 δεν αντιπροσωπεύει συνολικά παρά το 12 % του συνόλου των πιστώσεων για το στόχο 2 κατά την περίοδο 1994-96.

3.12. Οι κανόνες της δημοσιονομικής διαχείρισης βασίζονται στην αρχή της αναλογικότητας ανάμεσα στις δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν επιτόπου για κάποια παρέμβαση και στον όγκο των κοινοτικών υποχρεώσεων και πληρωμών που έγιναν για την εν λόγω παρέμβαση. Είναι σαφές εντούτοις ότι οι αναλήψεις υποχρεώσεων της Επιτροπής και οι προκαταβολές για τη συγχρηματοδότηση διάφορων ενεργειών δεν αντανακλά επακριβώς την πραγματική εκτέλεση αυτών των ενεργειών. Δίνουν απλώς μια εικόνα της επιτόπιας κατάστασης. Οι κανονιστικές προτάσεις της Επιτροπής όσον αφορά τη νέα περίοδο προγραμματισμού προβλέπουν ότι, μετά από μια αρχική πληρωμή στο λογαριασμό, οι επόμενες πληρωμές της Επιτροπής δεν θα πρέπει πλέον να γίνονται υπό τη μορφή προκαταβολών αλλά επιστροφών για πληρωμές που πραγματοποιήσαν τα κράτη μέλη. Κατ' αυτό τον τρόπο οι πληρωμές της Επιτροπής θα αντανακλούν καλύτερα την κατάσταση που επικρατεί επιτόπου. Η Επιτροπή έχει επίσης προτείνει, όσον αφορά τα προγράμματα στα οποία η κοινοτική συνδρομή δεν υπερβαίνει τα 40 εκατ. Ecu, να μην αποτελούν πλέον αντικείμενο μιας και μόνο ανάληψης υποχρεώσεων αλλά θα πρέπει, όπως τα μεγαλύτερα προγράμματα, να αποτελούν αντικείμενο ετήσιων αναλήψεων υποχρεώσεων.

Οι ετήσιες εκθέσεις επιτρέπουν στα κράτη μέλη να διαβιβάζουν στην Επιτροπή τις πληροφορίες σχετικά με την υλοποίηση των παρεμβάσεων και με την πρόοδο που επιτυγχάνεται επιτόπου. Η Επιτροπή δεν ζητά λεπτομερείς πληροφορίες όσον αφορά την κατάσταση εκτέλεσης των επιμέρους σχεδίων.

4. ΥΠΑΡΧΟΥΣΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΤΩΝ ΔΙΑΡΘΡΩΤΙΚΩΝ ΔΡΑΣΕΩΝ

4.1. Η Επιτροπή θεωρεί ότι τα διάφορα συστήματα πληροφόρησης που υπάρχουν στα διάφορα επίπεδα διαχείρισης, παρόλο που δεν είναι τέλεια, δίνουν στους ενδιαφερόμενους τις πληροφορίες που αυτοί χρειάζονται. Η Επιτροπή ενθαρρύνει τα κράτη μέλη να βελτιώνουν αυτά τα συστήματα κάνοντας χρήση της τεχνικής ενίσχυσης.

Για την επόμενη περίοδο η Επιτροπή προτείνει, σε αντιστάθμισμα της αποκέντρωσης της διαχείρισης των παρεμβάσεων προς τα κράτη μέλη, την ενίσχυση των συστημάτων παρακολούθησης, πληροφοριών και ελέγχων.

4.2. Το θέμα των «αναλήψεων υποχρεώσεων» εκτός ισολογισμού για τις διαρθρωτικές δράσεις θέτει προβλήματα ορισμού. Η Επιτροπή πιστεύει ότι οι βασικές υποχρεώσεις προκύπτουν από τους κανονισμούς σχετικά με τα κονδύλια του Εδιμβούργου, τα διαρθρωτικά ταμεία και το Ταμείο Συνοχής καθώς και την διοργανική συμφωνία. Κατά συνέπεια, οι αναλήψεις υποχρεώσεων εκτός ισολογισμού μπορούν να οριστούν ως το σύνολο των κονδυλίων των διαρθρωτικών ταμείων (με πλήρη τιμαριθμική αναπροσαρμογή), μείον την εκτέλεση. Το ποσό αυτό αντιπροσωπεύει το ανώτατο όριο των σχετικών αναλήψεων υποχρεώσεων

καθώς και το πιθανό αποτέλεσμα που εξαρτάται από τις όποιες μελλοντικές (ακόμη άγνωστες) αποδεσμεύσεις.

Το Συνέδριο θα ήθελε να κάνει μια διευκρίνιση όσον αφορά τις «νομικές υποχρεώσεις». Αυτό θα σήμαινε μείωση του παραπάνω ποσού μέσω (i) τιμηριθμικής αναπροσαρμογής στο βαθμό που τα κράτη μέλη δεν έχουν κάνει ακόμη χρήση της δυνατότητάς τους να πραγματοποιήσουν την τιμηριθμική αναπροσαρμογή σε σχέση με ειδικά προγράμματα και (ii) ύπαρξη ποσών που μπορούν ακόμη να διατεθούν σε επίπεδο προγραμμάτων (π.χ. αποθεματικά). Τα ποσά αυτά είναι σχετικά μικρά κατά το τέλος της περιόδου προγραμματισμού αλλά εξακολουθούν να αποτελούν μια υποχρέωση για τις διαρθρωτικές δράσεις. Επιπλέον, γίνονται συνεχώς ανακατανομές σε επίπεδο προγραμμάτων σε τρόπο ώστε είναι αδύνατον να γίνει σε μια συγκεκριμένη ημερομηνία ένας ακριβής υπολογισμός των υποχρεώσεων εκτός ισολογισμού.

Ένα άλλο πρόβλημα κατά τον υπολογισμό και τον έλεγχο των υποχρεώσεων εκτός ισολογισμού σε μια συγκεκριμένη ημερομηνία είναι το γεγονός ότι ως λογιστικά στοιχεία καταχωρούνται μόνο οι αναλήψεις υποχρεώσεων και οι πληρωμές. Τα κονδύλια των προγραμμάτων δεν καταχωρούνται κατά τον ίδιο τρόπο. Το γεγονός αυτό μπορεί να θέσει προβλήματα ερμηνείας.

4.3. Η Επιτροπή έχει εξηγήσει και αιτιολογήσει τις διοικητικές και λογιστικές της πρακτικές στον τομέα αυτό με τις απαντήσεις που έδωσε σχετικά με την παράγραφο 21.4 της ετήσιας έκθεσης του Συνεδρίου για το 1996 και σχετικά με τις παραγράφους 3.34-3.35 της έκθεσης DAS (δήλωση αξιοπιστίας) για το 1995. Οι «πρότυπες ρήτρες» επιτρέπουν ρητά δύο τρόπους κλεισίματος των ετήσιων δόσεων. Η αρχή του ενιασίου του κοινοτικού προϋπολογισμού εισάγει αναπόφευκτα ένα στοιχείο «πλαστότητας» όσον αφορά τη δημοσιονομική μεταχείριση των πολυετών προγραμμάτων των διαρθρωτικών ταμείων.

4.4. Η Επιτροπή προετοιμάζει μια πρόταση ριζικής αναθεώρησης του δημοσιονομικού κανονισμού και θα λάβει υπόψη της και τη γνωμοδότηση 4/97 του Συνεδρίου.

4.5-4.6. Τα ακριβή ποσά των κονδυλίων που διατίθενται για τις διαρθρωτικές δράσεις (διαρθρωτικά ταμεία και Ταμείο Συνοχής) προβλέπονται από τους ειδικούς κανονισμούς που αφορούν τα εν λόγω ταμεία καθώς και από τη διοργανική συμφωνία. Η διάθεση των εν λόγω ποσών εξασφαλίζεται μέσω ειδικών διαδικασιών του προϋπολογισμού. Η δημοσιονομική διαχείριση όσον αφορά τις πιστώσεις ανάληψης υποχρεώσεων επιτρέπει τη διασφάλιση και τον έλεγχο της τήρησης αυτής της διάταξης.

Η διάθεση του κονδυλίου γίνεται κατά την έγκριση των αποφάσεων χορήγησης της κοινοτικής συνδρομής για τα προγράμματα και τα σχέδια. Στο πλαίσιο αυτό οι αναλήψεις υποχρεώσεων αποτελούν, όπως και η οποιαδήποτε άλλη δράση που χρηματοδοτείται από τον κοινοτικό προϋπολογισμό, ένα ανώτατο όριο για τις πληρωμές που εγκρίνονται υπέρ μιας συγκεκριμένης δράσης. Η καινοτομία που εισάγεται με τους ειδικούς δημοσιονομικούς κανόνες των

διαρθρωτικών ταμείων και του Ταμείου Συνοχής είναι ότι το όριο αυτό εξελίσσεται διαχρονικά ως συνέπεια της ανάληψης των επόμενων δόσεων. Η αναδιάταξη των χρηματοδοτικών σχεδίων των προγραμμάτων έχει ως στόχο την προσαρμογή του προγραμματισμού των παρεμβάσεων στις πραγματικές συνθήκες υλοποίησης. Η προσαρμογή των δημοσιονομικών σχεδίων των παρεμβάσεων εξασφαλίζει, τηρουμένων των διατάξεων εφαρμογής, την ανάληψη ολόκληρης της κοινοτικής συνεισφοράς.

Οι νέες προτάσεις κανονισμών για την επόμενη περίοδο προγραμματισμού αποτελούν μια πραγματική απλοποίηση του συστήματος, επειδή οι αναλήψεις υποχρεώσεων θα γίνονται αυτομάτως κάθε χρόνο και οι πληρωμές θα γίνονται μόνο με βάση τις πραγματοποιηθείσες δαπάνες. Αυτό το σύστημα αυτόματης ανάληψης υποχρεώσεων ελπίζεται ότι θα περιορίσει το φαινόμενο της αναπροσαρμογής κατά το τέλος της περιόδου.

4.7. Η Επιτροπή προσπαθεί να δημιουργήσει ένα πιο αποτελεσματικό σύστημα για να αντικαταστήσει την ARINCO. Πάντως, κάθε αρμόδια υπηρεσία διέθεσε, κατά τη διάρκεια της εν λόγω περιόδου προγραμματισμού, τα απαραίτητα στοιχεία για την παρακολούθηση των ενεργειών των ταμείων σε σχέση με τους στόχους για τους οποίους ήταν υπεύθυνη. Τα συνολικά αποτελέσματα παρουσιάζονται στις ετήσιες εκθέσεις των διαρθρωτικών ταμείων.

5. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΤΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΔΙΑΡΘΡΩΤΙΚΩΝ ΔΡΑΣΕΩΝ

5.1.-5.2. Οι μεταφορές πιστώσεων ανάμεσα στις διάφορες θέσεις του προϋπολογισμού αποτελεί μια συνήθη πράξη στο πλαίσιο της δημοσιονομικής διαχείρισης των διαρθρωτικών ταμείων. Εξάλλου, η Επιτροπή θεωρεί ότι οι μεταφορές αυτές δεν αντιπροσωπεύουν υπερβολικά ποσά. Οι σημαντικότερες κινήσεις υπόκεινται στην έγκριση της αρμόδιας για τον προϋπολογισμό αρχής και πρέπει να είναι δεόντως αιτιολογημένες. Κατά τη διάρκεια των οικονομικών ετών 1994 και 1995 οι μεταφορές αυτές εγκρίθηκαν για τους εξής δύο λόγους:

- 1) επειδή η κατανομή μεταξύ των διάφορων ταμείων και κατά συνέπεια μεταξύ των διάφορων κεφαλαίων του προϋπολογισμού δεν ήταν γνωστή εκ των προτέρων, και
- 2) επειδή ο ρυθμός έγκρισης των διάφορων παρεμβάσεων ήταν διαφορετικός από τον ένα στόχο στον άλλο.

Κατά την προετοιμασία του προσχεδίου του προϋπολογισμού (ΠρΠ) οι προβλέψεις του προϋπολογισμού πρέπει να λαμβάνουν υπόψη διάφορα στοιχεία που συχνά είναι δύσκολο να προβλεφθούν, όπως π.χ. την ολοκλήρωση των διαδικασιών έγκρισης των παρεμβάσεων ή τον ρυθμό εκτέλεσης των συγκεκριμένων παρεμβάσεων. Το παράδειγμα του Συνεδρίου που αφορά τα κοινοτικά πλαίσια στήριξης/έγγραφα προγραμματισμού του στόχου 2 δείχνει ότι η διαπιστωθείσα υποεκτέλεση όσον αφορά αυτές τις δράσεις κατά το 1996 δεν ελήφθη υπόψη κατά τις προβλέψεις του προϋπολογισμού για το 1997.

Το συνολικό ποσό του προϋπολογισμού για τις πιστώσεις ανάληψης υποχρεώσεων έχει ήδη καθοριστεί. Οι προβλέψεις της Επιτροπής πρέπει, στην περίπτωση αυτή, να επιδιώξουν την καλύτερη δυνατή κατανομή αυτού του ποσού μεταξύ των διάφορων κονδυλίων του προϋπολογισμού.

Στο πλαίσιο της χρηστής και αποτελεσματικής διαχείρισης 2000 (SEM 2000) η Επιτροπή έχει δημιουργήσει ένα δημοσιονομικό δίκτυο με τα υπουργεία οικονομικών των κρατών μελών με στόχο, εκτός των άλλων, τη βελτίωση των προβλέψεων του προϋπολογισμού. Εντούτοις, η πολυπλοκότητα και η ευελιξία (υπό τη μορφή των δυνατοτήτων που διαθέτουν τα κράτη μέλη) του υπάρχοντος συστήματος συνεπάγεται κάποια αβεβαιότητα όσον αφορά τις προβλέψεις του προϋπολογισμού, η οποία αντιμετωπίζεται εκτός των άλλων με μεταφορές.

5.3. Τα ενημερωμένα χρηματοδοτικά σχέδια χρησιμεύουν ως βάση για την κατάρτιση του ΠρΠ των διαρθρωτικών ταμείων. Από τον προϋπολογισμό του 1995 και μετά (ο οποίος προετομάστηκε την άνοιξη του 1994) μπορούν να λαμβάνονται υπόψη οι τροποποιήσεις που έχουν ήδη πραγματοποιηθεί και μερικές φορές αυτές που βρίσκονται στο στάδιο της πραγματοποίησης.

5.4. Η Επιτροπή πραγματοποιεί τις προβλέψεις προϋπολογισμού όσον αφορά τις πληρωμές χρησιμοποιώντας διάφορες εξαντλητικές («bottom-up» και «top-down») μεθόδους, οι οποίες δεν περιορίζονται στην «εφαρμογή ποσοτών»:

- ανά κονδύλιο εκτίμηση των αναγκών σε πιστώσεις πληρωμών για την τακτοποίηση ανεξόφλητων υποχρεώσεων (RAL) και για την ανάληψη νέων υποχρεώσεων κατά το τρέχον ημερολογιακό έτος,
- προβλέψεις των κρατών μελών εντός του δημοσιονομικού δικτύου για το οποίο γίνεται λόγος στα σημεία 5.1. και 5.2.,
- μία διαχρονική αναλυτική παρέκταση της αύξησης των αναλήψεων υποχρεώσεων και των σχετικών πληρωμών,
- μια κατ' αποκοπή προσαρμογή για τυχόν υπερβολικές εγγραφές στον προϋπολογισμό με τη χρησιμοποίηση μιας εξονυχιστικής μεθόδου,
- μια κατ' αποκοπή προσαρμογή που αντανάκλα την ανάγκη για γενική δημοσιονομική αυστηρότητα.

5.5. Η Επιτροπή επισημαίνει εκ νέου ότι ο μηχανισμός μεταφορών αποτελεί ένα επιτρεπτό μέσο προσαρμογής των ποσών του προϋπολογισμού στις μεταβαλλόμενες ανάγκες.

5.7. Οι διαχειριστές των προγραμμάτων γνωρίζουν τη φύση των χρηματοδοτικών σχεδίων και τα θεωρούν ως χρήσιμα και απαραίτητα εργαλεία διαχείρισης.

5.8.-5.9. Η Επιτροπή ενημερώνει τα κράτη μέλη σχετικά με τους διαθέσιμους χρηματοοικονομικούς πόρους ως συνέπεια της τμηματικής αναπροσαρμογής. Το κράτος μέλος με δική του πρωτοβουλία υποβάλλει προτάσεις διάθεσης αυτών των πρόσθετων πόρων είτε για τις υφιστάμενες παρεμβάσεις είτε για νέες παρεμβάσεις.

Η Επιτροπή θεωρεί ότι στην πράξη το σύστημα λειτουργεί σε σωστά. Εντούτοις, και παρά το γεγονός ότι η μέθοδος τμηματικής αναπροσαρμογής έχει ήδη απλοποιηθεί για την περίοδο 1994-99 σε σχέση με την προηγούμενη περίοδο, η εφαρμογή του εξακολουθεί να παρουσιάζει σημαντικές δυσκολίες. Για το λόγο αυτό η Επιτροπή πρότεινε για την επόμενη περίοδο προγραμματισμού την έγκριση των προσεχών ΚΠΣ, ΕΕΠ και ΚΠ σε τρέχουσες τιμές.

6. ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΗ ΟΣΟΝ ΑΦΟΡΑ ΤΗ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΙΚΩΝ ΠΙΣΤΩΣΕΩΝ ΣΤΟ ΕΠΙΠΕΔΟ ΤΩΝ ΜΕΜΟΝΩΜΕΝΩΝ ΜΟΡΦΩΝ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗΣ

Γενικές παρατηρήσεις

6.1. Η Επιτροπή εφιστά ιδιαίτερος την προσοχή στις παρατηρήσεις του Συνεδρίου όσον αφορά την μη αντιπροσωπευτικότητα των αποτελεσμάτων του ερωτηματολογίου του, το οποίο απεστάλη στους διαχειριστές των 31 προγραμμάτων με τον πιο αργό ρυθμό υλοποίησης (το 3 % περίπου όλων των προγραμμάτων). Το γεγονός αυτό θα πρέπει να το έχει κανείς υπόψη του όταν διαβάζει την έκθεση του Συνεδρίου.

6.2.-6.5. Ο σημαντικός όγκος των χρησιμοποιηθέντων χρηματοοικονομικών πόρων και ο μεγάλος αριθμός των σχεδίων εγγράφων προγραμματισμού — ορισμένα από τα οποία δεν ήταν καλής ποιότητας κατά την άποψη της Επιτροπής — είχε ως συνέπεια να χρειαστεί επιπρόσθετος χρόνος ώστε να ικανοποιηθούν τα κριτήρια που προβλέπονται από τους κανονισμούς, ειδικά αυτά που απαιτούν ακριβή ποσοτικό προσδιορισμό των στόχων, εκ των προτέρων εκτίμηση των αναμενόμενων περιβαλλοντικών επιπτώσεων και συμμόρφωση με την αρχή της προσθετικότητας.

6.6.-6.8. Είναι γεγονός ότι οι εθνικές διαδικασίες που χρησιμοποιούνται για την υλοποίηση των ενεργειών των διαρθρωτικών ταμείων ενδέχεται να επηρεάζουν το ποσοστό απορρόφησης των διαθέσιμων πόρων. Οι διαδικασίες αυτές πάντως θα πρέπει να λαμβάνουν δεόντως υπόψη τις απαιτήσεις της Κοινότητας.

6.9. Το αρχικό όριο της επιλεξιμότητας προβλέπεται από τους κανονισμούς μόνο όσον αφορά τις δαπάνες που πραγματοποίησαν οι τελικοί δικαιούχοι. Πρόκειται για την ημερομηνία παραλαβής από την Επιτροπή της σχετικής αίτησης ενίσχυσης εκ μέρους του κράτους μέλους. Η τελική ημερομηνία ανάληψης των υποχρεώσεων αναφέρεται ρητά στην απόφαση της Επιτροπής με την οποία εγκρίνεται ο τύπος της παρέμβασης και αναφέρεται στις νομικές και δημοσιονομικές αναλήψεις υποχρεώσεων.

Η έννοια της «εγκυρότητας της ανάληψης υποχρεώσεων σε επίπεδο κρατών μελών» περιλαμβάνεται σε ένα δελτίο επιλεξιμότητας των δαπανών που κατάρτισε η Επιτροπή σε συνεργασία με τα κράτη μέλη. Η συνέπεια της πρότασης της Επιτροπής για το σύστημα πληρωμών κατά τη νέα περίοδο προγραμματισμού θα είναι ότι η έννοια της λήξης της προθεσμίας για τις εθνικές αναλήψεις υποχρεώσεων δεν θα έχει πλέον κάποια λειτουργική συνέπεια.

6.10. Είναι γεγονός ότι δεν υπάρχει αρχική ημερομηνία ανάληψης των δαπανών. Αντίθετα, η Επιτροπή έχει καθορίσει τους όρους που αφορούν την επιλεξιμότητα των δαπανών σχετικά με τις αναλήψεις υποχρεώσεων που ανελήφθησαν πριν την ημερομηνία έναρξης της παρέμβασης (δηλαδή πριν την παραλαβή από την Επιτροπή της σχετικής αίτησης συνδρομής) στο σημείο 1.4 του δελτίου 2 σχετικά με τις επιλέξιμες δαπάνες.

6.11. Η Επιτροπή, μέσω των διαρθρωτικών ταμείων, δεν μπορεί να συγχρηματοδοτήσει αποκλειστικά μόνο τις υπάρχουσες δράσεις ή μόνο τις νέες δράσεις. Αντιθέτως, πρέπει να ενισχύει παράλληλα τόσο τις υπάρχουσες δράσεις όσο και την ανάπτυξη νέων δράσεων που ανταποκρίνονται στις προτεραιότητες της Κοινότητας.

6.12. Η Επιτροπή συμφωνεί ότι ο απαιτούμενος συντονισμός στην περίπτωση των πολυταμειακών προγραμμάτων είναι δύσκολος αλλά θεωρεί ότι έχει βελτιωθεί.

6.13. Οι επιτροπές παρακολούθησης, οι οποίες έχουν συσταθεί και προεδρεύονται από τα κράτη μέλη, παρουσιάζουν μεγάλη ποικιλία και είναι δύσκολο να βγουν γενικά συμπεράσματα σχετικά με την αποτελεσματικότητά τους, η οποία έχει βελτιωθεί σε πολλές περιπτώσεις, κατά την άποψη της Επιτροπής. Παίζουν μάλιστα σημαντικό ρόλο στη διαχείριση των ενεργειών των διαρθρωτικών ταμείων.

Στο πλαίσιο της μεταρρύθμισης των ταμείων για την επόμενη περίοδο προγραμματισμού η Επιτροπή προτείνει αποκέντρωση των αποφάσεων σχετικά με την υλοποίηση των παρεμβάσεων. Θα πρέπει επίσης να απλοποιηθούν και οι σχετικές διαδικασίες των κρατών μελών.

Προγραμματισμός

6.14.-6.16. Οι ιταλικές αρχές αντιμετώπισαν σημαντικές δυσκολίες στην προσπάθειά τους να προσαρμοστούν στη μέθοδο του προγράμματος των διαρθρωτικών ταμείων και παρατηρήθηκαν σημαντικές καθυστερήσεις όσον αφορά τις εγκρίσεις προγραμμάτων και την επιτόπια εφαρμογή των προγραμμάτων. Για το λόγο αυτό η Επιτροπή και οι κεντρικές και περιφερειακές αρχές της Ιταλίας συνήψαν μια συμφωνία τον Ιούλιο του 1995 για τη βελτίωση της διαχείρισης των διαρθρωτικών ταμείων στην Ιταλία.

Οι διαπραγματεύσεις σχετικά με ορισμένα προγράμματα διήρκεσαν πολύ. Αυτό οφείλεται κυρίως στην αδυναμία των προτάσεων. Δύο προγράμματα της ΓΔ XVI που παρουσιάστηκαν το 1994 εγκρίθηκαν μόλις το 1997 — Interreg II Ιταλία-Αυστρία και Ιταλία-Σλοβενία. Οι διαπραγματεύσεις σχετικά με αυτά τα προγράμματα ήταν δύσκολες αλλά η Επιτροπή συμφωνεί ότι θα έπρεπε να είχαν ολοκληρωθεί γρηγορότερα.

6.17. Οι προτάσεις των κρατών μελών για συγχρηματοδότηση συνολικών επιχορηγήσεων δημιουργούν συχνά δύσκολα προβλήματα, τα οποία απαιτούν χρόνο για να επιλυθούν.

6.18. Οι υπηρεσίες της Επιτροπής που είναι υπεύθυνες για τον τομέα των κρατικών ενισχύσεων έχουν κάνει κάποιες ενέργειες για την αποφυγή των καθυστερήσεων όσον αφορά τις διαδικασίες έγκρισης. Εξάλλου, η πρόσφατη έγκριση του κανονισμού του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 994/98 σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων 92 και 93 της συνθήκης παρέχει τη δυνατότητα στην Επιτροπή να εξαιρεί ορισμένες σημαντικές κατηγορίες ενίσχυσης από την υποχρέωση κοινοποίησης που προβλέπεται στο άρθρο 93 παράγραφος 3. Το γεγονός αυτό αναμένεται ότι θα απλοποιήσει περαιτέρω και θα διευκολύνει την υλοποίηση των μέτρων ενίσχυσης των επιχειρήσεων στο πλαίσιο της επόμενης γενιάς προγραμμάτων των διαρθρωτικών ταμείων.

6.19. Η ετήσια κατανομή που προβλέπεται στα χρηματοδοτικά σχέδια δεν μπορεί παρά να είναι ενδεικτική όσον αφορά τα επόμενα έτη. Αυτό είναι συνέπεια του πολυετούς χαρακτήρα του προγραμματισμού και του τωρινού συστήματος δημοσιονομικής διαχείρισης. Εξάλλου, οι δημοσιονομικές προοπτικές καθορίζονται από την αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή και χρησιμεύουν για την κατάρτιση των ετήσιων προϋπολογισμών, οπότε ο προγραμματισμός των διαρθρωτικών ταμείων αντανακλά κατά κάποιο τρόπο τις προοπτικές αυτές.

6.21. Στις περιπτώσεις που οι δαπάνες θα μπορούσαν να αποδοθούν σε οποιαδήποτε από δύο διαδοχικές περιόδους προγραμματισμού, φαίνεται λογικό να αποδίδονται στην πρώτη περίοδο, εάν είναι διαθέσιμες οι πιστώσεις.

6.22. Η αποκέντρωση, των αποφάσεων που αφορούν την υλοποίηση των παρεμβάσεων την οποία πρότεινε η Επιτροπή για την επόμενη περίοδο προγραμματισμού με βάση την αποκτηθείσα εμπειρία, θα απλοποιήσει αποφασιστικά τις διαδικασίες τροποποίησης των προγραμμάτων.

Διάλυλοι διοχέτευσης της χρηματοδότησης

6.23. Η Επιτροπή προσπαθεί να πραγματοποιήσει τις πληρωμές της εντός των καλύτερων δυνατών προθεσμιών. Οι κανονισμοί προβλέπουν ένα σύστημα προκαταβολών προκειμένου να προχρηματοδοτούνται οι πληρωμές που πρέπει να κάνουν τα κράτη μέλη στο πλαίσιο των διαρθρωτικών ταμείων. Η πολυπλοκότητα των διαλύων διοχέτευσης της χρηματοδότησης στα επίπεδα που αναφέρει το Συνέδριο είναι αναπόφευκτη, λόγω του γεγονότος ότι παρεμβαίνουν διαδοχικά πολλές εθνικές, περιφερειακές και τοπικές αρχές.

6.24.-6.26. Η συγχρηματοδότηση των διαρθρωτικών ταμείων βασίζεται στις προκαταβολές προς τα κράτη μέλη, οι οποίες έχουν ως στόχο την διευκόλυνση της ομαλής υλοποίησης των ενεργειών. Είναι σαφές εντούτοις ότι οι εθνικές διοικητικές ρυθμίσεις για την υλοποίηση επηρεάζουν σημαντικά την πρόοδο των προγραμμάτων και την απορρόφηση των διαθέσιμων πόρων. Η Επιτροπή δεν μπορεί να αντικαταστήσει τα κράτη μέλη στον ρόλο αυτό. Εντούτοις, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2064/97 περιλαμβάνει ειδικές διατάξεις οι οποίες αναμένεται να βελτιώσουν την κατάσταση: το άρθρο 2 παράγραφος 2 στοιχείο β)) προβλέπει ότι τα κράτη μέλη θα πρέπει να προβαίνουν σε έλεγχο των κονδυλίων και των μεταφορών των διαθέσιμων

κοινοτικών και εθνικών πόρων. Το άρθρο 4 στοιχείο στ) προβλέπει ότι θα πρέπει να ελέγχεται εάν οι πληρωμές των κοινοτικών συνεισφορών στους τελικούς δικαιούχους γίνονται χωρίς μειώσεις ή αδικαιολόγητες καθυστερήσεις.

6.27. Το χαμηλό επίπεδο δημόσιων δαπανών κατά το 1994 οφείλεται στη καθυστερημένη έγκριση αυτού του προγράμματος. Η ετήσια κατανομή των δαπανών γίνεται με βάση περισσότερο τις δημοσιονομικές προοπτικές παρά τις πραγματικές προοπτικές εκτέλεσης. Εξάλλου, οι ετήσιες δόσεις καθορίστηκαν στο επίπεδο του προγράμματος και δεν προσαποτολήθηκαν κατ' ανάγκη προς καθένα από τα 1256 συγχρηματοδοτούμενα σχέδια στη Σαξωνία-Ανχάλτ κατά τη διάρκεια της περιόδου 1994-1996.

6.28. Κατά το 1997 μόνο το 20 % των πληρωμών είχε γίνει το Δεκέμβριο, έναντι 38 % κατά το 1994. Τα αντίστοιχα ποσοστά για αναλήψεις υποχρεώσεων ήταν 32 % και 60 %. Οι προτάσεις της Επιτροπής για την επόμενη περίοδο προγραμματισμού ελπίζεται ότι θα έχουν ως συνέπεια να αποφεύγεται η συγκέντρωση των αναλήψεων υποχρεώσεων και των πληρωμών της Επιτροπής στο τέλος κάθε έτους.

6.29. Οι διαδικασίες στις οποίες αναφέρεται το Συνέδριο είναι ανάγκη να καθιερωθούν εντός των κρατών μελών. Η Επιτροπή συμφωνεί ότι οι δηλώσεις δαπανών των κρατών μελών δεν είναι πάντα αξιόπιστες. Η σωστή εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2064/97 αναμένεται ότι θα βελτιώσει την κατάσταση.

6.30.-6.32. Η Επιτροπή γνωρίζει ότι η καθυστέρηση όσον αφορά τις διαδικασίες χρηματοδότησης ενδέχεται να οφείλεται στα προβλήματα που έχουν σχέση με τη ροή των πληροφοριών στα κράτη μέλη. Υπενθυμίζεται εντούτοις ότι οι δικές της πληρωμές γίνονται υπό τη μορφή προκαταβολών, ώστε να καλύψουν τις δαπάνες του κράτους μέλους οι οποίες δεν έχουν ακόμη δηλωθεί. Αναμένεται ότι οι διατάξεις του άρθρου 2 παράγραφος 2 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2064/97 σχετικά με την διαδρομή του ελέγχου θα βελτιώσει την ποιότητα και την ταχύτητα ροής αυτών των πληροφοριών. Τα σημεία εκκίνησης υπολογίζονται με βάση τα ποσά των δαπανών που περιλαμβάνονται στα χρηματοδοτικά σχέδια και τα ποσοστά που προβλέπονται από το άρθρο 21 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4253/88. Κατόπιν αυτού δεν δικαιολογείται άγνοια σχετικά με τα σημεία εκκίνησης σε επίπεδο κρατών μελών. Οι προτάσεις της Επιτροπής για τη νέα περίοδο προγραμματισμού προβλέπουν ότι η Επιτροπή θα πρέπει να πραγματοποιεί τις πληρωμές με βάση τις δηλώσεις δαπανών του κράτους μέλους οι οποίες δεν θα χρειάζεται πλέον να φθάσουν ένα συγκεκριμένο ελάχιστο επίπεδο προκειμένου να γίνει η πληρωμή. Η Επιτροπή καθυστερεί γενικά μόνο την τελευταία δόση όσον αφορά κάποιο πρόγραμμα. Το γεγονός αυτό οφείλεται συνήθως στο ότι δεν διαθέτουν επαρκείς πληροφορίες τα κράτη μέλη. Η Επιτροπή δεν μπορεί να κλείσει κάποιο πρόγραμμα εάν δεν διαθέτει τις απαραίτητες πληροφορίες.

6.33. Είναι σαφές ότι τα ποσοστά εκτέλεσης των προγραμμάτων και η ταχύτητα ροής των πληροφοριών από τους τελικούς δικαιούχους μέσω των διάφορων μεσαζόντων

προς την Επιτροπή επηρεάζει σημαντικά το ποσοστό των κοινοτικών πληρωμών. Οι πληρωμές αυτές δείχνουν απλώς την πρόοδο που έχει σημειωθεί επιτόπου αλλά δεν αντανακλούν επακριβώς την υφιστάμενη κατάσταση.

Κινητοποίηση των πόρων

6.35. Η παρατήρηση του Συνεδρίου βασίζεται στην κατάσταση που υπήρχε στην Ιταλία κατά τα έτη 1994 και 1995. Είναι αλήθεια ότι στις τρεις ιταλικές περιφέρειες όπου πραγματοποίησε ελέγχους το Συνέδριο κατά το 1996 η συγχρηματοδότηση της κεντρικής κυβέρνησης έφθασε σε περιφερειακό επίπεδο με μεγάλη καθυστέρηση. Σε δύο όμως από τις τρεις περιφέρειες οι περιφερειακές αρχές μπόρεσαν να συγχρηματοδοτήσουν αυτό που τους όφειλε η κεντρική κυβέρνηση. Στο μεταξύ το πρόβλημα έχει λυθεί (βλέπε απάντηση στο σημείο 7.57 της ετήσιας έκθεσης σχετικά με το οικονομικό έτος 1996).

6.37. Ανεξάρτητα από τις διαπραγματεύσεις με την Επιτροπή, η Κορσική αρνήθηκε να χρηματοδοτήσει τους αποτεφρωτές στη Bastia και στο Ajaccio στο πλαίσιο του ΕΕΠ 1994-99, επειδή το δεύτερο από αυτά τα σχέδια, για τεχνικούς λόγους, δεν είναι ακόμη έτοιμο για να υλοποιηθεί και επειδή οι περιφερειακές αρχές προτιμούν να υλοποιήσουν ταυτόχρονα τα δύο σχέδια.

6.38.-6.39. Οι αιτήσεις συγχρηματοδότησης των ιδιωτικών επενδύσεων ελέγχονται με βάση τη συμμόρφωσή τους προς το ισχύον καθεστώς ενισχύσεων (στην περίπτωση της Γερμανίας η «Gemeinschaftsaufgabe») και όχι με βάση τις πιθανές συνέπειες της οικονομικής συγκυρίας ή άλλων εξωτερικών παραγόντων.

6.42. Είναι γεγονός ότι οι ιταλικές διοικητικές διαδικασίες είναι χρονοβόρες και για το λόγο αυτό θα ήταν καλύτερα, όπως ορίζεται στην «Intesa» (συμφωνία μεταξύ της ιταλικής κυβέρνησης και της Επιτροπής που έχει ως στόχο να επιφέρει βελτιώσεις στην χρήση των διαρθρωτικών ταμείων στην Ιταλία), να εκσυγχρονιστούν αυτές οι διαδικασίες παρά να προσαρμοστούν τα προγράμματα των διαρθρωτικών ταμείων (περιλαμβανομένων και των χρηματοδοτικών σχεδίων) ώστε να αποφευχθούν οι καθυστερήσεις που προκαλούν οι υπάρχουσες διαδικασίες.

6.43.-6.44. Η Επιτροπή γνωρίζει εδώ και πολύ καιρό τις συνέπειες των διακυμάνσεων της ισοτιμίας εθνικού νομίσματος/Ecu. Κάνει δε ότι μπορεί προκειμένου να μετριάσει αυτές τις συνέπειες όταν είναι αρνητικές. Ο νομοθέτης θέλησε τα χρηματοδοτικά σχέδια και οι λογιστικές καταχωρήσεις των παρεμβάσεων να γίνονται σε Ecu και έτσι να αποφεύγεται ο κίνδυνος συναλλαγματικών διακυμάνσεων για τον κοινοτικό προϋπολογισμό και να προωθείται κατά κάποιο τρόπο το «κοινοτικό» νόμισμα. Οι συνέπειες αυτές θα εξαφανιστούν όσον αφορά τα κράτη μέλη που θα συμμετέχουν στη ζώνη ευρώ. Όσον αφορά την Ιταλία η διακύμανση της λίρας έναντι του Ecu επηρέασε αρνητικά το κλείσιμο των προγραμμάτων της περιόδου 1989-93. Εντούτοις, δεν είναι σαφές εάν μία «αποτελεσματική αντίδραση», η οποία θα είχε ως συνέπεια αύξηση της εθνικής δαπάνης ώστε να μειωθεί η διαθέσιμη κοινοτική ενίσχυση,

θα μπορούσε να ήταν μία λύση σε πολλές περιπτώσεις. Για παράδειγμα, εξαιτίας του γεγονότος ότι εργάστηκαν σε εθνικό νόμισμα και έκαναν τις δηλώσεις τους βάσει των ποσών που έλαβαν από το εθνικό δημόσιο ταμείο σε λιρέτες, πολλοί ενδιάμεσοι οργανισμοί που διαχειρίζονται συνολικές επιχορηγήσεις δεν είχαν πρακτικούς τρόπους για να αυξήσουν τους υφιστάμενους προϋπολογισμούς τους.

Εφαρμογή

6.45. Με την έγκριση των «δελτίων επιλεξιμότητας» από την Επιτροπή κατόπιν διαβούλευσης με τα κράτη μέλη διευκρινίστηκαν οι έννοιες της ανάληψης υποχρεώσεων, του τελικού δικαιούχου και των επιλέξιμων δαπανών. Γενικότερα, η Επιτροπή κάνει μια προσπάθεια συνεχούς ενημέρωσης. Τα κράτη μέλη πρέπει επίσης να συμμετέχουν σ' αυτή την προσπάθεια, όπως προβλέπεται από τους κανονισμούς.

6.46. Για την εφαρμογή των προγραμμάτων των διαρθρωτικών ταμείων στα νέα κράτη μέλη χρειάστηκε να δημιουργηθούν νέα διοικητικά συστήματα και να προσαρμοστούν τα υφιστάμενα εθνικά συστήματα, ώστε να μπορούν να ξοδεύουν και να αιτιολογούν πως ξοδεύουν τα χρήματα της ΕΕ. Στην αρχή υπήρξαν κάποια προβλήματα αλλά τώρα έχουν λυθεί σε μεγάλο βαθμό.

6.47. Ο συμψηφισμός επιστροφών και πληρωμών στο επίπεδο της ίδιας εθνικής αρχής αποτελεί μια λογιστική πρακτική που έχει ως στόχο την απλοποίηση των διαδικασιών. Δεν μπορεί να θεωρηθεί ως λόγος καθυστέρησης της εφαρμογής ενός επόμενου προγράμματος. Η Επιτροπή σωστά δεν πραγματοποιεί πληρωμές πριν τα κράτη μέλη υποβάλουν όλες τις απαραίτητες πληροφορίες.

6.48. Το ΕΤΠΑ και το ΕΚΤ δεν διοικούνται κατά τον ίδιο τρόπο, αλλά οι διαφορές τους είναι γνωστές και αντιμετωπίζονται αναλόγως από τους περιφερειακούς διαχειριστές των ταμείων. Στο πλαίσιο των υπηρεσιών της Επιτροπής η γενική διεύθυνση που είναι αρμόδια αναλαμβάνει το ρόλο του συντονιστή. Ο συντονισμός αυτός εξασφαλίζεται μέσω διυπηρεσιακών συσκέψεων, όπου τίθενται και επιλύονται θέματα λειτουργίας και χρηματοδότησης.

Όσον αφορά τον καταλογισμό των σχεδίων ΕΕΠ για το Ηάιναυτ ανάμεσα στο ΕΤΠΑ και στο ΕΚΤ, ο διαχειριστής διαθέτει όλες τις απαραίτητες πληροφορίες όσον αφορά την επιλεξιμότητα για τα διαρθρωτικά ταμεία, δεδομένου ότι είναι σαφής ο διαχωρισμός ανάμεσα στα ταμεία, όχι μόνο στο ΕΕΠ αλλά και κατά τη διάρκεια των εταιρικών συσκέψεων με την περιφέρεια της Βαλονίας.

6.49. Στο νέο γενικό κανονισμό που πρότεινε η Επιτροπή το περιεχόμενο της ετήσιας έκθεσης είναι λεπτομερές (στο άρθρο 36) και προβλέπεται ότι οι ενδιάμεσοι πληρωμών επιστροφών δεν θα πραγματοποιηθούν πριν αποστα-

λεί στην Επιτροπή (άρθρο 31.3) η ετήσια έκθεση εκτέλεσης του προηγούμενου έτους, η οποία περιλαμβάνει τα στοιχεία που προβλέπονται στο άρθρο 36. Εξάλλου η Επιτροπή υποχρεούται να ενημερώνει αμέσως το κράτος μέλος και την αρμόδια αρχή εάν δεν πληρούται κάποιος όρος για την πραγματοποίηση των ενδιάμεσων πληρωμών.

6.50. Τα χρηματοδοτικά χαρακτηριστικά όλων των μέτρων στο περιφερειακό πρόγραμμα για τη Σαρδηνία έχουν προσαρμοστεί τώρα στον προγραμματισμό που εγκρίθηκε το Δεκέμβριο του 1997. Εξάλλου, ορισμένα μέτρα έχουν τροποποιηθεί για να γίνουν πιο ευέλικτα και να αποκλειστούν σχέδια τα οποία δεν μπορούν να υλοποιηθούν εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας. Η διαδικασία αυτή θα συνεχιστεί και στο πλαίσιο των προσεχών επιτροπών παρακολούθησης, ανάλογα με την πρόοδο που θα σημειωθεί όσον αφορά την υλοποίηση του αναθεωρημένου προγράμματος.

6.51. Είναι πράγματι σημαντικό να ελαχιστοποιηθούν όλες οι καθυστερήσεις που οφείλονται στην ανάγκη διασφάλισης ότι όλα τα σχέδια είναι σύμφωνα προς τους σχετικούς κοινοτικούς κανονισμούς.

6.52. Σαρδηνία: βλέπε σχόλια στην παράγραφο 6.50. Κορσική: μετά τις καθυστερήσεις που παρατηρήθηκαν αποφασίστηκε στις 30.7.1996 από την Επιτροπή η αναδιάρθρωση του ΕΕΠ. Καθιερώθηκαν νέες διαδικασίες από τις αρχές του αριόδιου κράτους μέλους τον Νοέμβριο του 1996 και τον Ιανουάριο του 1997 με στόχο τη βελτίωση της παρακολούθησης και της εφαρμογής του ΕΕΠ.

6.53. Ορισμένες καθυστερήσεις είναι αναπόφευκτες λόγω του ότι είναι αδύνατον να προβλεφθεί επακριβώς η διάρκεια εκτέλεσης κάθε σχεδίου. Οι διαδικασίες τροποποίησης αναμένεται ότι θα απλοποιηθούν με την πρόταση της Επιτροπής για αποκέντρωση της υλοποίησης των παρεμβάσεων. Οι παρατυπίες πρέπει να διορθωθούν ακόμη και αν αυτό συνεπάγεται κάποια καθυστέρηση.

7. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

7.1. Οι ετήσιες πιστώσεις ανάληψης υποχρεώσεων που εγγράφονται στον προϋπολογισμό για τις διαρθρωτικές δράσεις αντιστοιχούν στις δημοσιονομικές προοπτικές. Είναι δύσκολο να γίνουν ακριβείς προβλέψεις των αναγκών σε πιστώσεις πληρωμών, επειδή οι ανάγκες αυτές εξαρτώνται από την πρόοδο εκατοντάδων προγραμμάτων και εκατοντάδων χιλιάδων επιμέρους σχεδίων. Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη προσπαθούν από κοινού να βελτιώσουν αυτές τις προβλέψεις.

7.2. Με την τρέχουσα ριζική αναθεώρηση του δημοσιονομικού κανονισμού η Επιτροπή προσπαθεί να διασαφηνίσει τη σχέση των οριζόντιων και των τομεακών χρηματοδοτικών κανόνων.

7.4. Η Επιτροπή δεν θεωρεί ότι δίνει μια συγκεκριμένη εικόνα η μέθοδος που χρησιμοποιεί για την ανάληψη πιστώσεων από τον προϋπολογισμό όσον αφορά τα προγράμματα των διαρθρωτικών ταμείων. Είναι σαφές ότι δεν υπάρχει σαφής σχέση, κατά τη διάρκεια εκτέλεσης ενός προγράμματος, μεταξύ των αναλήψεων υποχρεώσεων από τον κοινοτικό προϋπολογισμό αφενός και της πραγματικής προόδου που παρατηρείται επιτόπου αφετέρου.

Τα χρηματοδοτικά σχέδια θεωρούνται χρήσιμα από τους διαχειριστές του προγράμματος.

Οι προτάσεις της Επιτροπής για την περίοδο 2000-2006 έχουν ως στόχο να διασαφηνίσουν τις ευθύνες στον τομέα του προγραμματισμού και να αυξήσουν τον βαθμό αποκέντρωσης προς τα κράτη μέλη.

7.5. Αυτοί που είναι αρμόδιοι για τη διαχείριση των προγραμμάτων θα πρέπει να διαθέτουν οποιαδήποτε στιγμή τις απαραίτητες πληροφορίες προκειμένου να κάνουν καλά τη δουλειά τους.

Ο πρόσφατος κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2064/97 της Επιτροπής σχετικά με τον δημοσιονομικό έλεγχο περιλαμβάνει διατάξεις, π.χ. σχετικά με την διαδρομή του ελέγχου, που θα μπορούσαν να βελτιώσουν την ποιότητα των δημοσιονομικών πληροφοριών.

Η Επιτροπή ελπίζει να δημιουργήσει κατά την επόμενη περίοδο προγραμματισμού ένα βελτιωμένο σύστημα οριζόντιας πληροφόρησης που θα αντικαταστήσει την ARINCO. Εντούτοις, δεν είναι αναγκαίο να έχουν πρόσβαση στο σύνολο των πληροφοριών όλοι όσοι έχουν

σχέση με τα διαρθρωτικά ταμεία. Ειδικότερα η Επιτροπή δεν θεωρεί ότι είναι απαραίτητη η πρόσβαση σε λεπτομερείς πληροφορίες σε επίπεδο σχεδίου.

7.6. Το βασικό αίτημα είναι να διασφαλιστεί ότι οι δικαιούχοι θα λαμβάνουν χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση τα χρήματα τα οποία δικαιούνται. Από τη στιγμή που θα έχει καταβάλει η Επιτροπή την προκαταβολή αυτό θα εξαρτάται βασικά από την αποτελεσματικότητα των διαύλων και των διαδικασιών διοχέτευσης της χρηματοδότησης του κράτους μέλους. Η Επιτροπή ήταν αναγκασμένη να πραγματοποιεί τις πληρωμές, στα περισσότερα κράτη μέλη, μέσω εμπορικών τραπεζών. Είναι γεγονός ότι οι πληρωμές γίνονται σε Ecu και μόνο δύο κράτη μέλη έχουν επιτρέψει το άνοιγμα λογαριασμών σε Ecu στα δημόσια ταμεία τους.

Από το 1999 δεν θα υπάρχει πλέον αυτό το πρόβλημα για τα κράτη μέλη που θα συμμετέχουν στη ζώνη ευρώ.

7.7. Η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι το κεφάλαιο 6 του Συνεδρίου, σχετικά με τις καθυστερήσεις, αντανάκλα την εμπειρία των διαχειριστών των προγραμμάτων (3 % του συνόλου) με τις μεγαλύτερες καθυστερήσεις. Το μεγαλύτερο μέρος των προγραμμάτων προχωρεί κανονικά χωρίς αξιοσημείωτες καθυστερήσεις. Η Επιτροπή συμφωνεί εντούτοις ότι η διαχείριση των προγραμμάτων θα μπορούσε να βελτιωθεί και να επιταχυνθεί από πολλές απόψεις και σε όλα τα επίπεδα. Οι προτάσεις μεταρρύθμισης που έχει υποβάλει για τη νέα περίοδο προγραμματισμού αναμένεται ότι θα συμβάλει σημαντικά σ' αυτή τη βελτίωση.

7.8. Η Επιτροπή προτίθεται να κάνει κάθε προσπάθεια προκειμένου να επιτευχθεί αυτή η βελτίωση.